סדר

תחנות ובקשות

פֿיר

פֿראָממע יידישע פֿרויען·

TECHINOTH.

רעדעלהיים

שנת תרכ״ד לפ״ק·

Rödelheim,

Druck u. Verlag von J. Lehrberger & Comp.

1864.

דיעזע תחנה זאַגע מאַן וואָהרענד דער חזן (אנעים זמירות) זינגט:

פְּתַח לִי שַׁעֲרֵי רַחֲמִים יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ כִּי יְיָ הוּא אֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד: יְיָ נְחֵנִי בְצִדְקָתֶךָ לְמַעַן שׁוֹרְרָי הַיְשַׁר לְפָנַי דַּרְכֶּךָ: יְיָ יִשְׁמוֹר צֵאתִי וּבוֹאִי לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

איך האָפפע צו קיינעם אַנדערן גאָטט אַלז צו דיר, גאָטט דעם אַללמעכטיגען (הטוב והמטיב לעושי רצונו) דיין פֿאָלק ישראל האָבט דיך; געוואָהרע דאָך דאַז בעי־געהרען מיינעז הערצענז אונד דאַז בעגעהרען דיינעז גאַנצען פֿאָלקז ישראל (לחיים ולשלום לעושר ולכבוד ולגדול בנים ההולכים בדרך הישרה מעתה ועד עולם אמן ואמן) ליעבער גאָטט! אָפפנע מיר דיא טהאָרע פֿאָן תפלה תחנה אונד תשובה (ותשמע תפלתי ובקשתי כתפלת אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה) — ליעבער גאָטט! אָפפנע מיר דיא טהאָרע פֿאָם הימעל אונד פֿאָן גן עדן, פֿערנים מיין געבעט אונד דאַז געבעט אַללער צדיקים וצדקניות, (כמו שקבלת כל תפלות ובקשות של בעלי תשובה והמאמינים בשמך הגדול והנורא ואל ישלוט בנו יצר הרע בשום אופן שבעולם) אונד בעגנאַדיגע אַן דיינעם הייליגען שבת איך, מיינען מאַן וכל בית אבותי ואחיותי ש"י ות"י לטוב ולחן ולחסד בעיניך ובעיני כל רואנו אמן ואמן) וברחמיך הגדולים הצילני מדינה של גיהנם מחבוט הקבר ומחבלו של משיח) לאַס איך אַללעז גוטע געניעסען הייטע אַם הייליגען שבת, אַן יעדען יום טוב אונד צו יעדער צייט. (רבונו של עולם! זכני לראות במהרה בנים העוסקים בתורתך הקדושה והטהורה) לאַס מיך עם בעלי ש"י דיא זכיה האַבען זיא צו ערציעהען לתורה ולחופה ולמעשים טובים — אמן.

א. דיעזע בקשה זאַגע מאַן ווען מאַן אין דיא שולע קאָממט:

מַה טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל: וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבֹא בֵיתֶךָ בִּזְכוּת אַבְרָהָם שֶׁנִּקְרָא אִישׁ חָסִיד אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ בִּזְכוּת יִצְחָק שֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ בְּיִרְאָתֶךָ בִּזְכוּת יַעֲקֹב שֶׁאָמַר מַה נּוֹרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה: רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם בִּזְכוּת שְׁלֹשֶׁת אָבוֹת אֵלּוּ אָבֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי תְּפִלַּת הָאֶבְיוֹן לְרַחֲמִים וּלְרָצוֹן לִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ וְתַעֲלֶה וְתִתְנַשֵּׂא לְכֶתֶר עַל־רֹאשְׁךָ עַל יְדֵי מְטַ"ט שַׂר הַפָּנִים אָמֵן סֶלָה: אֵשׁ תָּמִיד תּוּקַד עַל הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְבֶּה: סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי וְתוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי: יְיָ אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ: וַאֲנִי אֶשְׁתַּחֲוֶה וְאֶכְרָעָה אֶבְרְכָה לִפְנֵי יְיָ עֹשִׂי: וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

ב. דיעזע תחנה זאגע מאן אבענדס אונד מארגענס בכוונה נאך (מה טובו):

מי אנכי? ווער בין איך, דאס איך עס וואגע אנצובעטען איינען זא פֿורכט־בארען קעניג, דער דא איזט איין קעניג אללער קעניגע? דער דא איזט מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, געלאבט אונד געהייליגט זייא זיין ווירדיגער נאמע! — איך בין יא איין זינדענפֿאללעס געשעפף אונד האבע דיינען פֿורכטבארען אונד האכגעעהרטען נאמען א גאטט! מיט מיינען באזען מעשים דיא איך געטהאן, ערצירנט; איך בין יא נור בלוט אונד פֿלייש, ווארם אונד מאטטע, אונד בין ניכט ווירדיג אן דיינען גראסען אונד האכגעעהרטען נאמען אויך נור צו דענקען; געשווייגע פֿאר דיר צו בעטען אונד דיעזען גראסען אונד האך געעהרטען נאמען זא אפט צו ערוועהנען — וועהע מיר! וויא זאלל איך מיין אנגעזיכט אויפֿהעבען פֿאר דעם מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא? וויא קאן איך בעשטעהען פֿאר איינעם זא האך געעהרטען אונד פֿורכטבארען, דער דא איזט איין קעניג איבער אללע קעניגע אונד איין הערר איבער אללע העררען? — געלאבט אונד געהייליגט זייא זיין נאמע! — ער איזט ערהאבען איבער אללע האהען, אונד איזט איין הערשער איבער אללע הערשער; דאך — וועגען זיינער גראסען גנאדע אונד בארמהערציגקייט, דא ער זיך דער גאנצען וועלט ערבארמט, האט ער אויך געוויס גערן דיא תפלות אונד בקשות פֿאן מיר זיינער מאגד, גלייכוויא יענער פסוק זאגט: (קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת) „גאטט איזט נאהע אללען דענען, דיא איהן מיט וואהרהייט אנרופֿען (ואת שועתם ישמע ויושיעם) אונד איהר שרייען פֿערניממט ער אונד רעטטעט זיא." ווייטער שטעהט אים פסוק: (שומע תפלה עדיך כל בשר יבואו), „דו גאטט! פֿערניממסט דיא תפלות אללער קרעאטורען, דיא דיך מיט וואהרהייט אנרופֿען" — אמן סלה!

ג. דיעזע תחנה זאגע מאן טעגליך בכוונה, נעמליך דעס מארגענס פֿריה נאך — מקדש את שמך ברבים.

ואתה קדוש. — דו ביזט הייליג, דיין נאמע איזט הייליג, אונד אללע קינדער ישראל'ס הייליגען דיינען ווירדיגען האך געעהרטען נאמען: זיא זינד ענטשלאססען צו דולדען אללע פלאגען וועגען דיינעס הייליגען נאמענס, אונד וועגען דער עהרע דיינעס פֿאלקעס ישראל'ס. איך ביטטע דיך, דו פֿורכט־בארער אונד הייליגער גאטט! ווען דיין הייליגער וויללע אנדערס בעשלאססען האטטע, מיך אין פֿערזוכונג צו ברינגען; זא גיב מיר אין מיינע געדאנקען אונד אין מיינען מוט דיא פֿורכט דיינעס נאמענס; גיב מיר קראפֿט אללען באזען געדאנקען אונד אנרייצונגען צו ווידערשטעהען, דאמיט איך איהן הייליגען זאללע ברבים, אפֿפֿענבאר פֿאר אללען לייטען, גלייכוויא פֿיעלע טויזענד אונד טויזענד דיינעס פֿאלקעס ישראל עס געטהאן האבען, אינדעם זיא איהר לעבען דער הייליגונג דיינעס נאמענס בערייטוויללינג געאפפֿערט האבען; דען דו ביזט איין גאטט אונד וויסט אללעס, וואס אין מיינעם הערצען פֿערבארגען איזט; דו וויסט וויא ענטשלאססען איך בין, מיין פֿלייש אונד בלוט הינצוגעבען, אונד יעדע שווערע פייניגונג אין דער וועלט צו דולדען וועגען הייליגונג דיינעס גראסען נאמענס. דען דו ביזט גאטט אונזער הערר! דו ביזט איין אללמעכטיגער אונד וואהרהאפֿטער גאטט; אונד וועגען דיינער הייליגען תורה, וועלכע וואהרהאפֿט אונד אונאבענדערליך איזט, אונד וועגען

דיינעס פֿאָלקעס ישראל. אנטוואָרטע מיר גאָטט! אונד לאַס דאָך דיינען נאַמען דורך מיך געהייליגט ווערדען, דען דוא ביסט איין גערעכטער דַיָּן אונד איין וואַהרהאַפֿטער שׁוֹפֵט. אונזערע חכמים האַבען צוואַר געשריעבען, דאַס, ווען יעמאַנד זיינען לייב מיט גאַנצעם הערצען וועגען הייליגונג דיינעס נאַמענס איבערליעפֿערט, ער דאַן דיא יסורים ניכט פֿיהלע; דאָך פֿירכטע איך דיא וואַנקע מיינעס ענטשלוססעס, דאַס איך נעמליך ניכט מיט גאַנצעם הערצען מיינען לייב דאַן היגגעגעבען מאָכטע, אונד דיא מאַרטער מיך אַבשרעקקען קאָננטען; דעסוועגען ביטטע איך דיך, דאַס דוא מיר דאַן זיין זאָללזט, מיינע מחשבה ריין צו ערהאַלטען, מיך מיט קראַפֿט צור בעאָבאַכטונג דער הייליגען געזעטצע צו שטאַרקען. אונד דאַס איך מיך דאַן וועגען דער יסורים פֿרייע, דיא איך אויסשטעהען מיסטע. פֿערלייהע אויך דאַן מיינעם מונדע זאָלכע וואָרטע אונד רעדענסאַרטען — דיא דיינער אונד דיינעס הייליגען נאַמענס ווירדיג זינד, דאַמיט איך דיך מיט פֿערשטאַנד אונד קלוגהייט פֿאָר דער וועלט אָפֿפֿענטליך הייליגען קאָננע. פֿערגיב מיר אַללע חטאים, עונות ופשעים, וועלכע איך זייט מיינעס לעבענס געגען דיך בעגאַנגען האַבע, אונד פֿערזאַממלע מיך צום עולם הבא מיט דען הייליגען, דיא זיך אַן דיינען הייליגען ווילען האַלטען — מאָגען דיר געפֿאַללען דיא וואָרטע מיינעס מונדעס, אונד דיא געדאַנקען מיינעס הערצענס דיר, מיין שאָפֿפֿער אונד ערלאָזער! — אמן.

ד. דיעזע תחנה זאַגע מאַן מיט כוונה אַבענדס אונד מאָרגענס אין שמונה עשרה, נעמליך אין דער ברכה פֿאָן שמע קולנו, פֿאָר כי אתה שומע תפלה.

אָנָּא יְיָ חָטָאתִי עָוִיתִי פָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי. רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וּתְכַפֵּר לִי עַל כָּל עֲוֹנֵי וַחֲטָאַי וּפְשָׁעַי שֶׁחָטָאתִי וְשֶׁעָוִיתִי וְשֶׁפָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ מִנְּעוּרַי וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה: אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהִים הַזָּן וּמְפַרְנֵס וּמְכַלְכֵּל בְּחַסְדְּךָ לְכָל הַבְּרוּאִים מִקַּרְנֵי רְאֵמִים עַד בֵּיצֵי כִנִּים. הַטְרִיפֵנִי לֶחֶם חֻקִּי וְהַמְצֵא לִי וּלְכָל בְּנֵי בֵיתִי מְזוֹנוֹתֵינוּ קוֹדֶם שֶׁאֶצְטָרֵךְ לָהֶם בְּנַחַת וְלֹא בְּצַעַר בְּהֶתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מִשֶּׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִשֶּׁפַע בְּרָכָה הָעֶלְיוֹנָה כְּדֵי שֶׁאוּכַל לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלַעֲסוֹק בְּתוֹרָתֶךָ וּלְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ וְאַל תַּצְרִיכֵנִי לִידֵי מַתְּנַת בָּשָׂר וָדָם וְלֹא לִידֵי הַלְוָאָתָם אֶלָּא מִיָּדְךָ הַמְּלֵאָה הַפְּתוּחָה הַקְּדוֹשָׁה וְהָרְחָבָה וִיקֻיַּם בִּי מִקְרָא שֶׁכָּתוּב פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן: כי אתה שומע וכו'.

ה. דיעזע תחנה זאַגע מאַן דען גאַנצען מונאט אלול יעדען מאָנטאַג אונד דאָננערשטאַג; עהע מאַן נעמליך דיא ספר תורה אויסהעבט, פֿאָר בריך שמיה; בעזאָנדערס זאַגע מאַן דיעזעלבע אַן ראש השנה אונד יום כפור.

יהוה. דוא ביסט איין באַרמהערציגער גאָטט, אונד ערבאַרמסט דיך איבער דען מענשען עהע ער זינדיגט. יהוה. דוא ביסט איין באַרמהערציגער גאָטט, אונד ערבאַרמסט דיך איבער דען מענשען אויך נאַכדעם ער געזינדיגט האַט,

אונד פערצייהעסט איהם דורך זיינע תשובה. אל. דוא ביסט איין גנעדיגער גאָטט, אונד ערבאַרמסט דיך איבער יעדען מענשען, דער דיך מיט גאַנצעם הערצען אַנרופט. רחום. דוא ביסט איין באַרמהערציגער גאָטט, אונד ער-באַרמסט דיך איבער יעדען, דער דיך אים געבעט אַנרופט, דיך איבער איהן צו ערבאַרמען; דוא ערבאַרמסט דיך אויס דיינער גנאַדע. דען ווען דער מענש אויך קיינע זכיות האַט אונד ער רופט דיך מיט גאַנצעם הער-צען אַן, זאָ ערבאַרמסט דוא דיך איבער איהן, אונד פערצייהסט איהם זיינע עבירות. וחנון. דוא ביסט איין מיטלייד-פאָללער גאָטט, האַסט מיטלייד מיט דעם אונגליקליכען, אונד בעגנאַדיגסט איהן, זאָבאַלד ער דיך אַנרופט, זיינע באָזען טהאַטען פעראַבשייעט, אונד זיינען נעבענמענשען אַללעס ווידער גיבט, אונד וועלכעס ער זיא געבראַכט האַט. ארך אפים. דוא ביסט לאַנג-זאַם צו ערצירנען: דוא האַלטסט דיינען צאָרן לאַנגזאַם צוריק, זעלבסט דעם רשע; דוא בעשטראַפסט ניכט גלייך זיינע מעשים רעים, זאָנדערן דוא לאַססעסט איהם צייט, דאַמיט ער זיינע זינדען בערייען קאַן. ורב חסד. פאָן פיעלער גנאַדע, זעלבסט דענען, וועלכע קיינע זכיות האַבען, ערצייגסט דוא אונ-פערדיענטע גיטע אונד גנאַדע. ואמת. דוא ביסט איין וואַהרהאַפטער גאָטט, ריכטעסט דיא מענשען נאַך וואַהרהייט אונד ניכט נאַך דעם אַנשיין וויא מענשליכע ריכטער, דוא ביסט וואַהרהאַפט אונד ערפיללסט דיינע צוזאַגען, דען מענשען צו בעשטראַפען נאַך זיינען זינדען, אונד איהם צו געבען איי-נען שכר טוב לעולם הבא פיר דאַס גוטע, וואַס ער בייא זיינעם לעבען גע-טהאַן האַט. נוצר חסד לאלפים. דוא געדענקסט דאַס גוטע, וואַס איין צדיק טהוט לעולם הזה, אונד לאַססעסט עס געניעסען זיינען קינדערן אונד קינדעסקינדערן ביס אין'ס טויזענדסטע געשלעכט. נושא עון. דוא פערגיבסט דיא זינדען דעס מענשען, זעלבסט דיא גראָססטען זינדען, ווען ער זיך נור אויפריכטיג בעקעהרט. ופשע. זעלבסט איינע זינדע, דיא מוטהווילליגער ווייזע געטהאַן איסט, פערצייהסט דוא אויך, ווען זיא דער טהאָטער נור אויפ-ריכטיג בערייעט, דאַזיעניגע ווידער גוט מאַכט, וואַס ער פערבראָכען האַט, אַללעס האָלט אונד בעפאָלגט, וואַס דיא הייליגע תורה אַנבעפיעלט. וחטאה. אונד וויא פיעלמעהר פערגיבסט דוא דעם מענשען דיא זינדען, דיא ער אונ-גערנע געטהאַן האַט — זאָלכע זינדען, וואָפיר זיך דער מענש ניכט היטען קאַן. ונקה. זאָ רייניגסט דוא דען מענשען פאָן זיינען זינדען, ווען ער זיא נעמליך פאָללקאָממען בערייעט.

ג. דיעזע תחנה זאַגע מאַן איין חדש אלול פריה בייא'ם שופרבלאַזען; בעזאָנדערז ראש השנה זאַגע מאַן זיא מיט גראָססער כוונה.

אל מלך שופט צדק ואמת! דוא ביסט איין וואַהרהאַפטער אונד גערעכ-טער גאָטט! דוא ביסט גערעכט, אונד דיין משפט איסט גערעכט, אונד אַללע מענשען ריכטעסט דוא מיט וואַהרהייט אונד גערעכטיגקייט. מה נאמר מה נדבר? וואַס זאָללען וויר רעדען אָדער שפרעכען? — מאַן פאָנגט אַן דרייסיג טאַגע פאָר ראש השנה מיט דעם שופר צו בלאַזען, אום אונס צור תשובה צו ערמונטערן; דאַרום זאָלל אויך יעדער פראָממע בר ישראל ער-שרעקקען אונד ציטטערן, ווען ער הערט דיא שטיממע דעס שופר, וועלכע איהן ערמיננערט זיך פאָרצובערייטען צום יום הדין הגדול והנורא. — רבונו של עולם! הערר פאָן דער גאַנצען וועלט! נון קאָממע איך פאָר דיר

מיט איינעם צערבראָכענען הערצען אונד איינעם בעאֶנגסטיגטען געמיטה, אום פאָן דיינעם היילִיגען פאָרכטבאַרען נאַמען, איינע מחילה וסליחה וכפרה צו ערפלעהען, אויך דיא פיעלע זינדען, דיא איך געטהאַן האַבע אַללע טאַגע מיינעס לעבענס, עס זייא בשוגג אָדער במזיד, במחשבה, בדבור אָדער במעשה — איך ביטטע דיך אַללמאַכטיגער גאָטט! זיעהע אַן דיא ליידען מיינעס הערצענס, דיא איך פיהלע מיינער זינדען וועגען. פערצייהע זיא מיר מיט דיינער פאָללקאָממענען פערצייהונג; דען ווען דוא מיר ניכט פער-צייהען וואָללטעסט, צו וועם זאָללטע איך מיך דען ווענדען אָדער קעהרען? — דוא ביזט יאַ דער באַרמהערציגע גאָטט, דער עס גערן זיעהט, ווען דער מענש זיך בעדענקט, אַללעס וואַס ער בעגאַנגען האַט, ווידער גוט מאַכט, זיינע זינדען בערייעט, זיא ניכט מעהר צו טהון ענטשלאָססען איזט, אונד מיט גאַנצעם הערצען צו דיר בעטעט. — אוי לי! ווי לי; וואַס פיר מעשים רעים האַבע איך ניכט געטהאַן! וויא האַבע איך מיינע זעעלע בעפלעקקט אונד פעראונרייניגט! מיינע זעעלע, דיא דאַ הערקאָממט פאָן איינעם זאָ ערהאַבענען אָרט, דיא דוא מיר געגעבען האַזט, דאַס איך זיא הייליג אונד ריין האַלטע גלייך איינעם אבן טוב. וואַס ווערדע איך טהון? וואַס ווערדע איך אנפאַנגען? וואַס ווערדע איך אנטוואָרטען? ווען הש"י איך אויפפאָדערן ווירד, רעכענשאַפט אבצולעגען פאָן זיינעם כסא הכבוד? דאַרום ביטטע איך דיך ליעבער הערר גאָטט! ערבאַרמע דיך איבער מיך אַרמעס זינדענ-פאָללעס געשעפף; דענקע מיר מיינע ווענִיגען זכיות אונד ערהאֶרע מיין געבעט, דאַס איך יעטצט פאָר דיר בעטע. זיעהע מיינע טהראֶנען, זיעהע דאָך דען קוממער מיינעס הערצענס, ערבאַרמע דיך איבער מיינע אַרמע זעעלע אונד פערצייהע מיר מיט דיינער פאָללקאָממענען פערצייהונג; שרייבע מיך מיט מיינעם מאַן אונד מיינען קינדערן אַן צו איינעם גוטען יאַהרע לחיים טובים ולשלום לששון ולשמחה וגאולה שלמה ולמלוה ולצדקה. שפריך איבער אונס אויס לויטער גזרות טובות ישועות ונחמות, אונד צערשטאֶרע אַללע גזירות רעות פאָן מיר, מיינעם מאַננע, מיינען קינדערן אונד מיינען קינדעסקינדערן, פאָן אַללען, דיא מיר ליעב זינד, פאָן כל ישראל אונד פאָן אַללען גוטען מענשען — אמן.

ו. דיעזע תחנה זאַגע מאַן אַן פסח, שבועות אונד סכות, ווען מאַן נאֶמליך דיא ספר תורה אויזהעבט! דאָך זאַגע מאַן פאָרהער דיא שלש עשרה מדות דרייאמאַל הינטער איינאַנדער.

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת.
נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה:

רבונו של עולם! הערר דער גאַנצען וועלט! עס זייא דער ווילע פאָר דיר, אַללע גוטען ווינשע מיינעס הערצענס צו ערפיללען; אַלל מיין בעגעהרען מיר צום גוטען אונד צום זעגען געשעהען צו לאַססען. גאָננע מיר (פלונית בת פלונית) אונד מיינעם גאַנצען הויזגעזינד דאַס גליק, דיינען ווילען אונ-אויפהאֶרליך מיט גאַנצעם הערצען צו בעפאָלגען; לאַס אונס פיר איממער דעם יצר הרע (דאַס איזט, דער באֶזען לוזט) ענטרייסען, אונד מאַכע, דאַס ווירר אויפריכטיג אַנטהייל נעהמען אַן דיינער ליעבען תורה, אונד אַן דען מצות אונד מעשים טובים. לאַס אונס עוויג געשיטצט זיין אים שאַטטען

דיינער פֿליגען, אונד גאָננע מיר דאַז גליקק מיינע קינדער געזעגנעט צו זעהען מיט חכמה ובינה, דאָס אַן אונז בעשטעטיגט ווערדע יענער פסוק: „עס ווירד אויף דיר רוהען דער גייזט גאָטטעז, דער גייזט פֿאָן חכמה אונד בינה, דער גייזט פֿאָן עצה אונד גבורה, דער גייזט פֿאָן דעה אונד יראת ה׳. לאָס מיך, אָ מיין גאָטט! אונד גאָטט מיינער עלטערן! איממער נור מעשים טובים, דיא דיר וואָהלגעפֿעללינג זינד, אויזאיבען, אונד איממער אוי רעכטען וועגע פֿאָר דיר געהן; דאַמיט איך דיינען היילִיגען ווילען ער־ פֿיללע אונד דאַדורך געלאַנגע לחיי העולם הבא, צו איינעם לאַנגען אונד גליקקליכען לעבען. היטע מיך פֿאָר אַללען מעשים רעים, פֿאָר דעם באָזען אַנטריעב (יצר הרע), פֿאָר האָפּפֿאָרטיגעם געמיטה אונד פֿאָר אַללען באָזען עראייגניסען, דיא זאָ אָפֿט אין דער וועלט געשעהען; דען איך פֿערטרויע אויף דיך, אָ מיין גאָטט! אונד ווער אויף דיך פֿערטרויט, דער ווירד אויס־ געבען פֿאָן דיינער גנאַדע — אמן.

ואני תפלתי לך ה׳ עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך.

בריך שמיה. געלאָבט זייא דיין נאַמע, אָ הערר דער גאַנצען וועלט! בלייבע דיינעם פֿאָלקע ישראל עוויג גענייגט, אונד עמפּפֿאַנגע אונזערע תפלות מיט באַרמהערציגקייט. עז זייא דיין ווילע מיין גאָטט! מיין לעבען אין לויטער גוטען צו פֿערלאָנגערן, אונד דאָס איך געצאָהלט ווערדע אונטער דען צדיקים אונד צדקניות דיינעז פֿאָלקעז ישראל. ערבאַרמע דיך איבער מיך אונד בעוואַהרע מיך אונד אַללע דיא מייניגען, דיין גאַנצעז פֿאָלק ישראל אונד אַללע גוטע מענשען פֿאָר אַללעם מאַנגעל אונד פֿאָר יעדער נאָטה: דען דוא ביזט דער גאָטט, דער אַללע קרעאַטורען שפּייזעט אונד ערנאָהרעט. דוא ביזט עז, דער איבער דאַז גאַנצע וועלטאַלל הערשעט אונד דעם דיא הערשאַפֿט אַלליין געביהרט. פֿאָר דיר נייגע איך מיין הויפּט אונד אויף דיך פֿערלאַססע איך מיך גאַנץ, אויף קיינען מענשען אונד אויף קיינען ענגעל; דען דוא, דער דוא אים אָבערזטען היממעל טהראָנעזט ביזט איין גנאָ־ דיגער אונד באַרמהערציגער גאָטט, דער פֿיעל גוטעז ערצייגט אַללען זיינען געשעפּפֿען. דיינעם היילִיגען נאַמען זאַגע איך לאָב אונד דאַנק; מעכטע עז דאָך דער ווילע פֿאָר דיר זיין, צו ערפֿיללען אַללע מיינע פֿראָממען ווינשע! צו איינעם גוטען אונד לאַנגען לעבען, צו שלום אונד געזונדהייט — אמן סלה!

ה. דיעזע תחנה זאַגע מאַן פֿרייטאַג אַבענדז נאַך דעם אַנצינדען דער ליכטער, ווען שבת אַנגעהט.

אלהינו ואלהי אבותינו! אונזער גאָטט! אונד גאָטט אונזרער עלטערן! אַללגנאַדיגער אונד אַללבאַרמהערציגער קעניג! עז זייא דיין ווילע מיך איינעז גוטען אַנדענקענז צו ווירדיגען, איינעז אַנדענקענז, פֿאָן באַרמהערציגקייט אונד הילפֿע, פֿאָן טראָזט אונד האָפֿפֿנונג; ה׳ צבאות! הערר דער גאַנצען וועלט! דענקע אַן דיינע מאַגד (פב״פ), אונד ווענדע דיך צו איינעם געבעט, וועלכעז איך אום דיעזע צייט פֿאָר דיר בעטע, גלייכוויא דוא דיך געווענדעט האַזט צום געבעט יענער צדקת אונזרער מוטטער חנה ע״ה, וועלכע איינע עקרה געוועזען וואַר, אונד דאַ זיא צו דיר בעטעטע אום גוטע קינדער, ערהאָרטעזט דוא איהרע ביטטע אונד ליעססעזט פֿאָן איהר

קאָממען דען צדיק שמואל הנביא, וועלכער גלייך געהאַלטען ווירד דעם משה אונד דעם אהרון, ווי אין יענעם פסוק שטעהט: „משה ואהרן בכהניו ושמואל בקוראי שמו, קוראים אל ה' והוא יענם" זאָ ווענדע דיך אויך צו מיינע תפלות מיט גראָססער גנאַדע אונד באַרמהערציגקייט, אונד בעזעליגע מיך מיט מתנות חנם. גיב מיר דאַז גליקק גוטע אונד פראָממע קינדער צו האַבען, דיא דאַ זיין זאָללען לויטער צדיקים אונד תלמידי חכמים, דערען הערץ דוא ערלייכטערן זאָללזט אין דיינער תורה, דאַמיט זיא דערען סודות פערשטעהן קאָננען. לאַס זיא איממער געזונד זיין אונד גאַנץ אַן אַללען איהרען גליע-דערן, אונד לאַס זיא אַן וחסד פינדען אין דיינען אויגען אונד אין דען אויגען דער מענשען. לאַס מיך מיט מיינעם מאַן ערלעבען זיא אַללע צו ערציעהען אין עושר וכבוד, צו לאַנגען אונד גוטען יאַהרען, אונד לאַס אונז קיין קינד, בייא אונזערם לעבען, שטערבען. גיב אונז אויך פרנסה בכבוד, ער-נאָהרע אונז מיט דיינער מילדען האַנד אונד ניכט דורך דיא וואָהלטהאַט איינזעלנער מענשען; גיב אונז דאַז פערמעגען צדקה אונד גמילות חסד מיט דירפטיגען לייטען אויזאיבען צו קעננען, אונד אונזערע אויגען זאָללען זעהען קינדער אונד קינדעזקינדער לערנען דיינע תורה, אונד טהון מעשים טובים: דאַס אַן אונז בעשטעטיגט ווערדע דער פסוק, דען ישעיה הנביא געזאַגט האַט: „ואני זאת בריתי אותם אמר ה' רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר ה' מעתה ועד עולם" (דאַז הייסט) גאָטט האַט געזאַגט: „איך וויל איינען בונד מיט דיר מאַכען, דאַס מיין גייזט דען איך אויף דיך געלעגט, אונד מיינע וואָרטע, דיא איך אין דיינען מונד געטהאַן האַבע, ניכט וויכען זאָללען, וועדער פאָן דיינעם מונדע, נאָך פאָן דעם מונדע דיינער קינדער אונד קינדעזקינדער פאָן יעצט אַן ביז אין עוויגקייט" — אמן.

ט. דיעזעז זאַגע יעדעז וויב פרייטאַג אַבענדז, זאָבאַלד איהר מאַן
פאָן דער שולע נאַך הויז קאָממט.

כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם.

רבון העולמים! הערר דער גאַנצען וועלט! הערר אַללער זעלען! אַללמעכ-טיג אונד געבענעדייעט ביזט דוא! דער דוא איממער אונד עוויג לעבזט אונד איממער אונד עוויג קעניג בלייבען ווירזט! דער דוא גוטעז ערצייגזט אַללען געשעפפען, אונד אַללע פאַללענדען אונטערשטיטצעזט! ערהאַבענער קעניג אַללער קעניגע! הייליג אונד פורכטבאַר ביזט דוא! דער דוא דיינע געטרייען בעשיטצעזט פאָר אַללעם בעזען! אונד דיא געבעטע דער אונ-טערדריקקטען ערהערזט; גערעכטער קעניג! דעססען וועגע אַללע גערעכט אונד דעססען פערהייסונגען אַללע וואַהרהאַפט זינד! מיין גאָטט! אונד גאָטט מיינער עלטערן! — איך דאַנקע דיר פיר דיא גנאַדע אונד באַרמהער-ציגקייט, וועלכע דוא בערייטז ערצייגט האַזט אונד נאָך ערצייגען ווירזט מיר, מיינעם הויזע אונד אַללען דיינען געשעפפען, — דוא הערר דעז פריעדענז! קעניג, דעם דער פריעדע אייגען איזט! זעגנע אונז מיט פריעדען! זעגנע מיר, מיינעם מאַננע, מיינען קינדערן אונד דיינעם גאַנצען פאָלקע ישראל חיים טובים ושלום, איין גליקקליכעז אונד פריידענפאָללעז לעבען. דוא ביזט יאַ אונזער שאָפפער, פאַטער דער גאַנצען וועלט, אונד וואָהלטהאַטער

אַללער געשעפּפע! דאַהער ביטטע איך אין דעמוטה פֿאָר דיינעם היילִיגען טהראָנע, איר, מיינעם מאַננע, אונד מיינען קינדערן גנאַדע אונד לייטזעליגקייט צו שענקען אין דיינען אויגען אונד אין דען אויגען אַללער, דיא אויך אונז זעהען. פֿערגיב אונז אַללע אונזערע זינדען, אונד שענקע אונז דאַז גליקק שבתות וימים טובים האַלטען צו קאָננען בשמחה אונד מיט עושר וכבוד. ווענדע אַב פֿאָן מיר, פֿאָן מיינעם גאַנצען הויזגעזינדע אונד פֿאָן כל ישראל אַללע ליידען, אונד יעדע אַרט פֿאָן דלות, עניות ואביונות, אונד גיב אונז איינען שטאַנדהאַפֿטען ווילּלען אונד אַנטריעב צום גוטען (יצר טוב); דאַמיט וויר דיר דיענען מיט ליעבע, עהרפֿורכט אונד וואַהרהייט, אונד לאַס אונז וואָהלגעפֿאַללִיג זיין אין דיינען אויגען אונד געאַכטעט אין דען אויגען אַללער, דיא אונז זעהען; דען דו ביזט איין גערעכטער אונד וואָהלטהאַטיגער קאָניג, אונד עז איזט ערפֿרייליך אונד אַנגענעהם דיך צו לאָבען. איך ביטטע דיך אויך אלהי אבותינו הקדוש ברוך הוא; דאַס דו זאָללזט געביעטען דיינען היילִיגען מלאכים מלאכי השרת, דיא אָבערזטען דיענער דיינעז וואָרטעז, דאַס זיא מיך היטען זאָללען מיט באַרמהערציגקייט. איך בעקעננע אונד בעצייגע, דאַס דו אין זעכז טאַגען אַללע געשאָפּפע ערשאַפֿפען האַזט. אַן דיעזעם טאַגע וויל איך רוהען אונד דיר דיענען, וויא דו מיר אויך געבאָטען האַזט צו דיענען; אויך וויל איך זאַגען שבת מיט פֿריידע, אונד דו גאָטט! זאָללזט זיין מיר צוגעגען, אום דיך צו ערבאַרמען איבער איך אין מיינעם טרויריגען צושטאַנדע, אונד צו ערוועקקען מיין הערץ, אַללע דיינע געזעטצע אונד מצות אָהנע טרויריגקייט אונד מיט לוזט צו ערפֿיללען. —

י. פֿאָלגענדע תחנה זאַגע מאַן בכונה יעדען מוצאי שבת נאַך הבדלה.

יברכך ה׳ וישמרך יאר ה׳ פניו אליך ויחנך ישא ה׳ פניו אליך וישם לך שלום.

שיר המעלות איין געזאַנג. איך העבע אויף מיינע אויגען אונד וויל זעהען, וואָהער ער ווירד קאָממען איין העלפֿער — עז איזט קיין אַנדערער, אַלז הש״י, דער הימעל אונד ערדע ערשאַפֿפען האַט, דער ווירד אונז העלפֿען אונד אונז פֿערזאַממען, דאַס איינער ווירד צום אַנדערן זאַגען: עז איזט געקאָממען איינע צייט, דאַס אליהו הנביא קאָממען ווירד, דו האַזט רעכט געטהאַן, דאַס דו דיך פֿערזיכערזט אַן גאָטט ברוך הוא, וויאוואָהל ער דיך לאַנגע לאַסט וואַרטען; אַבער ער ווירד דיינען פֿוס ניכט גלייטען לאַסען, אונד ער ווירד ניכט שלומערן, דיין היטער, ער שלומערט ניכט אונד נאָך וועניגער שלאָפֿט ער, דער היטער פֿאָן ישראל. גאָטט איזט דיין וואָכטער, גאָטט איזט דיין הייל דיך צו בעשירמען פֿאָר אַללעם בעזען; צו דיינער רעכטען האַנד שטעהט ער, דיר צו העלפֿען; בייא טאַג אונד בייא נאַכט ווירד ער דיך פֿאָר אַללען קראַנקהייטען בעהיטען; גאָטט ווירד דיך היטען פֿאָר אַללעם בעזען, דאַס דיא דיעבע דיר ניכטז ווערדען טהון קאָננען בייא נאַכט. גאָטט ווירד דיינען לייב היטען פֿאָר אַללעם בעזען, אונד דו ווירזט איינזט ערלעזט ווערדען; דאַן ווירזט דו דאַז הייל פֿאָן גאָטט ערבליקקען, דאַז ער דיר דורך דיא היילִיגען נביאים פֿערשפּראָכען האַט! — אמן.

רבון העולמים! הערר דער גאַנצען וועלט! דו ביזט איין באַרמהערציגער פֿאַטער, איין פֿערגעבער דער זינדע; זאָ ביטטע איך דיך, לאַס

איך דאָך ניכט אונגליקליך זיין אין דען זעלב: טאָגען דער וואָכע, דיא דאַ
קאָממען. מאַכע, דאַס זיא אונז רוהע אונד פֿריעדען ברינגען, אונד דאַס
איך מאַן איהנען ריין בלייבע פֿאָן אַללען זינדען אונד מיסעטהאַטען
אונד זאָלל ריין זיין פֿאָן באָזהייט. זיא זאָללען אונז בעשיערען זיין, צו
לערנען תורה אונד צו טהון מעשים טובים, אונד אונז צייטזעליג צו מאַכען
אונד קלוגהייט אונד ווייזהייט אונד פֿערשטאַנדיגקייט; אונד דוא זאָללזט אונז
הערען לאַסען אין דען זעלב: טאָגען לויטער ששון ושמחה, אונד דער גע־
דאַנקע זאָלל ניכט אויפֿשטייגען אין אונזערן הערצען, דאַס וויר זאָללטען
חלילה איינען מקנא זיין, אויך ניכט, דאַס פֿרעמדע זאָללטען אונז מקנא זיין;
אַנדערן דוא, באַרמהערציגער פֿאַטער, קעניג! דוא זאָללזט אונז געבען אין
אַללען אונזערן עסקים אונד אין יעדען משא ומתן לויטער גליקק אונד זעגען;
אונד לאַס געלינגען אַללע ווערקע פֿאָן אונזערן הענדען אונד פֿאָן אַללען,
דיא דאַ אונז אונד כל ישראל וואָהלוואָללען. דוא זאָללזט דערזעלבען אונ־
טערנעהמונגען אונד געשעפֿטע זעגנען אונד בענעדייען. אונד זאָללזט איהרע
עצות אונד מחשבות צום גוטען פֿאָללבריינגען, וויא דאַ שטעהט אים פסוק
געשריעבען: אונד דוא ווירזט זאַגען אונד בעטרייבען מיינע זאַכע אונד זיא
ווירד דיר געלינגען, אונד אויף דיינען וועגען ווירד דיר איין העללעז ליכט
פֿאָרלייכטען — אויך זאָללזט דוא אַללע בעזען געדאַנקען אונד ראַטהשלעגע,
דיא אויף אונזער אונגליקק, אָדער אויף דאַז אונגליקק פֿאָן כל ישראל אַבציעלען,
פֿערניכטען אונד אייטעל מאַכען, וויא אים פסוק שטעהט: גאָטט צער־
שטאָרט דיא עצות פֿאָן דען פֿעלקערן, אונד פֿערווירפֿט דיא געדאַנקען פֿאָן
דען נאַציאָנען — אונד אויך: רעדעט איירע רעדען, זיא ווערדען ניכט
בעשטעטיגט ווערדען; דען מיט אונז איזט גאָטט. — אָ באַרמהערציגער
גאָטט! פֿערגיב אונזערע זינדען אונד מיסעטהאַטען! דיא וויר פֿעראיבט האַ־
בען, אונד לאַס אונז באַלד דיין הייל ערבליקקען! לאַס אונזרע הערצען אַללע־
צייט צו דיינעם הייליגען דיענזטע בערייטוויללינג זיין. זייא אונזער בעשיצער,
אונזער טראָזט אונד העלפֿער אין דער נאָטה, וויא דאַ געשריעבען שטעהט:
דיא הילפֿע דער צדיקים איזט פֿאָן גאָטט, אונד איהר בעשיצער איזט ער;
גאָטט טהוט זיא שיצען אונד בעשירמען, ענטרייזט זיא דער געוואַלט
אַללער בעזעוויכטער אונד איבעלטהאַטער, אונד הילפֿט איהנען; דען זיא
האַבען אויף איהן פֿערטרויט — אויך שטעהט אים פסוק געשריעבען: גאָטט
דער אַללמעכטיגע האַט זיינע שטאַרקע אונד דיא מאַכט זיינער הייליגקייט
פֿאָר דען אויגען אַללער פֿעלקער אָפֿפֿענבאַרט, דאַמיט אַללען ענדען
דער וועלט דיא פֿעלקער דיא הילפֿע פֿאָן אונזערם גאָטט זעהען ווערדען. —
אויך שטעהט געשריעבען: דיא שטימע דער הייליגען נביאים, וועלכע זיא
מיטאיינאַנדער ערהעבען אונד זינגען ווערדען; דען עז ווירד זיכטבאַרליך
ווערדען, דאַס גאָטט דער אַללמעכטיגע ווירד וויעדערקעהרען צו דער שטאַדט
ציון, דער הייליגען — אַללמעכטיגער גאָטט! ערפֿיללע, וואַז אים פסוק
געשריעבען שטעהט: וויא גאַר ליעבליך אונד אַנמוטהיג ווירד עז זיין, ווען
אליהו הנביא זיך אויף איינען בערג שטעללען אונד אים נאַמען דעז אַלל־
מעכטיגען גאָטטעז פֿערקינדיגען ווירד איינען פֿריעדען פֿיר דיא גאַנצע וועלט,
פֿריעדען אונד הילפֿע פֿיר אַללע; וואָבייא ער דיא פֿראָהע באָטשאַפֿט פֿער־
ברייטען אונד צו ציון שפּרעכען ווירד: גאָטט איזט וויעדער דיין קעניג! —

אויך זאָגט דער פסוק: דער ערזטע, דער נאָך ציון קאָממען ווירד, דער ווירד דער הייליגען שטאָדט צורופען; נון דאָ זינד דיינע קינדער וויעדער, אונד ירושלים וויל איך איינע פֿראָהע באָטשאַפט ברינגען — אמן!

יא. דיעזע תחנה זאָגע מאַן אַבענדז אונד מאָרגענז אין טאוגה עטרה פֿאַר קדושה.

פֿירוואַהר גאָטט; פֿאַר דיר איזט קיינע נאַכט, אונד דאַז ליכט רוהעט בייא דיר, אונד דוא מאַכזט לייכטען דיא גאַנצע וועלט פֿאָן דיינעם ליכטע, — דיא טאַגע פֿערקינדיגען דיינע גנאַדע, אונד דיא נאַכטע פֿערברייטען דיינע וואַהרהייט, אונד אַללע קרעאַטורען שפּרעכען פֿאָן דיינער גראָססען גנאַדע אונד וואונדער — גאָטט! דוא טהוזט ערנייען דיא הילפֿע אַללע טאַגע. ווער קאַן ערצאַהלען דיינע גראָססען וואונדער? דוא זיטצעזט אים היממעל, דוא צאַהלזט דיא טאַגע פֿאָן דען צדיקים, אונד דוא זעטצעזט דיא לעבענזצייט אַללער געשעפּפֿע פֿעזט: בייא דיר אַבער זינד טויזענד יאַהרע נור איין איינציגער טאַג, אונד דיינע יאַהרע ווערדען ניא פֿאָללענדעט. אַללעז, וואַז אויף דער וועלט איזט, דאַז פֿערגעהט אונד פֿערשווינדעט; נור דוא בלייבזט איממער אונד עוויג, אונד איבערלעבזט אַללע דיינע געשעפּפֿע. אונד זאָוואָהל וויא דוא עוויג לעבזט, זאָ אויך אונזערע נשמה אונד דיינע הייליגען דיענער דיא מלאכים, לעבען דאַז עוויגע לעבען נאַך דיינעם הייליגען וויללען: דוא ביזט ריין, אויך דיינע הייליגען דיענער, דיא אַללע טאַגע דרייאַמאַל קדושה זאַגען, אונד דיך הייליגען אויף דעם היממעל אונד אויף דער ערדע, זינד ריין ערשאַפֿפֿען אונד בערייט צו זאַגען: קדוש קדוש קדוש ה' צבאות מלא כל הארץ כבודו: געהייליגט אונד געלאָבט ביזט דוא, גאָטט אַללער העערשאַרען! פֿאָלל איזט דיא גאַנצע וועלט פֿאָן דיינער הערליכקייט איממער אונד עוויג. — — —

יב. דיעזע תחנה זאָגע מאַן אַללע טאַגע בכוונה.

אב הרחמים! באַרמהערציגער פֿאַטער! זייא דיך דאָך ערבאַרם איבער מיך, פֿערגיב מיר מיינע זינדען, אונד גיב מיר איין, לויטער גוטעז צו טהון, אונד דיר צו דיענען מיט גאַנצעם הערצען. הילף מיר, דאַס איך זאָלל קאָננען צדקה געבען אונד זאָלל קאָננען מצוות אונד גמילות חסד טהון. זייא מיך אונד כל ישראל מציל פֿאַר אַללען בעזען גזירות, אונד הילף מיר, דוא, האָהער גאָטט! פֿאַטער, קאָניג איבער דיא גאַנצע וועלט! בעוואַהרע מיך פֿאַר איינעם יעדען שעעלזיכטיגען אויגע (עין הרע) אונד זייא מיך מזכה פֿראָממע קינדער אויף דיא וועלט צו ברינגען, דיא דאַ זיין זאָללען תלמידי חכמים צדיקים וחסידים, זיא זאָללען אַללעז טהון, וואַז דוא האַזט געהייסען דורך אונזערע חכמים אונד הייליגע נביאים! בעזטערע מיינעם מאַננע איין גוטעז אויסקאָממען, בעגליקקע איהן מיט איינער גוטען גאַבע פֿאָן דיינער פֿאַטערליכען מילדען האַנד, דאַמיט ער מיך אונד מיינע קינדער זאָלל קאָננען מפרנס זיין בכבוד גדול, אונד איך זאָלל זוכה זיין מיט מיינעם מאַן, מיינע קינדער בכבוד גדול צו פֿערזאָרגען, אָהנע אַנדערער לייטע גאַבען אונד הילפֿע. ערהאַלטע מיינען מאַן, אונזערע קינדער, נעבזט דען מייניגען אַללען, געזונד, מונטער אונד הייטער אין איהרעם גאַנצען לעבען — אמן סלה.

יהי רצון. עז זייא דיין ווילע, מיין גאָטט! אונד גאָטט מיינער עלטערן! דוא האָהער גאָטט איבער אַללע האָהע קאָניגע! ווירדיגער אַללער ווירדיגען!

עס זאָלל דיר וואָהלגעפאַלליג זיין, איך מיט דיינער גנאַדע, באַרמהערציגקייט אונד לייטזעליגקייט צו בעגליקקען. מאַכע, ליעבער גאָטט! דאַס דיינע אויגען אונד דיא אויגען אַללער מענשען, דיא דאַ זעהען אויף מיך, אויף מיינען מאַן, אויף מיינע קינדער, אויף מיינע פֿריינדע, אויף מיין גאַנצעס הויז-געזינד, אונד אויף אַללע, דיא מיר גוטעס גאָננען, מיט גיטע אונד ליעבע אונס בעטראַכטען זאָללען. דוא זאָללסט אונס היטען אונד בעשירמען פֿאָר אַללען באֶזען קראַנקהייטען, דיא דאַ פֿלעגען אויף דיא וועלט צו קאָממען, אונד פֿאָר דעם באֶזען געריכטע דעס גיהנם. שיקקע אונס משיח בן דוד באַלד אין אונזערן טאַגען, אונד דוא זאָללסט אויפֿריכטען דיין הייליגעס הויז, דאַס בית המקדש — אמן וכן יהי רצון.

יג. דיעזע תחנה זאַגע מאַן טאֶגליך בכונה.

יהי רצון מלפניך. עס זייא דיין הייליגער וויללע, גאָטט מיין גאָטט! אונד גאָטט מיינער עלטערן! דאַס דיעזע שנה, אין דער איך יעצט שטעהע אונד בעטע פֿאָר דיר, זאָלל זיין איינע שנה פֿאָן באַרמהערציגקייט אונד בעוויללינונג, איינע שנה פֿאָן ערהאֶרונג. דיך, גאָטט! רופֿע איך אַן, דאַס דוא מיך פֿערנעהמען אונד ערהאֶרען זאָללסט; געביעטע דיינען הייליגען מלאכים, מיר אונד מיינעם מאַן בייצושטעהען אין אַללען אונזערן עסקים, דיא וויר צו טהון האַבען. דוא זאָללסט ערפֿיללען אונזער בעשיידענעס בעגעהרען, אונזערן גוטען וויללען זאָללסט דוא בעוואֶהרען, אונד אַללען שונאים, דיא דאַ באֶזעס דענקען אונד טראַכטען אויף מיך, מיינען מאַן אונד מיינע קינדער, בענעהמע איהרע באֶזען געדאַנקען, אונד מאַכע, דאַס זיא זיך צום גוטען ווענדען. בעגליקקע אַללע אונזרע וועגע אונד שטעגע צום גוטען, אונד דוא זאָללסט אונס זאָ לאַנג וויר לעבען ניעמאַלס אין דיא נאָטה קאָממען לאַסען, אַנדערער מענשען צו בעדירפֿען; נור דוא אַלליין זאָללסט אונס אויפֿריכטען מיט דיינער גנאַדע אונד באַרמהערציגקייט, אונד דוא זאָללסט אונס אונטערשטיטצען מיט דיינער הייליגען רעכטען האַנד. — געלאָבט זייסט דוא גאָטט! דער דאַ פֿערגילט אַללעס גוטע זיינען גע-שאֶפפֿען אין דער גאַנצען וועלט — אמן וכן יהי רצון.

יהי רצון מלפניך. עס זאָלל זיין דער וויללע פֿאָר דיר, מיין גאָטט אונד גאָטט מיינער עלטערן! הערר אַללער וועלט! דאַס דוא מיר זאָללסט געבען איין שנה טובה אונד איינע פרנסה טובה, אונד דוא זאָללסט מיינער גע-דענקען אַללע צייט, אונד דוא זאָללסט אונס העלפֿען מיט באַרמהערציגקייט אום דיינעס נאַמענס וויללען, אונד דוא זאָללסט מיר געבען איין גוטעס חלק אונד איינען גוטען שכר, דאַס איך נאֶמליך זאָלל מעשים טובים טהון, דאַ-מיט איך זאָלל ווירדיג ווערדען קאֶננען צו עולם הבא, אונד דוא זאָללסט אונס האֶרען לאַסען בשורות טובות אונד שמועות טובות, אונד דוא זאָללסט מיר געבען לאַנגעס לעבען מיט מיינעם מאַן אונד מיינען קינדערן אונד אַללען דען מייניגען, איין לעבען פֿאָן לויטער ששון ושמחה, עושר וכבוד, אונד שלום אונד געזונדהייט אונד קלוגהייט אונד פֿערשטאֶנדיגקייט אונד גנאַדע אונד באַרמהערציגקייט; אין דיינען אויגען אונד אין דען אויגען אַללער, דיא אויף אונס זעהען, זאָללען וויר פֿינדען חן וחסד; דוא זאָללסט רייניגען אונזער הערץ דיך צו ליעבען אונד דיינען הייליגען פֿורכֿטבאַרען

נאַמען צו פֿירכֿטען. דוא זאָללסט מיר געבען אין מיין הערץ, דיינען הייִ
ליגען וויללען צו טהון, אונד דיר צו דיענען מיט גאַנצעם הערצען; אונד דוא
זאָללסט מיך מיט דען צדיקים לעולם הבא פֿעראייניגען, אונד מיך ערפֿיללען
מיט דיינער הילפֿע מיט דיינער ישועה. ערבאַרמע דיך איבער מיך
מיט מיינעם מאַן אונד קינדערן פֿאַר אַללעם בהיטען;
אונד בעהיטע מיך מיט מיינעם מאַן אונד קינדערן, דיא דאַ זאָללען לערנען קענ
אונד זייא מיך מזכה מיט פֿראָממען קינדערן, אונד ערהאָרע
נען דיינע הייליגע תורה, אונד נים פֿאַר דיך איין געבעט, אונד ערהאָרע
מיך, וויא דוא האָסט ערהאָרט אונזרע מוטטער חנה אונד אַללע נשים
צדקניות. — געלאָבט ביזט דוא גאָטט! דער דאַ ערהאָרט אַללע תפֿלות
פֿאָן זיינעם פֿאָלקע ישראל, אונד פֿאָן יעדעם מענשען, דער דיך אַנרופֿט
אַללע צייט מיט גאַנצעם הערצען — אמן.

אנא השם! איך ביטטע דיך, לעבענדיגער גאָטט! דער דאַ לעבט אימ
מער אונד עוויג! דער דוא זיטצעזט אויף דעם טהראָנע דער באַרמהער
ציגקייט! בענים מיר אונד אַללען דען מייניגען אַללע בעזען געדאַנקען, אונד
אַללע רוח שטות, אונד בעשירמע אונז פֿאַר אַללען בעזען קראַנקהייטען, פֿאַר
שלעכטען בעגיערדען (דעם יצר הרע), פֿאַר אַללען, דיא זיך דעם יצר הרע
איבערלאַססען, פֿאַר אַלל איהרער חברותה, אונד פֿאַר אַללען, וועלכע מיך,
מיינעם מאַן אונד מיינען קינדערן צום בעזען נאַכשטעהען. לענקע איהר
הערץ צו דיינער הייליגען תורה אונד צו דער טוגענד; דאַמיט איהרע בעזען
געדאַנקען, דיא זיא געגען מיך, מיינען מאַן אונד מיינע קינדער האַבען,
זיך אין גוטע פֿערוואַנדעלן, אונד איך (פלונית בת פלונית) דיינע דיענס
מאַגד, זאָללסט דוא הייליגען מיט אַללער הייליגקייט, אונד זעגנע מיך מיט
דעם זעגען פֿאָן קינדערן אונד קינדעזקינדערן, וועלכע היבש אונד רעכט
שאַפֿפֿען זיין אונד לערנען זאָללען אין דיינער הייליגען תורה. זיא זאָללען
דיינען הייליגען וויללען טהון אונד בעפֿאָלגען דיינע הייליגען געבאָטע. —
עהע איך רעדע, זאָללסט דוא מיר אַנטוואָרטען, אונד עהע איך דיך אַנ
רופֿע, זאָללסט דוא מיך ערהאָרען. עס זאָלל זיין דיעזע פֿאַר דיר איינע טעה
פֿאָן בעוויללינג אונד איינע טעה פֿאָן באַרמהערציגקייט אונד ערהאָרונג.
אונד לאַס מיך ניכט לעער פֿאָן דיר געהען. פֿערנים מיין געבעט אונד
פֿערגיב מיר מיינע זינדען, אונד ערלייכטע מיין אַנטליטץ אין דיינען הייליגען
געבאָטען, אונד היילע מיר מיט דיינער גנאַדע אונד באַרמהערציגקייט; דען
דוא ביזט גאָטט, איין שאָפּפֿער אונד ערלעזער. אמן.

יד. איינע תחנה, אַללע טאַגע מתפלל צו זיין אויף פרנסה, פֿיר דען, דער
איין בעל משא ונותן איזט; בפֿרט ווען מאַן תענית האַט. לכל הפחות אַבער
אַן ערב ראש חדש בייא יום כפור קטן, זאָלל מאַן דיעזע תחנה בכונה מתפלל זיין.

אנא האל! איך ביטטע דיך, אַללמעכטיגער גאָטט! דער דוא פֿיר אַללע
געשעפּפֿע אין דער וועלט זאָרגעזט, דאַס זיא איהרע נאַהרונג פֿינדען, אונד
דיא מענשען ניכט אַללײן ערנאָהרעזט, זאָנדערן אויך קליידעזט; זאָ ביטטע
איך דיך אויך ליעבער, אַללמעכטיגער, באַרמהערציגער פֿאַטער אונד קעניג!
דאַס דוא אונז געבען זאָללסט אונזרע נאַהרונג אונד אַלל אונזרע מחיה בטוּבֿ,
גאַנץ לייכט, דאַס דוא שפייזען אונד ערנעהרען זאָללסט, מיך, מיין הויזגעזינד
אונד כל ישראל מיט איינער גוטען פרנסה בכבוד; זאָ איינע פרנסה, וועלכע
זיין זאָלל מיט פֿריידען אונד ניכט מיט צער, מיט היתר אונד ניכט מיט

איסור; איינע פרנסה, וועלכע זיין זאָלל מיט כבוד אונד ניכט מיט בזיון, וואָבייא וויר ניכט ברויכען זאָללען איין געשענק אָדער איינע מאַלצייט פאָן בשר ודם, זאָנדערן אַללעס עמפפאַנגען זאָללען פאָן דיינער פֿאָללען אונד אוי־ דען האַנד; זאָ איינע פרנסה, וואָבייא וויר זאָללען דיר דיענען קאָננען, אונד האַלטען דיינע ליעבע תורה אונד הייליגען מצות. בעשערע מיר איינע שפייזע פיר מיין הויזגעזינד אונד אַללע אונזרע בעדירפֿניססע, ווען וויר זיא ברויכען; דאַמיט אונזער הערץ זאָלל בעפֿרייעט זיין פאָן אַללעם קוממער, אונד זאָלל דיר דיענען קאָננען נאַך דער פֿאָרשריפֿט דיינער הייליגען תורה, אונד זאָלל קאָננען האַלטען אונד ערפֿיללען דיינע מצות, אונד לאַס אונז זוכה זיין, דאַז, וואַז וויר פֿערדיענען, רוהיג, מיט פֿריידען אונד אונ־ בעקיממערטעם הערצען צו געניעססען; אונד איך, זאָ וויא אַללע דיא מיי־ ניגען, זאָללען ניכט ברויכען מתנה צו ערוואַרטען, וואַז מאַן אונז פאָן איי־ נעם פֿרעמדען מיט צומעססען וויל. וויר זאָללען ניכט ברויכען אַבהאַנגיג צו זיין איינען טאַג אונזערז לעבענז פאָן אירגענד איינעם מענשען; קיין יאָך זאָלל אונזער געמיטה דאַרניעדער דריקקען, נור דאַז, וואַז דוא אונז אין דיינער הייליגען תורה אויפֿערלעגט האַזט. דיעזע לאַזט וואָללען וויר גערן טראַגען, צו דיענען דיר מיט אונזערן קינדערן אַללע צייט מיט גאַנצעם הערצען אונד ניכט מיט הייכלערישעם פנים. בעהיטע אונד בעשירמע אונז פֿאָר אַרמוטה אונד נאָטה, פֿאָר דלות אונד שפלות, דאַס וויר זאָללען זוכה זיין רייכע אונד אַרמע אורחים איבער אונזערן טישע צו האַלטען, אונד זאָללען קאָננען גומל חסד זיין יעדעם מענשען, דער עז פאָן אונז פֿערלאַנגט; בעשערע אונז זאָ פֿיעל, דאַס וויר זאָללען קאָננען צדקה געבען זאָלכען לייטען, דיא ראוי זינד צדקה צו עמפפאַנגען, אונד שיקקע אונז לויטער זאָלכע לייטע, אַן דענען אונזערע צדקה אַנגעלעגט זייא; דאַס וויר ניכט זאָללען בעלאַסטיגט ווערדען מיט זאָלכען לייטען, דיא ניכט ראוי זינד, צדקה צו עמפפאַנגען. — דוא ליעבער הימלישער פֿאַטער! וויר דאַנקען דיר, דאַס דוא אונז פאָן מוטטערלייב אַן ביז אויף דען הייטיגען טאַג ער־ צאָגען, ערנאָהרט אונד געשפייזעט האַזט, אונד אונז אַללעז גוטע געטהאַן; זאָ ביטטען וויר דיך, דאַס דוא אונז ווייטער געבען זאָללזט איין פֿראָה־ ליכעז הערץ מיט שלום אונד געזונדהייט; אונד ערלייכטע אונז מיט דיינעם הייליגען ליכטע, אונד מאַכע, דאַס דיין איינציגער נאַמע ערקאַננט ווערדע זאָלל פאָן אַללען פֿאָלקערן דער ערדע. — געלאָבט זייזט דוא גאָטט! אַללעז איזט דיין, אונד אַללעז איזט אין דיינער האַנד אונד מאַכט; דורך דיינע גראָססע גנאַדע אונד באַרמהערציגקייט ווערדען וויר ערהאַלטען, אונד פאָן דיינער האַנד האַבען וויר אַללע טאַגע חסד ורחמים — איך ביטטע דיך, דאַס דוא אונז געבען זאָללזט נאַך דיינעם ווילען שפייזע, טראַנק אונד קליידונג בכבוד, דען דוא ווייסט, דאַס וויר אויף דער וועלט אָהנע דיעזע ניכט לעבען קאָננען, אונד דאַס וויר זאָלכע אָהנע דיינע גנאַדע אונד באַרמ־ הערציגקייט ניכט ערווערבען; זאָנדערן ווען דוא דיינע מילדע האַנד אויפֿ־ טהוזט, זאָ ווערדען וויר געזעטטיגט אונד אַללעז, וואַז דאַ לעבט, דאַרום אַך שדי! אַללמאַכטיגער גאָטט! הילף אונז, דאַמיט וויר ערקעננען זאָללען דיינען חסד, דען דוא מיט אונז טהוזט, אונד לאַס אונז ערקעננען דיינען ווירדיגען נאַמען, דאַמיט וויר אונזרע לבבות ניכט בעשווערען מאַכטען מיט

דאגות פאן מטה ומתן, דאס וויר נעמליך ניכט טראכטען זאללען נאך פיע-
לען געלד אונד גוט, אונד אין דאז נעטץ דעז גייצעז ניכט געפאנגען ווערדען.
גיב אונז דען חסד, דאס וויר אללע אנלאגען אונד זארגען אנווענדען זאללען
אויף דיא בעאבאכטונג דיינער היילגען געבאטע. אלזא, דאס וויר אונז
בעגניגען מיט לחם חוקנו, מיט דעם, וואז דוא אונז בעשערען ווירסט;
דען עז גיבט קיינען בעסערן רייכטהום פיר דען מענשען, אלז זיך בע-
גניגען לאססען מיט דעם, וואז איהם גאטט בעשערט אונד מיט דעמזעלבען
זיך מסתפק זיין. וויר האבען קיינען אנדערן טראזט אונד קיינע אנדערע
הילפע צו פינדען, אלז בייא דיר גאטט! אללײן, דער דוא אונז אללע צייט
אין דער גרעסטען נאטה געהאלפען האזט; וויר האפפען, דאס דוא, אלל-
מאכטיגער גאטט! אונז ווייטער ניכט פערלאססען ווירזט, ווען וויר דיך אנ-
רופען ווערדען — אמן וכן יהי רצון.

גאטט! אללמאכטיגער! דוא ביזט קעניג דער גאנצען וועלט! אונד איין
העלפער איבער אללע העלפער! איך ביטטע דיך, דוא בארמהערציגער פא-
טער אונד קעניג! דאס דוא דיך איבער מיך אונד איבער מיינען מאן
זאללזט ערבארמען, אונד אונז בעהיטען אונד בעשירמען פאר אללעם בעזען.
פיהרע מיינען מאן אויף לויטער גוטע וועגע אונד שטעגע, דאמיט ער
זיינע פרנסה האבען זאלל בכבוד, אונד וויר חלילה ניכט נעטהיג האבען
זאללען, אונזער אויזקאממען דורך אלמאזען (צדקה) צו ערהאלטען, אונד
דאדורך בעשעמט צו ווערדען; נור דורך דיינע מילדע האנד זאללען וויר
אללעצייט געשפייזעט ווערדען, אונד דוא זאללזט אונז שפייזען, וויא דוא
האזט געשפייזט דיא פרויא פאן עובדיה מיט איהרען קינדערן דורך דיא
האנד דעז פראממען געטטליכען אלישע הנביא. פיהרע מיינען מאן דען
רעכטען וועג, אונד שיקקע איהם גוטע מלאכים, דיא איהן בעגלייטען אונד
מיט איהם זיין זאללען; גלייכוויא דוא האזט מלאכים געשיקקט מיט יעקב
אבינו ע״ה. בעהיטע איהן אין אללען זיינען טריטטען פאר אללעם בעזען,
דאס ער זאלל געזונד מיט שלום אונד שמחה אין זיין הויז קאממען צו
וויב אונד קינד, לאס איהם דאך דען זכות פאן זיינען קליינען קינדערן,
דיא נאך ריין זינד פאן עבירות, בייאשטעהען. — הערר דער גאנצען
וועלט! ווען איין מאן פאר דיר געזינדיגט האט, אונד דוא האזט איהם
אויפערלעגט, דאס ער חלילה בעשטראפט ווערדען זאלל אויף דעם וועגע —
זא ביטטע איך דיך, אללמאכטיגער גאטט! (דוא ביזט דאך גנעדיג אונד
בארמהערציג) דאס דוא פערניכטען זאללזט אללע בעזען גזירות,
אונד זאללזט מיט איהם ניכט אומגעהען מיט מדת הדין, נור מיט מדת
הרחמים; זייא זיינע מעשים ניכט בודק, ווען ער געהט במקום סכנה,
אונד לאס אונז בייאשטעהען דען זכות פאן אונזערן עלטערן אברהם, יצחק
אונד יעקב, אונד דען זכות פאן אונזערן קליינען קינדערן, וועלכע נאך
ריין זינד פאן עבירות. איהר זכות זאלל אונז אללע צייט בייאשטעהען, דאס
וויר חלילה ניכט זאללען צערשטרייעט ווערדען; אונד לאס אונז אלט ווערדען
אין עהרען אונד גראסען פריידען, דאס וויר גאר קיין לייד ערלעבען, אונד
אונזרע יאהרע פערברינגען זאללען אין גראסען פריידען. דוא זאללזט אונזער
הערץ שטארקען צו דיינעם דיענזט, דאס וויר דיענען באהבה וביראה,
מיט ליעבע אונד עהרפורכט. אונד זאללען דיינע מצות האלטען קאננען.

דוא זאָללזט אויך שטאַרקען דאַז הערץ מיינער קינדער, דאַס זיא דיר מיט גאַנצעם הערצען שטעטז דיענען אונד פאָן דיינען היילגען מצות ניכט דאַז גערינגזטע איבערטרעטען זאָללען. — לאַס אונזרע שונאים קיינע נקמה אַן אונז ערלעבען; זאָנדערן צערשטאָרע אַללע באָזע אַנשלעגע אונזערער פיינדע, וועלכע אויף אונזער אונגליקק דיכטען אונד טראַכטען. ווענדע פאָן אונז אַב דיא באָזען בעגיערדען (דען יצר הרע), דאַס אונזער הערץ זאָלל בעקעהרט ווערדען צום גוטען. — איך ביטטע דיך, באַרמהערציגער פאַטער! ערבאַרמע דיך איבער אונז, וויא זיך איין פאַטער איבער זיינע קינדער ערבאַרמט! דאַס דוא זאָללזט אַננעהמען דאַז געבעט פאָן מיר אַרמען מענ-שען, וועלכעז איך פאָר דיר, גאָטט! געבעטעט האַבע. געלאָבט ביזט דוא גאָטט! דען דוא ערהאָרזט אַללע תפלות פאָן אַללען מענשען, דיא דיך אין וואַהרהייט אַנרופען, גלייכוויא איין פסוק געשריעבען שטעהט: קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראהו באמת: גאָטט איזט נאַהע אַללען, דיא איהן אַנ-רופען אין וואַהרהייט. אויך שטעהט געשריעבען: ואת שועתם ישמע ויושיעם: איהר געבעט ערהאָרט ער אונד רעטטעט זיא. זאָ זאָללזט דוא אויך מיינע תפלות עמפפאַנגען זאָ לאַנגע איך לעבען ווערדע, פאָן יעטצט ביז עוויג, ווען איך דיך אַנרופען ווערדע — אמן וכן יהי רצון.

טו. דיעזע תחנה, זיך גוטע קינדער צו ערבעטען, איזט אויז ירושלים געקאָממען.

עז איזט בעקאַננט, דאַס דיא ווייבער דאַדורך דען גרעסטען זכות האַבען עולם הבא צו ערלאַנגען, דאַס זיא איהרע קינדער ערציעהען צו תורה ומעשים טובים אונד דיאזעלבען צום רבי פיהרען, דאַמיט זיא תורה לערנען זאָללען; דאַרום איזט יעדע שולדיג דיעזע תפלה טעגליך צו בעטען בכונה אַבענדז אונד מאָרגענז, נאַך שמונה עשרה, פאָר יהיו לרצון, זאָ ווירד זיא זוכה זיין צו האַבען בנים תלמידי חכמים.

רבונו של עולם! הערר פאָן דער גאַנצען וועלט! באַרמהערציגער קעניג! דוא זאָללזט דיך ערבאַרמען איבער מיינע ליעבען קינדער, דיא איך האַבע פאָן מיינעם מאַן (פב"פ), מאַכע איהר הערץ געניינט, אין דער תורה נאַכ-צופאָרשען, דאַמיט זיא זאָללען פערשטעהען קעננען איהרע טעמים אונד כונות, שענקע זיא מיר צו געזונדען אונד לאַנגען יאַהרען, אונד זיא זאָללען אויך זוכה זיין, פראָממע קינדער צו האַבען, ערפיללט מיט תורה, חכמה, אונד יראת שמים, וועלכע דיר, גאָטט! אונד אַללען פראָממען מענשען וואָהל-געפעלליג זייען. לאַס זיא חן וחסד האַבען אין דיינען אויגען אונד אין דען אויגען אַללער לייטע, מיט דענען זיא אומגעהען ווערדען; זייא זיא מגין פאָר אַללען מיני עין הרע, פאָר דעם יצר הרע אונד אַללען באָזען צופעללען, וועלכע אין דער וועלט זיך צו עראייגנען פפלעגען. לאַס מיך מיט מיינעם מאַן זיא ערציעהען צו לאַנגען יאַהרען, דאַס זיא אַללע נאַך לעבען זאָללען נאַך מיינעם אונד מיינעז מאַננעז טאָד; אונד עז זאָלל יאַ קיין קינד פאָן אונזערן קינדערן בייא אונזערם לעבען שטערבען. — לאַס מיין געבעט ניכט אונערפיללט, דען דוא ערהאָרזט דאָך יעדען, דער דיך אין וואַהרהייט אַנרופט; זאָ ערהאָרע אויך מיך, אונד ווענדע דיך צו מיינער תפלה, דיא איך בעטע פאָר דיר אום דיעזע לייט; עמפפאַנגע עז ליעברייך, אונד טהוע נאַך דיינער ווייזהייט, וויא איך דיך אַנרופע. — עז זאָללען

פֿאַר דיר אַנגענעהם זיין מיינע וואָרטע אונד מיינע געבעטע איממער אונד עוויג. (יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה׳ צורי וגואלי). (עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן.)

טז. דיעזע תחנה זאָלל מאַן בכונה אתפלל זיין אַללע טאַגע.

בשם ה׳ אלהי ישראל יושב הכרובים. דוא גאָטט, מיין גאָטט! אונד גאָטט מיינער עלטערן! איך ביטטע דיך מיט גאַנצעם הערצען, דיך איבער מיך צו ערבאַרמען (כרחם אב על בנים), וויא זיך איין פֿאַטער איבער זיינע קינדער ערבאַרמט. ערהאָרע מיין געבעט אונד בעהיטע מיך פֿאָר אַללעם בעזען; פֿיהרע מיך דען רעכטען וועג אונד פֿערנים מיינע וואָרטע, וועלכע איך אַללע טאַגע בעטע מיט גאַנצעם הערצען. לאַס מיך ניכט לעער אויסגעהען מיט מיינער תפלה, אונד לאַס מיך מיט מיינעם מאַן אונד מיינען קינדערן לעבען צו דיינעם הייליגען דיענסטע. אָך רחמים! באַרמהערציגער קעֶניג! ערבאַרמע דיך איבער מיך אונד איבער אַללע דיא מייניגען, אונד געהע מיט אונז ניכט אום חלילה מיט מדת הדין, זאָנדערן נור מיט מדת הרחמים. ווענדע דיינען צאָרן אַב פֿאָן אונז, אונד ערהאָרע אונזער געבעט אַללע צייט, ווען וויר דיך אַנרופֿען; הילף אונז אויז אונזערן נאָטהען, אונד ערפֿרייע אונז מיט דעם, וואַז וויר גערנע וואָללען, זייא מאָהל יעדע פֿראָממע בקשה, דיא וויר פֿערלאַנגען פֿאָן דיינעם הייליגען נאַמען, אונד הילף אונז, גלייכוויא דוא האַסט אונזערן עלטערן געהאָלפֿען אויז איהרען גראָססען נאָטהען אונד שווערען ליידען פֿאָן מצרים. גיב מיר גוטע אונד פֿראָממע קינדער, וועלכע זיין זאָללען צדיקים, חסידים אונד תלמידי חכמים, אונד איך מיט מיינעם מאַן זאָללען זוכה זיין, זיא צו ערציעהען צו דיינעם הייליגען דיענסטע. לאַס זיא האַבען חן וחסד אין דיינען אונד אין אַללער מענשען אויגען, ווען וויר זאָללען אונזרע יאַהרע אויזלעבען אין גראָססען פֿריידען אונד זוכה זיין, אונזערע קינדער צו פֿערזאָרגען בכבוד גדול. — איך ביטטע דיך, אַללמאַכטיגער קעֶניג! ערהאָרע מיך אין אַללען מיינען תפלות ובקשות, אונד בעהיטע מיך, מיינען מאַן אונד מיינע קינדער פֿאָר אַללעם בעזען; לאַס דאָך אונזערע פֿיינדע קיינע נקמות אַן אונז ערלעבען, אונד ערהאָרע מיך צום גוטען, גלייכוויא דוא האַסט ערהאָרט אונזערע מוטטער חנה ע״ה אונד זיא ער-פֿרייעט מיט דעם, וואַז זיא בעגעהרט האַטטע פֿאָן דיינעם הייליגען נאַמען. — אָך רחמים! באַרמהערציגער פֿאַטער! דיא איך דיך אַנרופֿע מיט גאַנצעם הערצען אונד הייליגען וויל דיינען האָכגעאַכטעטען נאַמען אַללע טאַגע מיינעס לעבענס; פֿערלאַס אונז דאָך ניכט, אונד גיב אונז אונזערע פרנסה אונד אַללע אונזערע בעדירפֿניסע פֿאָן דיינער הייליגען מילדען האַנד, אונד ניכט חלילה דורך מילדע גאַבען דער מענשען. גיב אונז אונזערע בעדירפֿ-ניסע בנחת ולא בצער, לאַס מיך זוכה זיין ביז הונדערט יאַהר מיט מיינעם מאַן אונד מיינען קינדערן דאַז צו געניעסען, וואַז וויר עהרליך ערוואָרבען האַבען, אונד וויר זאָללען גוטע מליצים האַבען לעולם הבא. — אָך מלכי המלכים! איך רופֿע דיך אַן יעדע צייט; דען דוא ביזט גאָטט אַללײַן אונד אויסער דיר איזט קיינער; דוא ביזט מיין ערנאָהרער, אונד דוא גיבסט מיר אַללע מיינע בעדירפֿניסע. דוא האַסט מיך ערנאָהרט, געשפּייזט אונד ערצאָגען פֿאָן מיינער יוגענד אַן ביז אויף דען הייטיגען טאַג, דוא ווירסט ווייטער מיך אונד אַללע דיא מייניגען ניכט פֿערלאַססען. בעהיטע אונז פֿאָר

אללען גזירות רעות, פאָר ליידען אונד צרות, פאָר דען הענדען דער אונגליק אונד פאָר אנחות. בעהיטע אויך איך, איינען מאַן אונד איינע קינדער פאָר איינער מיתה משונה, פאָר אללען אינזי עין הרע אונד פאָר דעם יצר הרע. דוא זאָללסט אונזרער דענקען אונד אונז אנטרייבען צו גוטען יאַהרען אונד צו אַנגענעם לעבען. דען צו דיינער הילפע האָפפע איך אונד אללעז, וואַז דאַ לעבט אויף דער גאַנצען וועלט. ערהאָרע אונזערע תפלות צו יעדער צייט, גלייכוויא דוא ערהאָרט האַסט דיא תפלה פאָן משה אונד יהודה, פער־שמאָהע דיאזעלבען ניכט אונד לאַס אונז ניכט לעער אויזגעהען; דען דוא ביזט גאָטט, דער דאַ ערהאָרט אללע געבעטע דערער, דיא דיך אנרופען מיט גאַנצעם הערצען — אמן וכן יהי רצון.

יז. דיעזע תפלה זאָלל מאַן אללע טאַגע בכוונה זאַגען נאַך דעם געוואָהנליכען ביטטען.

יהי רצון מלפניך. עז זאָלל זיין דער וויללע פאָר דיר גאָטט! מיין גאָטט! אונד גאָטט מיינער עלטערן! דאַס דוא מיך יעדע צייט דען רעכטען וועג פיהרען, אונד מיך בעהיטען זאָללסט פאָר דען פיער כתות, וועלכע ניכט זוכה זינד דיא היילינע שכינה צו זעהען: דיא ערזטע כתה בעשטעהט אויז דענען, וועלכע חנופה אויזאיבען, דיא צווייטע אויז דענען, וועלכע שקרים זאַגען, דיא דריטטע אויז דענען, וועלכע לצנות אויזאיבען אונד נבול פה רעדען, דיא פיערטע אויז דענען, וועלכע רכילות אונד לשון הרע רעדען! אונד בעהיטע אונז אויך פאָר אללערלייא ליידען אונד בעזען בעגעגנונגען, פאָר חרב ורעב, פאָר וואַססער אונד פייער, אונד פאָר גלוקים; עז זייא אין דער שטאַדט אָדער אויף דעם פעלד, בעהיטע אונז פערנער פאָר צער, איבערהויפט פאָר יעדעם בעזען, וואָפיר זיך אונזער הערץ פירכטעט, אונד גיב אונז אונזרע פרנסה בכבוד אָהנע זאָרגען, וויא אויך אריכות ימים ושנים; דאַס וויר אונזרע יאַהרע אונד טאַגע אויזלעבען אונד אונזערע צייט אין עהרע אונד פריידען צוברינגען זאָללען. שיקקע אונז קיינע זאָרגען, קיינע אַנגזט אונד קיינע קראַנקונגען צו, וועדער מיר, נאָך מיינעם מאַן אָדער מיינען קינדערן אונד אַנפערוואַנדטען, אונד לאַס איך זוכה זיין, מיינע קינדער צו ערציעהען לתורה לחופה ולמעשים טובים, אונד לאַס איך פיעל פריידען אַן דען איינינען ערלעבען. אך רחמים! בארמהערצינער פאַטער! שיקקע אונז הילפע אונד טראָזט, גיב אונז פרנסה, אונד מאַכע, דאַס וויר געשפייזט ווערדען פאָן דיינער מילדען טרייען האַנד אונד ניכט פאָן דער גוטהאָטיגען האַנד איינעז מענשען, דאַס זיך אונזרע פיינדע ניכט איבער אונז פרייען אונד נקמות אַן אונז ערלעבען זאָללען; אונד לאַס ניכט איבער אונז הערשען דען יצר הרע, דאַמיט וויר זאָללען פאָר דיר בעשטעהען קאָננען צו בעפאָלגען דיא תורה אונד מצות; וויא וואָהל איך שאָן פיעלע עבירות געטהאַן האַבע. — וועהע מיר! איך בין מתודה אונד בעקעננע איינע גראָססע חטאים, עונות ופשעים, דיא איך בעגאַנגען האַבע געגען דיינען היילינען נאַמען אללע טאַגע מיינעז לעבענז. — אך שדי! אך רחמים! איך בין פאָללער זינדען אונד דוא ביזט פאָללער גנאַדע אונד בארמהערצינקייט; דעסוועגען ביטטע איך דיך, ליעבער גאָטט! דאַס דוא מיר מוחל זיין זאָללסט אללע מיינע זינדען, אונד גיב, דאַס איך פערשטאַנד האַבע, נאָך מתודה צו זיין פאָר מיינעם טאָד. אונד זייא אונז אימער דן

לכן זכות, דאַמיט וויר פֿאַר דיר זאָללען בעשטעהען קענגען, ווען וויר פֿאָן דיעזער וועלט שיידען, אום צו קאָממען פֿאַר דען דין הגדול והנורא; אונד ערלייזע אונז איבער חסד ורחמים וועגען דעז זכות אונזערער עלטערן.

יח. דיעזע תחנה זאָגע מאַן יעדען טאַג.

אנא אלהי אברהם! איך ביטטע דיך, גאָטט אברהם'ז! פֿערגיב מיין גע־בעט, זאָוואָהל דאַז, וואַז איך פֿאַר דיר טאָן געבעטעט האַבע, אַלז דאַז, וואַז איך נאָך פֿאַר דיר בעטען ווערדע. ערהאָרע מיך, וויא דוא ערהאָרט האַזט דיא תפלה פֿאָן כל ישראל צור צייט, ווען זיא אין צרות געוועזען זינד. דוא האַזט איהנען צו יעדער צייט, ווען זיא זיך אין איינער צרה בעפֿונדען האַבען, געהאָלפֿען; זאָ הילף מיר אויך, אונד ערהאָרע מיך, ווען איך דיך אַנרופֿע אין מיינען נאָטהען. זיעהע אויף מיינען צער, אונד לאַס מיינע תפלה דיר זאָ אַנגענעהם זיין, אַלז ווען איך האָטטע איין קרבן פֿאַר דיר געבראַכט; אונד שיקקע אונז באַלד אונזערן גואל צדק — אמן סלה.

יט. דיעזע תפלה זאָלל יעדע פֿרויא מתפלל זיין, אום צו האַבען בנים זכרים צדיקים אונד תלמידי חכמים.

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם זַכֵּנִי לְהוֹלִיד בָּנִים זְכָרִים.

העררע דער גאַנצען וועלט! לאַס מיך זוכה זיין צו האַבען בנים זכרים.

לִלְמוֹד תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה לִשְׁמָהּ בְּרִיאִים בְּגוּפָם וּבְשִׂכְלָם.

דיא דאַ לערנען זאָללען דיינע תורה, דיינעז הייליגען נאַמענז וועגען, אונד זאָללען געזונד זיין אַם גוף אונד הייטער אַם שכל.

בַּעֲלֵי מִדּוֹת טוֹבוֹת בַּיְשָׁנִים רַחֲמָנִים גּוֹמְלֵי חֲסָדִים:

זיא זאָללען אַן זיך לויטער גוטע מדות האַבען אונד מעשים טובים אויז־איבען; בעזאָנדערז זאָללען זיא דיא דרייא גוטען אייגענשאַפֿטען (מדות) ליערען, וועלכע דיא ליערדע פֿאָן ישראל אויזמאַכען, זיא זאָללען שאַמהאַפֿט, באַרמהערציג, אונד וואָהלטהעטיג געגען יעדען מענשען זיין.

וְצַדִּיקִים וְיִרְאֵי אֱלֹהִים כְּאַבְרָהָם וּמְקַדְּשֵׁי שִׁמְךָ כְּיִצְחָק:

זיא זאָללען פֿראָם אונד גאָטטעזפֿירכטיג זיין, וויא עז אברהם אבינו עליו השלום וואַר, אונד דיין נאַמע זאָלל דורך זיא געהייליגט ווערדען, וויא ער איזט געהייליגט וואָרדען דורך יצחק עליו השלום.

וּתְמִימִים יוֹשְׁבֵי אֹהָלִים כְּיַעֲקֹב וּמַאֲמִינִים בְּלֵב שָׁלֵם:

זיא זאָללען פֿלייסיג אים בית המדרש זיין אום תורה צו לערנען, וויא יעקב אבינו עליו השלום; אונד זיא זאָללען זיא גלויבען מיט איהרעם גאַנ־צען הערצען.

בְּכָל תּוֹרַת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם וּבִנְבִיאִים הַקְּדוֹשִׁים.

זיא זאָללען גלויבען דיא גאַנצע תורה פֿאָן משה רבינו עליו השלום, אונד אַללעז, וואַז דיא הייליגע תורה אונד דיא הייליגען נביאים געזאַגט האַבען.

וְחַכְמֵי הָאֱמֶת וְתוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה.

אונד אַללעז, וואַז אונזרע חכמי האמת זכרונם לברכה געזאַגט האַבען, דאַז איזט דיא תורה שבעל פה, וועלכע דיא תנאים אונד אמוראים געמאַכט האַבען.

וְכָל מִצְוֹת הָרַבָּנָן יְקַיְּמוּ בֶּאֱמוּנָתָם מִי יִתֵּן וְהָיָה לְבָבָם.

אויך אַללע מצות דרבנן, וועלכע אונזערע חכמים האַבען מתקן געוועזען, זאָללען זיא האַלטען אונד בעפאָלגען; איבערהויפט זאָלל איהר הערץ פיעל קראַפט האַבען צו דיינעם הייליגען דיענזט, אום צו בעאָבאַכטען, וואַז אין דיינער הייליגען תורה געשריעבען שטעהט.

כְּמוֹ שֶׁהָיָה לְבַב יִשְׂרָאֵל בְּשָׁעָה שֶׁעָמְדוּ עַל הַר סִינַי וְעָנוּ וְאָמְרוּ:

וויא דאַז הערץ פאָן כל ישראל וואַר, צור צייט, אַלז זיא געשטאַנדען זינד ביי'ם בערג סיני, אום דיא תורה מקבל צו זיין; דאַמאַלז זאַגטען זיא מיט גאַנצעם הערצען:

כֹּל אֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע. וְלֹא יִבְעֲטוּ בָנַי.

אַללעז, וואַז גאָטט דער אַללמעכטיגע געזאַגט האַט, וואָללען וויר טהון אונד בעפאָלגען. — אויך זאָללען מיינע קינדער ניכט ווידערשפענזטיג זיין

בְּקוֹל הוֹרִים וּמוֹרִים אֶלָּא מְכַבְּדִים וִירֵאִים אוֹתָם.

געגען איהרע עלטערן אונד לעהרער; זאָנדערן זיא זאָללען דיאזעלבען אין גראָססען כבוד האַלטען, אונד עהרפורכט פאָר איהנען האַבען.

וְיִהְיוּ לָהֶם אָזְנַיִם שׁוֹמְעוֹת תּוֹכַחַת חַיִּים וּבְקֶרֶב חֲכָמִים יָלִינוּ.

אונד מיינער קינדער הערץ אונד אָהרען זאָללען איממער גענייגט זיין אויפצונעהמען דיא צורעכטווייזונג איהרער לעהרער. אונד מיט תלמידי חכמים אונד לומדים זאָללען זיא אומגאַנג האַבען; דאַמיט זיא יעדע צייט איהרע מעשים טובים לערנען זאָללען.

וִיהִי לָהֶם לֵב רָחָב וְשֵׂכֶל טוֹב זְכִירָה טוֹבָה וְקַיֶּמֶת.

זיא זאָללען פערנער האַבען איין הערץ פאָלל פערלאַנגען צום ערלערנען דער תורה, אונד איינען גוטען ריינען שכל צו פערשטעהען דיינע ליעבע תורה אונד מצות, אונד איינען גוטען זכרון, דאַמיט זיא אַללעז דענקען זאָללען.

לִשְׁמוֹר הַחָכְמָה לַעֲבוֹדָתֶךָ, וּבְרִיאִים בְּכָל אֲבָרֵיהֶם כְּדֵי לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם לַעֲבוֹדָתֶךָ:

זיא זאָללען בענוטצען איהרען פערשטאַנד אונד איהרע חכמה צו דיינעם הייליגען דיענזט, אונד זאָללען אַללע צייט דענקען אַן דיינע הייליגע תורה, אונד זיא זאָללען איממער געזונד אונד פריש זיין; דאַמיט זיא פערריכטען קאָננען דיינען הייליגען דיענזט.

בְּלֵב שָׁלֵם בְּאַהֲבָה וְחֵשֶׁק וְרָצוֹן בְּתוֹרַת יְיָ.

מיט איהרעם גאַנצען הערצען; מיט ליעבע, לוזט אונד ווילען זאָללען זיא אויזאיבען דיינע הייליגע תורה.

וּבָהּ יֶהְגּוּ יוֹמָם וָלַיְלָה וְלֹא יֵצֵא עֲלֵיהֶם שֵׁם רַע לְעוֹלָם.

אונד אין דיינער תורה זאָללען זיא לערנען טאַג אונד נאַכט, אונד עז

זאָלל ניכט אויך זיא אויזקאָממען אויז איהרעם לעבען איין טאג רע אָדער איין בעזעז קול חס ושלום;

רַק יִהְיוּ אֲהוּבִים לְמַעְלָה וְנֶחֱמָדִים לְמַטָּה וְכָל רוֹאֵיהֶם יַכִּירוּם כִּי הֵם זֶרַע בֵּרַךְ יְיָ, וְיֹאמַר עֲלֵיהֶם: בָּרוּךְ שֶׁזֶּה יָלַד, בָּרוּךְ שֶׁזֶּה גִּדֵּל.

זאָנדערן זיא זאָללען געלאָבט אונד געליעבט זיין, פֿאָן דיר גאָטט! אים הימעל אונד פֿאָן דען מענשען אויף ערדען; דאַמיט אַללע, דיא מיינע קינדער זעהען ווערדען, גלייך ערקעננען זאָללען, דאַס זיא פֿאָן גאָטט געזעגנעט זינד, אונד זאָללען אויך זיא זאַגען: געזעגנעט זינד דיא עלטערן, דיא זיא געבאָרען, געזעגנעט זינד דיא עלטערן, דיא זיא ערצאָגען האַבען.

וְיִהְיוּ בָנַי כְּעֵץ שָׁתוּל עַל פַּלְגֵי מַיִם אֲשֶׁר פִּרְיוֹ יִתֵּן בְּעִתּוֹ.

אונד מיינע קינדער זאָללען זיין וויא איין בוים, דער געפּפֿלאַנצט איזט אַן איינעם באַך, וועלכער פֿריכטע גיבט אין זיינער צייט.

וְעָלֵהוּ לֹא יִבּוֹל וְכֹל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יַצְלִיחַ.

אונד דעססען בלעטטער ניכט זאָ פֿריה וועלקען, אונד אין אַללען איהרען עסקים אונד מעשים זאָללען זיא גליקליך זיין.

וְיִהְיוּ בָנַי כִּשְׁתִלֵי זֵתִים סָבִיב לְשֻׁלְחָנִי.

אונד מיינע קינדער זאָללען אַללע זייט אום מיינען טיש געפּפֿלאַנצט זיין, וויא יונגע צווייגע איינעס אֶלבוימס.

וְתַאֲרִיךְ נָא בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים שְׁנוֹתַי וּשְׁנוֹת בַּעֲלִי וּשְׁנוֹת בָּנַי.

אַללמעכטיגער גאָטט! פֿערלענגערע מיט דיינער גראָססען גנאַדע אונד באַרמהערציגקייט מיינע יאַהרע אונד דיא יאַהרע מיינעס מאַננעס אונד מיינער קינדער.

וּתְזַכֶּה אוֹתָנוּ שֶׁיִּוָּלֵד עַל בִּרְכֵּנוּ דּוֹר רְבִיעִי. וְקַיֵּם בְּזַרְעֵנוּ

אונד דוא זאָללזט אונז לאַססען זוכה זיין, דאַס אויף אונזערען שאָס זאָללען געבאָרען אונד ערצאָגען ווערדען פֿיער דורות; אונד עס זאָלל בעשטעטיגט ווערדען אַן מיינען קינדערן,

בִּרְכַּת אַבְרָהָם אָבִינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם: כֹּה יִהְיֶה זַרְעֶךָ.

דיא ברכה פֿאָן אברהם אבינו עליו השלום, דאַס דוא איהן געזעגנעט האַסט, דאַס זיין זאַאַמען זיך מעהרען אונד זאָ פֿיעל זיין זאָלל, וויא דיא שטערנע אַם הימעל.

וְנִזְכֶּה לְגַדְּלֵם בְּאֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה.

אונד וויר זאָללען זוכה זיין, אונזרע קינדער צו ערציעהען אין ארץ ישראל דעם היילינגען לאַנד, מיט היילינקייט אונד ריינהייט.

וּכְיִצְחָק יִקָּרֵא לָהֶם זֶרַע קֹדֶשׁ מַטָּע לְהִתְפָּאֵר, וּבְבִרְכַּת יַעֲקֹב יִירְשׁוּ נַחֲלָתָם בְּלִי מְצָרִים, וְיִהְיוּ מְעֻטָּרִים בְּכֶתֶר תּוֹרָה.

אונד אונזרע קינדער זאָללען גענאַננט ווערדען איין היילינגער זאַמען

גלייכוויא אונזער פֿאַטער יצחק עז געוועזען איזט, אונד דיא פּפֿלאַנצען מיינעז נאַמענז זאָללען בייא יעדעם לאָב אונד רוהם פֿינדען; זיא זאָללען אויך געזעגנעט זיין מיט דער ברכה, וואָמיט יעקב אבינו עליו השלום געזעגנעט וואָרדען איזט, מיט איינעם ערבטהייל אָהנע גרענצען, אונד זיא זאָללען געציערט זיין מיט דער קראָנע דער תורה.

לִזְכּוּת הָרַבִּים לְשֵׁם שָׁמַיִם וְלֹא בְּגַאֲוָה, וְיִהְיוּ מְבוֹרָכִים בַּעֲשִׁירוּת.

דאַס זיא זאָללען זוכה זיין, ווירדיג צו ווערדען, אום מזכה רבים צו זיין מיט דער תורה, דיינעז הייליגען נאַמענז וועגען, אַבער ניכט אויז גאווה; אויך זאָללען זיא וואָהלהאַבענד זיין.

שֶׁלֹּא יִצְטָרְכוּ לְהַלְוָאַת בָּשָׂר וָדָם וְלֹא לִידֵי מַתְּנַת בָּשָׂר וָדָם.

דאַמיט זיא ניכט בעדירפֿען איינער אַנלייהע אָדער איינעז געשענקעז פֿאָן איינעם מענשען.

וְיִהְיוּ כֹּהֲנִים מְשָׁרְתֵי יְיָ כְּמוֹ בְּנֵי דָוִד בַּחַיִּים הָיוּ וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב:

זיא זאָללען אויך אין דער גאָטטעזפֿורכט זאָ צונעהמען, דאַס מאַן זאַגע, עז געביהרט איהנען דיא כהונה; זיא זאָללען נעמליך דיענער גאָטטעז זיין, וויא עז וואַרען דיא קינדער פֿאָן דוד המלך, אונד וויא איין פסוק געשריעבען שטעהט:

וְאַתֶּם כֹּהֲנֵי יְיָ תִּקָּרֵאוּ, וְיִהְיֶה כֶּתֶר שֵׁם טוֹב עוֹלָה עַל גַּבֵּיהֶן.

איהר זאָללט גענאַננט ווערדען: כהנים, דיענער גאָטטעז — אונד זיא זאָללען דען גראָססטען שמוק האַבען נעמליך איינען שם טוב, דער מעהר ווערטה איזט, אַלז אַללע קראָנען, אונד איהר שם טוב זאָלל וויט אונד בּרייט געהאָרט ווערדען.

וְלֹא יִשְׁלוֹט בָּהֶם יֵצֶר הָרַע וְלֹא עַיִן הָרַע כְּמוֹ יוֹסֵף הַצַּדִּיק עָלָיו הַשָּׁלוֹם.

עז זאָלל וועדער יצר הרע, נאָך עין הרע איבער זיא הערשען, וויא קיינעז פֿאָן ביידען, געהערשט האַט איבער יוסף הצדיק עליו השלום.

כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה שֶׁבֵּרַךְ יַעֲקֹב לְבָנָיו שֶׁל יוֹסֵף:

וויא עז געשריעבען איזט אין דיינער הייליגען תורה, דאַ יעקב אבינו עליו השלום געזעגנעט האַט דיא קינדער פֿאָן יוסף הצדיק, דאַס זיא זיך מעהרען זאָללען, וויא דיא פֿישע אים וואַססער — ער האַט אויך צו איהנען געזאַגט:

הַמַּלְאָךְ הַגּוֹאֵל אוֹתִי מִכָּל רָע יְבָרֵךְ אֶת הַנְּעָרִים וְיִקָּרֵא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבוֹתַי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיִדְגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ.

דער מלאך, דער מיך ערלעזט האַט פֿאָן אַללעם בעזען, זאָלל אויך בעהיטען דיא יונגען, אונד זאָלל זיא בעהיטען פֿאָר אַללעם בעזען, אונד זיא זאָללען נאָך מיינעם נאַמען אונד דעם נאַמען מיינער עלטערן אברהם אונד יצחק גענאַננט ווערדען, אונד דער זאָלל איהנען בייאשטעהען.

וְתַצִּילֵם מִכָּל חֳלָיִים וּנְגָעִים רָעִים הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לָבוֹא לָעוֹלָם.

אונד דוא זאָללסט זיא בעהיטען פֿאָר אַללען קראַנקונגען, פֿאָר אַללען בעזען פּלאַגען אונד פֿאָר אַללען בעזען בעגעגניסען.

וּבֵרַךְ אֶת לַחְמָם וְאֶת מֵימָם וְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב:

אונד דוא זאָללסט זעגנען איהרע שפייזע אונד טראַנק מיט אַללען זעג-
נונגען, אונד זאָללסט בעשטעטיגען אַן איינען קינדערן דען פסוק:

אֲשֶׁר בָּנֵינוּ כִּנְטִיעִים מְגֻדָּלִים בִּנְעוּרֵיהֶם בְּנוֹתֵינוּ כְזָוִיּוֹת מְחֻטָּבוֹת
תַּבְנִית הֵיכָל.

אונזערע זאָהנע ווערדען זיין גלייך פפלאַנצען, וועלכע אויפשפראָסען אין
איהרער יוגענדקראַפט, אונד אונזרע טאָכטער וויא דיא ווינקעלפערציערונגען
אין שטיינערנען פאַלאֶסטען.

אָנָּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ זַכֵּנוּ לְקַיֵּם מַה שֶּׁצִּוִּיתָנוּ בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה:

איך ביטטע דיך גאָטט! מיין גאָטט! לאַס מיך זוכה זיין צו האַלטען,
וויא דוא אונז געבאָטען האַסט אין דיינער הייליגען תורה:

וְלִמַּדְתֶּם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם וִיקַיֵּם בִּי מִקְרָא שֶׁכָּתוּב:

אונד איהר זאָללט לעהרען איירע קינדער איינע תורה אונד מצות; דאַ-
מיט זיא וויסען זאָללען צו האַלטען איינע געבאָטע. — אונד אַן מיר ווערדע
בעשטעטיגט דער פסוק:

וּדְבָרַי אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְּפִיךָ לֹא יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זַרְעֲךָ וּמִפִּי זֶרַע
זַרְעֲךָ אָמַר יְיָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

אונד מיינע רעדע, דיא תורה, דיא איך געלעגט האַבע אין דיינען מונד,
זאָלל ניכט אַבקאָממען, וועדער פאָן דיינעם מונד, נאָך פאָן דעם מונדע
דיינער קינדער (זאָ האַט גאָטט געזאַגט) פאָן יעטצט ביז עוויג.

וְיִהְיוּ בָנַי מוֹרֵי הוֹרָאוֹת כְּשֵׁרוֹת בְּיִשְׂרָאֵל לְשֵׁם שָׁמָיִם.

אונד מיינע קינדער זאָללען זיין מורי הוראות, דאַס הייסט, זיא זאָללען
אונטער ישראל פאָן גאָטטעס וועגען אין איסור והיתר פסקים געבען.

וְלֹא יִכָּשְׁלוּ בְּהוֹרָאָתָם וְלֹא יַטּוּ יָמִין וּשְׂמֹאל מִדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר.

אונד זיא זאָללען ניכט פעהלען אונד שטרויכלען אין איהרער הוראה,
אונד זאָללען אַללע טאַגע איהרעס לעבענס בלייבען אויף דעם רעכטען וועג,
ניכט אַבצווייכען רעכטס אָדער לינקס פאָן דיינען הייליגען מצות אונד פאָם
רעכטען וועגע איבערהויפט.

מִכָּל דְּבַר שֶׁקֶר יַרְחִיקוּ וְלֹא יִמָּצֵא בָם טוּם.

פאָן ליגען אונד זאָנסט אַנדערן פאַלשהייטען זאָללען זיא זיך ענט-
פערנען; עז זאָלל אַן איהנען ניכט געפונדען ווערדען אירגענד איין מום.

וְלֹא מִדָּה רָעָה מִקְּטַנִּים וְעַד גְּדוֹלִים וְיִהְיוּ בָנַי מֵאוֹתָם שֶׁכָּתוּב בָּהֶם:

אונד קיינע מדה רעה חס ושלום פאָן דער גראָסטען ביז צור קליינסטען,
אונד מיינע קינדער זאָללען זיין דיאיעניגען, פאָן דענען איין פסוק שטעהט:

מִי יָגוּר בְּאָהֳלֶךָ מִי יִשְׁכֹּן בְּהַר קָדְשֶׁךָ.

ווער איזט ווירדיג צו וואָהנען אין דיינעם צעלטע? (דאַז הייסט אין

אַכטן), אונד ווער איזט ווירדיג צו רוהען אויף דעם הייליגען בערגע פאָן דיינעם בית המקדש?

הוֹלֵךְ תָּמִים וּפוֹעֵל צֶדֶק וְדוֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ לֹא רָגַל עַל לְשֹׁנוֹ.

דער אויפריכטיג מיט גאָטט איזט, לויטער גערעכטיגקייט אויסאיבט, אונד רעדעט מיט וואַהרהייט פאָן הערצען; דאַז הייסט, ער רעדעט אויפ־ריכטיג אונד מיינטע עז מיט דעם הערצען ניכט פאַלש, ער בריינגט קיין רכילות אַן אונד רעדעט קיין לשון הרע.

לֹא עָשָׂה לְרֵעֵהוּ רָעָה וְחֶרְפָּה לֹא נָשָׂא עַל קְרוֹבוֹ.

ער טהוט זיינעם חבר קיין בעזעז אונד קיינע חרפה אַן, אונד לעסטערט ניכט זיינען קרוב, דאַז הייסט, ווען ער זיעהט, דאַס זיין פריינד וואַז אונרעכטעז טהוט, ערמאַהנט ער איהן, זאָ דאַס מאַן נאַכהער איהם ניכטז בעזעז נאַכזאַגען קאַן; דאַמיט, ווען ער איינען אַנדערן איבער איין אונרעכט צור רעדע שטעללט, מאַן ניכט זאַגען קעננע: וואַרום האַט דוא דיינען קרוב ניכט צור רעדע געשטעללט? זאָ איינע חרפה קאַן מאַן איהם ניכט אַנטהון, וייל ער בחמת זיינען קרוב זאָ ערמאַהנט האַט. — דער־זעלבע, דער דיעז טהוט, איזט ראוי צו וואָהנען אין גאָטטעז צעלט, זאָ אויך זאָללען מיינע קינדער זיין, דוא ליעבער אַללמעכטיגער גאָטט!

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁאוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת וְלֹא יָמוּת אֶחָד מִבָּנַי בְּחַיָּי,

עז זאָלל זיין דער ווילּע פאָר דיר גאָטט! מיין גאָטט! אונד גאָטט מיי־נער עלטערן! דאַס איך געבאָרען מעגע זעהנע אונד טעכטער, אונד עז זאָלל קיינעז שטערבען בייא מיינעם לעבען.

וְלֹא בְּחַיֵּי בַּעֲלִי וְלֹא יָמוּת אַחַת מִבְּנוֹתַי בְּחַיֵּינוּ.

אויך ניכט בייא מיינעז מאַננעז לעבען, אויך זאָלל קיינע פאָן אונזערן טעכטערן שטערבען וועדער בייא מיינעם לעבען, נאָך בייא מיינעז מאַנ־נעז לעבען.

וְאֶקַּח נָשִׁים לְבָנַי וְלֹא יָמוּתוּ נְשֵׁיהֶם מִקּוֹצֶר שָׁנִים.

אונד איך זאָלל ווייבער בעקאָממען פיר מיינע זעהנע. אונד איהרע וויי־בער זאָללען ניכט שטערבען נאַך קורצען יאַהרען חלילה.

וְאֶזְכֶּה לְהַשִּׂיא בְנוֹתַי לַאֲנָשִׁים הֲגוּנִים צַדִּיקִים וְתַלְמִידֵי חֲכָמִים.

אונד ויר זאָללען אויך זוכה זיין, צו געבען אונזערן טעכטערן מאַננער, דיא דאַ זיין זאָללען גוטע אונד עהרליכע לייטע, צדיקים אונד תלמידי חכמים.

וְלֹא יָמוּתוּ בַּעֲלֵיהֶן חָלִילָה בְּקוֹצֶר שָׁנִים רַק יַאֲרִיכוּ יְמֵיהֶם וּשְׁנוֹתֵיהֶם לְאוֹרֶךְ יָמִים וְשָׁנִים. וְלֹא יִפְטוֹר בַּעֲלִי בִּבְחֲרוּתִי.

אונד איהרע מאַננער זאָללען ניכט חלילה שטערבען נאַך קורצען יאַהרען; זאָנדערן זיא זאָללען בייזאַממען לעבען לאַנגע יאַהרע אין גראָססען פריידען — אַללמעכטיגער גאָטט! פערלאַנגערע אויך דאַז לעבען מיינעז מאַננעז, דאַס

ער ניכט אויזה שטערבען זאָלל נאַך קורצען יאַהרען; זאָנדערן וויר זאָללען זוכה זיין מיט איינאַנדער צו אַלטערן ביים אונזערן קינדערן אין גראָססען פריידע.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּזְמִין לְכָל בָּנַי אֶת בַּת זוּגוֹ וּלְכָל אַחַת מִבְּנוֹתַי אֶת בֶּן זוּגָהּ.

עס זייא דיין ווילע, גאָטט מיין גאָטט! אונד גאָטט מיינער עלטערן! דאַס דוא זאָללסט בעשערען יעדעם מיינער זאָהנע זיינע רעכטע בת זוג, וועלכע דוא אַללמאַכטיגער גאָטט איהם בעשטיממט האַסט, שאָן אים אַנפאַנג זיינער ענטשטעהונג אים מוטטערלייב; אונד אַללען מיינען טאָכטערן זאָללסט דוא אויך בעשערען, יעדער איהרען רעכטען בן זוג,

הַמְיוּחָד לְכָל אֶחָד מֵהֶם, וְלֹא יַקְדִּימֵם אַחֵר.

וועלכע דוא אַללמאַכטיגער גאָטט! איהנען בעשטיממט האַסט, עהע זיא נאָך זינד ערשאַפפען וואָרדען; אונד עס זאָלל קיין אַנדערער איהנען צופאָר קאָממען אונד איהרען בן זוג וועגנעהמען.

וְלֹא יִדָּחוּ מִפְּנֵי אֲחֵרִים, וְיִוָּלְדוּ בָנַי וּבְנוֹתַי בְּשָׁעָה טוֹבָה וּבְמַזָּל טוֹב:

אונד זיא זאָללען ניכט אויזה פערשטאָססען ווערדען וועגען אַנדערער — איבערהויפט זאָללען מיינע זאָהנע אונד טאָכטער געבאָרען זיין אין איינער גוטען שעה אונד אין איינעם גוטען מזל.

יִפְעֲלוּ הַכֹּל לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה, וְזַכֵּם בִּבְנֵי חַיֵּי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי.

זיא זאָללען אַללעס אונטערנעהמען צום גוטען אונד צום זעגען אונד זייא זיא מזכה מיט קינדערן וועלכע לאַנגע לעבען זאָללען; אונד לאַס זיא זיך מפרנס זיין בכבוד, דאַס זיא איהרע פרנסה האַבען זאָללען בריוח בנחת ובהיתר פאָן דיינער האַנד.

וְלֹא יֶחְסַר לָהֶם מָזוֹן וְטֶרֶף בְּבֵיתָם, וְתַצִּילֵם מִמְּאוֹרָעוֹת קָשׁוֹת.

עס זאָלל איהנען ניכט מאַנגעלן פרנסה פיר איהר הויזגעזינד זאָ לאַנגע זיא לעבען ווערדען; אונד בעהיטע זיא פאָר אַללען איבלען ערייגניססען.

וּמִמִּקְרִים רָעִים הַבָּאִים לָעוֹלָם, וְתַצִּילֵם מִיֵּצֶר הָרָע.

אונד פאָן אַללען בעזען צופאַללען וועלכע צוויילען אין דיא וועלט קאָממען, ווייא אויך פאָר דעם יצר הרע, דאַס ער זיא ניכט פערלייטע זאָלל צום זינדיגען.

וְתַשְׁכֵּן בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ אַהֲבָה וְאַחֲוָה וְרֵעוּת וְשָׁלוֹם וְכֵן בֵּין כָּל קְרוֹבֵינוּ:

לאַס אויך זיין צווישען מיר אונד מיינעם מאַננע, ווייא אויך צווישען מאַן אונד ווייב ביי אַללען מיינען קינדערן, לויטער פערטראַגליכקייט, ליעבע אונד פריינדשאַפט; זאָ אויך צווישען אַללען אונזערן פערוואַנדטען.

וְנִזְכֶּה לָזוּן אֶת בָּנֵינוּ בְּקַטְנוּתָם בְּכָבוֹד בְּלִי חֶרְפָּה וּבִזָּיוֹן.

אונד וויר זאָללען זוכה זיין אונזרע קינדער צו פערפלעגען זאָ לאַנגע זיא נאָך קליין זינד, מיט גראָססעם כבוד, אָהנע שאַנדע.

וְתִהְיֶה תוֹרָתָם אֻמָּנוּתָם בְּכָבוֹד וִיבַלּוּ יְמֵיהֶם וּשְׁנוֹתֵיהֶם בַּנְּעִימִים.

אונד אַלל איהר טהון זאָלל זיין נאַך תורה ומצות אונד לויטער מעשים טובים בכבוד, אונד זיא זאָללען איהרע יאַהרע צובריינגען אין פראָהליכעם לעבען.

בַּתּוֹרָה בְּמִצְוֹת וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים וּמְלַאכְתָּם וְכָל עִסְקֵיהֶם יִתְבָּרְכוּ וְלֹא יִצְטָרְכוּ לַבְּרִיּוֹת.

אין תורה מצות אונד מעשים טובים, אונד אין אַלל איהרער מלאכה אונד משא ומתן זאָללען זיא מצליח זיין אַלל איהר לעבטאַג, דאַס זיא קיינע מענשען אונטערשטיטצונג בעדירפען זאָללען.

וְאֶזְכֶּה לִרְאוֹתָם בְּשִׂמְחָה וְלֹא יִהְיֶה בָהֶם עָקָר וַעֲקָרָה וּמְשַׁכֵּלָה.

אונד איך זאָלל זוכה זיין אַן איהנען שמחות צו זעהען, אונד זיא זאָללען ווייטער זוכה זיין שמחות אַן איהרען קינדערן צו זעהען, אונד עס זאָלל אונ־טער איהנען קיינע אונפרוכטבאַרקייט חס ושלום זיין, אָדער איינע דיא איהרע קינדער ניכט אויזטראַגען זאָללטע, אָדער דיא חס ושלום אפילו וואָרע פאָר דער צייט; זאָנדערן איהרע פרוכט זאָלל געזעגנעט זיין פאָן גאָטט.

וְיִמְצְאוּ חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם.

אונד זיא זאָללען פינדען גנאַדע אונד לייטזעליגקייט אין גאָטטעס אויגען, אונד אין דען אויגען אַללער מענשען מיט דענען זיא אומגעהען ווערדען.

וְלֹא נַעֲזוֹב אוֹתָם בְּיַד אֲחֵרִים חַס וְשָׁלוֹם:

אונד וויר זאָללען אונזרע קינדער ניכט חס ושלום פערלאַססען אין פרעמדען הענ־דען; זאָנדערן, דוא ליעבער גאָטט! זאָללסט אונז בייא איהנען לעבען לאַססען;

וּתְחַזֵּק לִבָּם שֶׁיִּהְיוּ שׁוֹמְעִים בְּקוֹל אֲבִיהֶם וְאִמָּם וְרַבָּנֵיהֶם.

אונד דוא זאָללסט שטאַרקען דאַז הערץ פאָן מיינע קינדערן, דאַס זיא זאָללען אַנהערען אונד בעפאָלגען דיא שטיממע איהרעז פאַטערז, איה־רער מוטטער אונד איהרעז לעהרערז.

וְגַם קָטָן יִשְׁמַע לְגָדוֹל וִיכַבְּדוּ זֶה אֶת זֶה.

אויך דער יינגערע אונטער איהנען זאָלל דעם עלטערן פאָלגען אונד איבערהויפט איינער דען אַנדערן בכבוד האַלטען.

וִיהְיֶה טוֹב וְנָעִים שִׁבְתָּם בְּאַהֲבָה. גַּם תִּהְיֶינָה בְּנוֹתַי נָאוֹת וְיָפוֹת בַּעֲלוֹת חֵן וָחֶסֶד.

אונד זיא זאָללען גוט אונד איינינג מיט איינאַנדער זיין, מיט ליעבע. מיינע טאָכטער זאָללען אויך זיין היבש אונד אַנגענעהם, אונד זאָללען פינ־דען גנאַדע אונד לייטזעליגקייט אין דיינען אונד אין אַללער לייטע אויגען.

וּבַעֲלוֹת שֵׂכֶל טוֹב, וְיִהְיוּ צְנוּעוֹת צַדְקָנִיּוֹת וַחֲסִידוֹת.

אונד זיא זאָללען אויך איינען געזונדען פערשטאַנד האַבען, אונד זאָללען זיין צנועות צדקניות וחסידות.

וְתִהְיֶינָה מְעֻטָּרוֹת בְּמַעֲלוֹת וּבְמִדּוֹת טֹבוֹת, וְתִהְיֶינָה שְׁלֵמוֹת בְּלִי מוּם, וּבָרֵךְ אֶת מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ.

אונד זיא זאָללען געשמיקקט אונד געציערט זיין מיט גוטער קאָזטליכען מדות טובות, אונד זאָללען ניכט אונגעצאָגען זיין; זאָנדערן אימּמער ציכטיג

לו הויזע בלייבען, דען דער כבוד פֿאָן אייגער בת ישראל איזט, ווען זיא
לו הויזע בלייבט, אונד זיך ליבטיג אויפֿפֿיהרט. זיא זאָללען אויך אייגען
געזונדען אונד גוט געוואַכזענען גוף האַבען, דאַס זיא אוילה קייגען וואָ
האַבען. — אַללמעכטיגער גאָטט! זעגנע דיא ווערקע פֿאָן אונזערן האַנדען
דאַס וויר גליקקליך זיין זאָללען, וואָהין וויר אונז קעהרען אונד ווענדען,

כְּדֵי שֶׁנִּזְכֶּה לְהַרְבּוֹת לְבָנֵינוּ מֹהַר וּמַתָּן כְּרָאוּי לִבְנֵי גִילָן.

דאַמיט וויר זוכה זיין זאָללען אונזרע קינדער רייכליך פֿערזאָרגען לו קענ
נען, וויא עז רעכט איזט לו איהרעס אַזל.

וּמֵהֶם יֵצְאוּ פֵּירוֹת טוֹבוֹת בָּנִים צַדִּיקִים זוֹכִים וּמְזַכִּים לְכָל יִשְׂרָאֵל אָמֵן.

אונד וויר זאָללען זוכה זיין, דאַס פֿאָן איהנען געבאָרען ווערדען לויטער
לדיקים, חסידים אונד תלמידי חכמים, דיא דאַ פֿרמאָן זיין זאָללען אונד
זאָללען וויטער מזכה רבים זיין, אמן.

אָנָּא יְיָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים.

איך ביטטע דיך, גאָטט! איט דיינער גראָסען באַרמהערליגקייט.

וּבַחֲסָדֶיךָ הַגְּדוֹלִים שֶׁתְּזַכֵּנִי אוֹתִי וְאֶת בַּעֲלִי פב"פ.

אונד איט דיינער גראָסען גנאַדע, זאָללט דוא איך לאַסען זוכה זיין,
איך אונד איינען אַאַן (פּלוני בר פּלוני).

לְמַלֹּאת מִסְפַּר יָמֵינוּ עַד מְלֹאת שְׁנוֹתֵינוּ שִׁבְעִים שָׁנָה.

לו פֿערלאַנגערן אונזרע יאַהרע אונד טאַגע; דאַמיט דיא גאַנלע לאַהל
פֿאָן אונזערן יאַהרען אונד טאַגען, וועלכע וויר לו לעבען האַבען, דאָז זינד
זיעבליג יאַהרע, פֿאָלל ווערדע.

וּתְהִי אַהֲבָה תָּמִיד בֵּינֵינוּ וְהָסֵר מֵאִתָּנוּ לֵב רַגָּז וְהַקַּפְדָּנוּת.

אונד עז זאָלל לוויטען אונז זיין לויטער ליעבע אונד פֿריינדשאַפֿט, אונד
ווענדע פֿאָן אונז אַב יעדע פֿערדריעסליכקייט אונד יעדען לוויזט.

וְשֶׁלֹּא יִפְּלוּ כָּל יָמֵינוּ מַחֲלוֹקוֹת וּקְטָטוֹת בֵּינֵינוּ.

אונד עז זאָלל ניא אויזברעכען לווישען אונז אונאייניגקייט אונד לאַנק, זאָ
לאַנג וויר לעבען.

אֲבָל נְבַלֶּה בְּטוֹב יָמֵינוּ וְהָסֵר מֵאִתָּנוּ כָּל מִינֵי צַעַר וּדְאָגָה שֶׁבָּעוֹלָם.

זאָנדערן וויר זאָללען אונזרע יאַהרע אונד טאַגע לובריגגען אין לויטער
לופֿריעדענהייט אונד פֿריידע, אונד ווענדע אַב פֿאָן אונז יעדען לער אונד
אַללע דאגות פֿאָן דער וועלט.

וְשֶׁלֹּא תְּהִי לָנוּ שׁוּם טִרְדָה שֶׁבָּעוֹלָם מִטִּרְדוֹת הַזְּמַן.

דאַס וויר גאַר קיינע זאָרגע האַבען זאָללען, אין אַללען אומשטאַנדען, אין
וועלכע וויר קאָממען קאָננטען.

וּתְזַכֶּה אוֹתִי וְאֶת בַּעֲלִי לְגַדֵּל אֶת בָּנֵינוּ וְאֶת בְּנוֹתֵינוּ.

אונד זייא איך איט איינעם אַאַן מזכה, דאַס וויר ערליעהען זאָללען אונזרע
זאָהנע אונד טאָכטער לתורה, לחופה ולמעשים טובים. אמן.

וְשֶׁיִּהְיוּ בָּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ בַּעֲלֵי עוֹשֶׁר וְכָבוֹד וַחֲסִידִים וַחֲסִידוֹת, וְלֹא יָמוּת אֶחָד מִבָּנֵינוּ אוֹ אַחַת מִבְּנוֹתֵינוּ בְּחַיֵּינוּ.

אונד לאַס אונזרע זאֶהנע אונד טאֶכטער זיין לויטער בעלי עושר וכבוד אונד חסידים וחסידות; אונד עס זאָלל ניעמאַנד פאָן אונזערן זאֶהנען אָדער טאֶכטערן בייא אונזערם לעבען שטערבען.

רַק תְּמַלֵּא מִסְפַּר יְמֵיהֶם וּשְׁנוֹתֵיהֶם בְּשֵׂיבָה טוֹבָה וּבְמַזָּל טוֹב.

זאָנדערן דוא זאָללסט דיא צאַהל איהרער יאַהרע צו איינעם גוטען אַלטער אונד איינעם גוטען מזל פאָלל ווערדען לאַססען.

וַאֲנִי וּבַעֲלִי (פב"פ) נְגַדֵּל יַחַד בְּאַהֲבָה בְּחִבָּה וּבִבְרִיאוּת וּבְשַׁלְוָה וּבְהַשְׁקֵט וָבֶטַח וּבְעוֹשֶׁר וְכָבוֹד לַאֲרִיכוּת יָמִים וְשָׁנִים.

אונד איך אונד מיין מאַן (פב"פ) זאָללען זוכה זיין, זיא מיט איינאַנדער צו ערציעהען אין ליעבע אונד פריידען, מיט רוהיגעם הערצען אונד מיט עושר וכבוד צו לאַנגען יאַהרען אונד טאַגען.

אַתָּה יְיָ תִּזְמוֹן לָזוֹן וּלְפַרְנֵס וּלְכַלְכֵּל אֶת בָּנֵינוּ וְלִתֵּן לְכָל אַחַת מִבְּנוֹתֵינוּ נְדוּנְיָה הָרְאוּיָה לְפִי כְּבוֹדֵנוּ.

דוא גאָטט זאָללסט אונס בעשערען, דאַס וויר זאָללען ערנאֶהרען אונד פערפּפלעגען קאֶננען אונזרע זאֶהנע אונד טאֶכטער, אונד דאַס וויר זאָללען יעדעם אונזערער קינדער געבען קאֶננען איינע נדוניה, וועלכע זיך געביהרט אונזערם כבוד נאַך.

וְתַצִּיל אוֹתִי וְאֶת בַּעֲלִי (פ"ב"פ) וּבְנוֹתַי (פלונית ופלונית).

אונד בעשיטצע איך אונד מיינען מאַן (פב"פ) אונד מיינע טאֶכטער (פלונית ופלונית).

וְאֶת בָּנַי (פלוני ופלוני) מִכָּל מִינֵי פֻּרְעָנִיּוֹת וּמִכָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת וּבָאוֹת לָעוֹלָם:

אונד מיינע זאֶהנע (פלוני ופלוני) פאָר אַללען פורעניות אונד בעֶזען עראייגניסען, אונד פאָר אַללען צרות מיט וועלכען דיא מענשען היימגעזוכט ווערדען.

מֵאָדָם רָע וּמִפֶּגַע רָע מִשָּׂטָן הַמַּשְׁחִית וּמֵעַיִן הָרָע.

פאָר בעֶזען מענשען אונד בעֶזען בעגעגנונגען, פאָר פערדערבען, אונד אַללען מיני עין הרע.

מִדִּין קָשֶׁה וּמִבַּעַל דִּין קָשֶׁה וּמִלִּסְטִים וְשׁוֹדְדִים וְשׁוֹלְלִים וְחוֹסְמִים וּמִכָּל אוֹיֵב וְשׂוֹנֵא הֵן בָּעִיר.

פאָר בעֶזען, האַרטען אונד שווערען געריכטען, פאָר אַללען האַרטען אונד שווערען בעלי דינים, פאָר רייבערן, דיעבען אונד מאֶרדערן, אונד פאָר אַללען פיינדען; עס זייא אין דער שטאַדט,

וְהֵן בַּשָּׂדֶה, הֵן בַּיַּעַר וְהֵן בַּדֶּרֶךְ, הֵן בָּהָר וְהֵן בַּבִּקְעָה.

אָדער אויף דעם פעלד! עס זייא אים וואַלדע אָדער אויף דער שטראַסע;

עז זייא אויף דעם בערגע אָדער אים טהאַל; איבערהויפט אַן אַללען אָרטען וואָ ויר זיין ווערדען.

בֵּין בַּיּוֹם וּבֵין בַּלַּיְלָה, וְתַצִּילֵנוּ מֵחֳלָיִם רָעִים, הֵן חוֹלִי רֹאשׁ,

עז זייא ביים טאַג אָדער ביים נאַכט — אונד בעשיטצע אונז אויך פֿאָר אַללען בעזען קראַנקהייטען; עז זייא ח"ו קאָפּפֿשמערצען,

וְחוֹלִי הָעֵינַיִם וְהָאָזְנַיִם וְהֶחָזֶה וְהַלֵּב וְאִשְׁתָּא צְמִרְתָּא וְהַשִּׁנַּיִם.

אָדער אויגענשמערצען, אָדער אָהרענשמערצען, אָדער ברוסטוועה, אָדער הערצוועה, אָדער איין מין קדחת רחמנא ליצלן, אָדער צאַהנשמערצען

וְחוֹלִי תַחְתּוֹנִית וְכָל שְׁאָר מִינֵי מַדְוֶה וּמַחֲלָה הֵן בַּחֲלַל הַגּוּף אוֹ חוּץ לַחֲלַל הַגּוּף.

אָדער דיא קראַנקהייט וועלכע הייסט (תחתונית), אָדער זאָנסט אַנדרע שמערצען אונד קראַנקהייטען; עז זייא אינווענדיג אים לייב, אָדער אויזווענדיג.

אָנָּא יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּמַלֵּא כָּל מִשְׁאֲלוֹת לִבִּי לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה.

איך ביטטע דיך, גאָטט מיין גאָטט, אונד גאָטט מיינער עלטערן! דאַס דוא זאָללסט ערפֿיללען אַללע דיא וינשע מיינעס הערצענס צום גוטען אונד צום זעגען,

אַל תַּעֲמוֹד שִׂטְנָה לִתְפִלָּתִי רַק יְהִי לִי

אונד עס זאָלל מיינער תפלה ניכטס ענטגעגען שטעהען; זאָנדערן איך זאָלל האַבען

כַּמָּה וְכַמָּה מַלְאֲכֵי רַחֲמִים מְלִיצֵי יוֹשֶׁר. וְקַיֵּם בִּי מִקְרָא שֶׁכָּתוּב: וְתִגְזַר אוֹמֶר וְיָקָם לָךְ וְגַם מִקְרָא שֶׁכָּתוּב.

פֿיעלע באַרמהערציגע מלאכים אַלס גוטע פֿירשפּרעכער, אונד עס זאָלל אַן מיר בעשטעטיגט ווערדען דער פסוק, דער דאַ הייסט: דוא ווירסט איינע זאַכע וינשען, אונד זיא ווירד דיר געוואָהרט ווערדען. וויא אויך דער פסוק דער דאַ הייסט:

הָאִירָה פָנֶיךָ עַל עַבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעֵנִי בְּחַסְדֶּךָ. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי.

לאַס דיין אַנטליטץ לייכטען אויף דיינען קנעכט, אונד הילף מיר נאַך דיינער גנאַדע — עס זאָללען געפֿעללינג זיין דיא וואָרטע מיינעס מונדעס, אונד דיא געדאַנקען מיינעס הערצענס פֿאָר דיר, עוויגער מיין גאָטט! אונד מיין ערלעזער! — אמן.

ב. דיעזע תחנה זאַגע מאַן גלייך בייא דעם אויפֿשטעהען נאַך דעם האַנדוואַשען.

איך בין נון בערייט, אויף איך צו עמפּפֿאַנגען דיא אמונה פֿאָן דעם לעבענדיגען גאָטט (יתברך שמו), דער דאַ פֿערבאָרגען איזט אַללען, דיא דאַ לעבען, וועגען זיינער גראָססען קראַפֿט; אונד איך גלויבע וואַהרהאַפֿט מיט גאַנצעם הערצען, דאַס דער שעפּפֿער, געלאָבט זייא ער! איין עוויגער גאָטט איזט; דעססען איינהייט ניכט איהרעס גלייכען האַט, אין קיינערלייא געשטאַלט, וויא דאַ געשריבען שטעהט אין דער הייליגען תורה: שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד. — אונד אָהנע איהם איזט קיין גאָטט מעהר. ער

אַללײן האַט ערשאַפפען אַללע דיא אָבערזטען הימעל מיט אַלל איהרען הערען, דיא ערדע מיט אַלל איהרען הער. ער האַט ערשאַפפען אַללע געשאָפפע, מענשען, בהמות, חיות ועופות, פישע אונד אַללערלייא טרלין פאָן גראָס ביז קליין, אונד ער שפייזט אויך מיט זיינער גראָסען באַרמהערציגקייט אַללע געשאָפפע. דער אונטערזטע עולם אייזט דער, וואָ וויר מענשען וואָהנען, דער הייסט: עולם השפל, דער שלעכטע עולם; דאָך פינדעט מאַן אויך אין דיעזעם שלעכטען עולם פיעל טויזענד אונד טויזענד געשאָפפע, אין וועלכען מאַן גאָטטעס וואונדער אונד זיינע בעזאָנדערע חכמה זיעהט. יעדאָך אייזט דיעזער עולם נור אַלז איין זענפקאָרנלײן גערעכנעט געגען דעם עולם הגלגלים, דאַז זינד דיא הימעל, וואָ מאַן צאָהלט דיא זיעבען פּלאַנעטען, דיא צוועלף מזלות, אונד אַללע שטערנע, דיא אַללע אין דער לופט האַנגען דורך דיא גראָסע מאַכט אונד קראַפט פאָן הש"י אונד דער עולם הגלגלים אייזט ניכטז מעהר אַלז איין זענפקאָרנלײן געגען דעם עולם המלאכים, וואָ דיא מלאכים זינד; אונד דער עולם המלאכים זעלבזט אייזט ניכטז מעהר אַלז איין זענפקאָרנלײן געגען זיין הייליגעז וועזען, געלאָבט זייא ער אימער אונד עוויג! זיינע גראָסע אונד העררליכקייט האַט קיינען שיעור אונד קיינען ערך! — איך גלויבע אויך וואַהרהאַפט מיט מיינעם גאַנצען הערצען, דאַס דער שעפּפער אייזט איין העררער איבער אַללע הערען, אונד אַללע דיא כח אונד גבורה אייזט אין זיינער האַנד אונד ער האַט דיא געוואַלט צו טהון, וואַז ער וויל. ער האָרט אונד זיעהט אונד ווייס אַללעז, אפילו דאַז, וואַז דער מענש אין זיינער מחשבה האַט, אכ"ט דאַס ער אַללעז ווייס, וואַז דער מענש טהוט, עז זייא גוט אָדער חס ושלום שלעכט. אונד איך גלויבע אויך וואַהרהאַפט, דאַס דער שעפּפער יעדעם מענשען זיינען לאָהן גיבט, נאַכדעם דער מענש האַנדעלט, עז זייא גוט אָדער חס ושלום בעזע; גיבט ער איהם זיינען לאָהן ניכט אויף דיעזער וועלט, זאָ גיבט ער איהם דענזעלבען, אויף דער אַנדערן וועלט. עז געשיעהט קיינעם אונרעכט, דען ער הייסט: אל אמונה; אונד איך גלויבע אויך, דאַס דער שעפּפער ווירד אַם ענדע דיא מתים וויעדער לעבענדיג מאַכען מיט זיינער באַרמהערציגקייט. אויף איהן האַבע איך מיינע האָפפנונג, אונד איהם איבערגעבע איך מיין נפש, רוח ונשמה; אונד איך בין אויך מיך מקבל זיינע מצות, איהם צו דיענען מיט גאַנצעם לייב, מיט גאַנצעם הערצען אונד גאַנצעם מוט.

כא. דיעזע תחנה זאַגע מאַן אויך פריה גלייך נאַך דעם האַנדוואַשען.

אנא השם! איך ביטטע דיך, גאָטט אלהי ישראל! ערהאָרע מיינע תשובה, דיא דאַ גאַנץ אייזט, אונד פערגיב מיר מיינע זינדען אונד מיינע מיסעטהאַטען, דען דוא ביזט לאַנגמיטהיג אונד דיינע גנאַדע אונד באַרמהערציגקייט אייזט גראָס. לאַס דאַהער מיינע תפלה, דיא איך פאָן גאַנצעם הערצען בעטע, פאָר דיך קאָממען, אונד לאַס מיך ניכט לעער פאָן דיר אויזגעהען, דען דוא ביזט יאַ איין באַרמהערציגער גאָטט, דער דאַ ערהאָרט דיא תפלות דער אַרמען; ערבאַרמע דיך דאַהער אויך איבער מיך. עז זאָלל זיין דיין וויללע, גאָטט מיין גאָטט! אונד גאָטט מיינער עלטערן! דאַס דוא מיר אָפפנען זאָללזט דיא פּפאָרטען דער תשובה, תפלה אונד באַרמהערציגקייט, אונד ערהאָרע מיין געבעט, גלייכוויא דוא ערהאָרט האַסט דיא תפלות

פאָן אונזערן עלטערן: דיא תפלה פאָן אברהם אויף דעם בערג מוריה, דיא
תפלה פאָן יצחק, אַז ער געבונדען וואַר אויף דעם מזבח, אונד דיא תפלה
פאָן פינחס אין דער פערזאַמלונג, אונד דיא תפלה פאָן אליה אויף דעם
בערגע כרמל, אונד דיא תפלה פאָן שמואל אין מצפה, אונד דיא תפלה פאָן
דויד אונד זיינעם זאָהנע שלמה אין ירושלים, אונד דיא תפלה פאָן דניאל
אין דער לעווענגרובע, אונד דיא תפלה פאָן חנניה מישאל ועזריה אין דעם
קאַלקאָפען, אונד דיא תפלה פאָן מרדכי ואסתר אין שושן הבירה, אונד דיא
תפלה פאָן אַללען צדיקים אונד חסידים; זאָ ערהערע אויך מיינע תפלה,
דען דוא ביזט גערעכט, אונד איבזט גערעכטיגקייט. — איך ביטטע
דיך גאָטט! טהוע אַללע בעזען געדאַנקען אַב פאָן מיינעם הערצען, אונד
גיב מיר אין דען זין, דיך צו פירכטען אונד דיינע תורה צו האַלטען. מאַכע
מיך ווירדיג צו אַללען גוטען ווערקען, אונד גיב מיר גונזט אין דיינען אויגען
אונד אין דען אויגען אַללער מענשען, פאָן יעטצט ביז עוויג. צו דיינער
הילפע האָפפע איך גאָטט! מיין גאָטט! אונד גאָטט מיינער עלטערן אברהם,
יצחק אונד יעקב! הערר איבער אַללע וועלט! איך קאָממע דאַ פאָר דיך צו
ביטטען, דאַס דוא דיינעז נאַמענז אונד דיינער באַרמהערציגקייט וועגען
אַננעהמען זאָללזט מיין געבעט, דאַז איך בערייטז געבעטעט האַבע פאָר
דיר אונד דאַז איך נאָך בעטען וויל. עפפנע מיר דיא פפאָרטען פאָן
תפלה! אונד לאַס מיך ניכט לעדיג פאָן דיר אוועגגעהען. בעשיטצע מיך,
מיינען מאַן, מיינע קינדער, וויא אויך אַללע מיינע גוטען פריינדע אונד
כל ישראל, פאָר דען הענדען דער אכזריים, פאָר אַללען תפיסות, פאָר אַל-
לען בעזען קראַנקהייטען, אונד פאָר אַללען ליידען. גיב אונז מזל אין
אונזערן ווערקען, אונד אונזרע נאַהרונג זאָללזט דוא ערטהיילען מיט גנאַדע,
אין לויטער גליק, אין עהרען אונד פערמעגליגקייט. ליעבער הערר גאָטט! אין
דיינע הענדע בעפעהלע איך מיינע זעעלע, דען דוא ביזט איין וואַהרער
גאָטט! געלאָבט זייזט דוא איממער אונד עוויג! — בעהיטע מיך, מיי-
נען מאַן אונד מיינע קינדער, וויא אויך אַללע מיינע גוטען פריינדע, פאָר
אַללען בעזען געדאַנקען. אונד שיקקע משיח בן דוד אין אונזערן טאַגען.
לאַס קיינע בעזען בעגיערדען איבער מיך הערשען אונד פערהייטלע דיא
בעזען רעדען אַללער דעריעניגען, דיא אויף מיך, מיינע גוטען פריינדע אונד
כל ישראל בעזעז רעדען, דאַס איהרע בעזען רעדען ניכט שאַדען זאָללען. —
אַללמעכטיגער גאָטט! בעהיטע מיך פאָר איינעם שמערצפאָללען טאָד; ווען
דוא איהן אויף מיך שיקקזט, זאָ זאָלל עז זיין מיט גנאַדע אונד ניכט מיט
צאָרן, אונד לאַס איהן איינע כפרה זיין אויף אַללע מיינע זינדען. לענקע
אונד שטערקע מיין הערץ, ווייל איך נאָך לעבע, דאַס עז ווירדיג ווירד,
דיינע מצות צו טהון, אונד דאַס עז דיינער תורה ניכט פערגעסע. — ליעבער
גאָטט! איך בין דיין קינד, פערגיב מיר מיינע זינדען, דאַ איך געקאָממען
בין, אום דיינע גנאַדע צו ביטטען, אונד שיקקע מיר מליצי יושר, דיא פיר
מיך ביטטען זאָללען, דאַס איך קיינעז פלעטצליכען טאָדעז שטערבע, דאַז
ווערדע וואַהר — אמן סלה.

מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר
שֶׁרְפוּאָתִי בְּיָדְךָ וּמִיתָתִי בְּיָדְךָ. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שֶׁתְּרַפְּאֵנִי רְפוּאָה

שְׁלֵמָה וְיַעֲלֶה זִכְרוֹנִי וּתְפִלָּתִי לְפָנֶיךָ כִּתְפִלַּת חִזְקִיָּה בְּחָלְיוֹ, וְאִם קָרְבָה עֵת פְּקוּדָתִי לָמוּת תְּהֵא מִיתָתִי כַּפָּרָה לְכָל חַטֹּאתַי וּלְכָל עֲוֹנַי וּלְכָל פְּשָׁעַי שֶׁחָטָאתִי וְשֶׁעָוִיתִי וְשֶׁפָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ מִיּוֹם הֱיוֹתִי עַל הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְתֵן חֶלְקִי בְּגַן עֵדֶן וְזַכֵּנִי לְעוֹלָם הַבָּא הַצָּפוּן לַצַּדִּיקִים וְתוֹדִיעֵנִי אוֹרַח חַיִּים שׂוֹבַע שְׂמָחוֹת אֶת פָּנֶיךָ נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי תָּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתִי שֶׁאֵין אֲנִי עַז פָּנִים וּקְשֵׁה עוֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי צַדִּיק אֲנִי וְלֹא חָטָאתִי אֲבָל אֲנִי חָטָאתִי.

אָשַׁמְתִּי. בָּגַדְתִּי. גָּזַלְתִּי. דִּבַּרְתִּי דֹפִי. הֶעֱוֵיתִי. וְהִרְשַׁעְתִּי. זַדְתִּי. חָמַסְתִּי. טָפַלְתִּי שֶׁקֶר. יָעַצְתִּי רָע. כִּזַּבְתִּי. לַצְתִּי. מָרַדְתִּי. נִאַצְתִּי. סָרַרְתִּי. עָוִיתִי. פָּשַׁעְתִּי. צָרַרְתִּי. קִשִּׁיתִי עֹרֶף. רָשַׁעְתִּי. שִׁחַתִּי. תִּעַבְתִּי. תָּעִיתִי. תִּעְתָּעְתִּי. סַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לִי. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלַי כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנִי הִרְשָׁעְתִּי.

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ. אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל חָי. אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל חַדְרֵי בָטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב אֵין כָּל דָּבָר נֶעְלָם מִמֶּךָּ וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתִּסְלַח לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי וּתְכַפֶּר לִי עַל כָּל פְּשָׁעַי. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

הערר דער גאַנצען וועלט! גאָטט, מיין גאָטט, אונד גאָטט מיינער עלטערן אברהם יצחק אונד יעקב! דער דוא גראָס, מאַכטיג אונד פורכטבאַר ביזט! דער דוא עוויג גאָטט בלייבזט אונד הערר איבער דיא גאַנצע וועלט! איבער אַללע מענשען, איבער דיא טהיערע, איבער אַללעז, וואַז אים מעער איזט, איבער דיא פישע אונד אַללע זעעגעשאָפּפע, וויא אויך איבער אַללעז וואַז לעבען איזט, איבער דיא ענגעל, דיא זאָננע, דען מאָנד אונד דיא שטערנע, וועלכע אַללע אין דיינער מאַכט זינד אונד דיא דוא לענקזט אונד רעגיערזט. דוא גיבזט יעדעם געשעפּף זיינען בעדאַרף נאַך זיינעם צוועקק וואָצו עז איזט ערשאַפּ- פען וואָרדען — דוא אַללײן גאָטט יתברך בעדאַרפזט קיינעז געשעפּפעז, וועדער אים היממעל נאָך אויף ערדען נאָך אים וואַססער; דען דוא וואַרזט פאָר אַללען געשעפּפען בעפאָר נאָך היממעל אונד ערדע וואַר, אונד ווירזט זיין אויך נאַך אונטערגאַנג אַללער געשעפּפע פאָן עוויגקייט צו עוויגקייט. עז איזט ניעמאַנד וועדער אים היממעל נאָך אויף ערדען, וועלכער געהעריג ערצעהלען קאָננטע דיינע קראַפט, מאַכט, היילינקייט, ריינהייט אונד איינ- הייט. דיין נאַמע איזט געלאָבט, אונד דיין קאָניגטהום איבער אַללעז ער-

האַבען! פֿאָר דיינעם נאַמען פֿירכטען זיך דיא שאַרען אַללער היממעלזענגען, דיא דיך איממערוואָהרענד לאָבען אונד דיך ניעמאַלז זעהען קאָננען; פֿאָר פֿורכט דיינעז הייליגען נאַמענז פֿליעהט דאַז מעער הינטער זיך אונד אַללע זיינע וועללען ציטטערן; פֿאָר דיינעם נאַמען ערציטטערט דיא ערדע אונד איהרע גרונדפֿעזטען וואַנקען; פֿאָר פֿורכט דיינעז נאַמענז ערציטטערן אַללע וועלטען האָבען, אונד אַללעז, וואַז אין דען טיעפֿזטען טיעפֿען דער ערדע איזט, ערשריקקט פֿאָר דיינעם הייליגען נאַמען; דאַז גן עדן מיט אַללעם, וואַז דאַרין איזט, לאָבט דיינען הייליגען נאַמען, אונד אַללעז, וואַז נור לעבענז הויך אין זיך האַט, גיבט כבוד דיינעם הייליגען נאַמען. זאָ אויך איך דיינע מאַגד, טאָכטער דיינער מאַגד, דיא איך ערשאַפֿפֿען וואָרדען בין אויז ערדע אונד אום ווידער צור ערדע, אונד דיא איך נור בלוט אונד פֿלייש בין; גלייך איינעם שאַטטען אַן דער וואַנד, דער באַלד פֿערגעהט, אונד גלייך איינעם גראַז, דאַז באַלד פֿערוועלקט. מיט פֿורכט אונד ציטטערן קאָממע איך פֿאָר דיינעם הייליגען נאַמען, מיט געביקקטעם לייב אונד מיט גראָסער דעמוטה אונד אונטערווירפֿיגקייט, צו בענעדייען דיינען הייליגען נאַמען, אונד דיך צו ביטטען, וויא איין אַרמער מאַן אַן דער טהירע איינעז רייכען — גאָטט! מיין גאָטט! זייא גנֶדיג אונד ערהֶרע מיך מיט דיינער גראָסען באַרמהערציגקייט; אַנטוואָרטע מיר אונד בעגנאַדיגע מיך, ריכטע מיך אויף אונד ערנֶהרע מיך, זעגנע מיך אונד שרייבע מיך איין אין דאַז בוך דעז עוויגען לעבענז מיט אַללען צדיקים אונד צדקניות. גיב מיר טהייל אַן דיעזער אונד אַן יענער וועלט. גאָטט אַללמֶכטיגער! בעגליקקע מיך אין אַללען מיי-נען וועגען אונד שטעגען אונד אין אַללען ווערקען מיינער הֶנדע. שענקע מיר פֿערגעבונג, קלוגהייט, פֿערשטאַנד אונד פֿערנונפֿט, אונד פֿערלייהע מיר איין גוטעז הערץ אונד גוטע געדאַנקען, דאַס איך בערייען זאָלל מיינע זינדען אונד זאָלל תשובה טהון, אונד דאַס איך דיא בֶזען געדאַנקען ניכט פֿערלייטען, בֶזעז צו טהון. רייכע מיר דיינע רעכטע האַנד אונד עמ-פֿפֿאַנגע מיך מיט גנאַדע נעבסט אַנדערן, דיא זיך צו דיר מיט גאַנצעם הער-צען בעקעהרען, אונד פֿיהרע מיך אין אַללען מיינען וועגען אויפֿרעכט. גיב מיר געזונדהייט אונד שטֶרקע, דאַס איך דיינעם נאַמען דיענען קֶננע מיט אַללען מיינען גליעדערן, דיא דו אַן מיר ערשאַפֿפֿען האַזט. דו האַזט דען קינדערן ישראל צווייא הונדערט אַכט אונד פֿירציג מצות אַנבע-פֿאָהלען, וועלכע זיא טהון זאָללען; אונד דו האַזט זיא פֿערזיכערט, דאַס, ווען זיא יענע געבאָטע האַלטען ווירדען, זאָ וואָללעזט דו איהנען געבען דאַז ליכט, וועלכעז דען צדיקים אונד צדיקות אויף יענער וועלט פֿאָרבע-האַלטען איזט. — גאָטט מיין גאָטט! גיב, דאַס איך איממער נור גוטעז רעדע אונד טהוע פֿאָר דיר, אונד לאַס ניכטז בֶזעז אויז מיינעם מונד געהען, וועלכעז דיינען נאַמען ענטהייליגען קֶננטע. איך ביטטע דיך גאָטט, מיין גאָטט! ווען איך אויך נור וועניג גוטעז טהוע, זאָ לאַס עז דאָך דיר וואָהלגעפֿאַללען! עמפֿפֿאַנגע עז זאָ ליעברייך, אַלז הֶטטען עז געטהאַן דיא צדיקים אונד חסידים, צדיקות וחסידות אונד אַללע דיאיעניגען, וועלכע איה-רען לייב דעם טאָד הינגעגעבען האַבען, דיינעז הייליגען נאַמענז וועגען. לאַס מיין געבעט אָהנע אַללע הינדערניס פֿאָר דיר קאָממען אונד עמפֿפֿאַנגע עז, וויא דו עמפֿפֿאַנגען האַזט דאַז געבעט פֿאָן מנשה אונד יהודה, אַלז

ער זיך פֿאָר דיר געדעהמיטהיגט אונד תשובה געטהאַן האַט, אונד וויא
דוא עמפפאַנגען האַזט דאַז געבעט אַללער בעלי תשובה, וועלכע זיך פֿאָר דיר
געדעמיטהיגט האַבען, זאָ עמפפאַנגע אויך מיין געבעט היטע אונד אַללע
טאַגע מיינעז לעבענז. עמפפאַנגע עז, וויא דוא עמפפאַנגען האַזט דיא אָפפער,
וועלכע דער כהן דאַרגעבראַכט האַט אויף דעם מזבח, צו דער צייט, דאַ דיין
טעמפעל נאָך שטאַנד, אום דיא פֿערגעבונג אַללער מיסטעהאַטען דיינער
קינדער ישראל צו בעווירקען. איין טהייל פֿאָן יענען אָפפערן איזט פֿער=
בראַננט וואָרדען, אום איינען אַנגענעהמען דופֿט פֿאָר דיינער הייליגקייט
אויפֿשטייגען צו לאַסען, אונד איין טהייל דאַפֿאָן איזט געגעסען וואָרדען.
יעטצט אַבער איזט וועגען דער זינדען אונזערער עלטערן אונד וועגען אונזערער
זינדען דיעזעז הייליגע הויז, וואָ דיינע הייליגע שכינה זאָנזט רוהטע, צער=
שטאָרט. וויר האַבען קיינען כהן מעהר, קיינע אָפפער, אונד קיינע לויים,
וועלכע בייא דיינען קרבנות דיא הייליגען געזאֶנגע זאַנגען, מיט האַרפֿען,
לויטען אונד אַללערלייא זאַיטענשפיעל דיינעם הייליגען נאַמען צו עהרען. וויר
האַבען נונמעהר קיין בית המקדש, קיינען שולחן, קיינע מנורה, קיינען ארון
אונד קיין כפורת, אונד דיא הייליגע שטאַדט ירושלים איזט צערשטאָרט. דיין
געליעבטעז פֿאָלק ישראל ליידעט, אינדעם עז פֿערטריעבען איזט אונטער פֿאָל=
קער; דעזוועגען לאַסען מיינע אויגען טהראֶנען וויא וואַסער פֿליעסען טאַג
אונד נאַכט אָהנע אונטערלאַס, דאַס דוא ווידער געדענקען זאָללסט דיינעז
בערגעז ציון, דער שטאַדט, אויף וועלכע דיין נאַמע איזט גענאַננט וואָרדען,
וואָ דיינע שכינה גערוהעט האַט אונד וואָ דוא עמפפאַנגען האַזט דיא געבעטע
אַללער דעריעניגען, וועלכע דיך אַנגערופֿען האַבען אויז דעם איננערזטען
איהרעז הערצענז. — נון, הערר אַללער וועלט! יעטצט האַבען וויר ניכטז
מעהר דיר דאַרצוברינגען, אַלז דיא געבעטע אונזערער ליפפען; זיא זאָללען דיר
דאַהער זאָ אַנגענעהם זיין, וויא פֿאָרמאַלז יענע אָפפער, גלייכוויא דוא פֿער=
זיכערט האַזט אונזערן פֿאַטער אברהם צור צייט, דאַ ער זיינען זאָהן יצחק
אָפפערן וואָללטע. דאַ האַזט דוא מיט איהם איין בינדניס געמאַכט אונד איהם
צוגעשוואָרען, זיינען נאַכקאָממען דאַז הייליגע לאַנד איינצוגעבען, אונד דיינען
נאַמען אונטער איהנען רוהען צו לאַסען; וויא אויך אַללע איהרע זינדען אונד
מיסטעהאַטען צו פֿערגעבען, ווען זיא נאֶמליך דיאזעלבען בערייען, אַללעז
ווידער גוט מאַכען, וואַז זיא בעגאַנגען האַבען אונד אָפפער ברינגען ווערדען.
אונד אַלז דאַן איינע גראָסע אַנגזט אונד פֿורכט דען הייליגען אברהם בעפֿיעל,
אַלז ער פֿאָן דער צערשטאָרונג דער שטאַדט ירושלים אונד דעז בית המקדש
האֶרטע; דאַ האַזט דוא איהן געטראֶזטעט מיט דער פֿערזיכערונג, דאַס
ווען זיא אויך אים לאַנדע איהרער פֿיינדע זיין ווירדען, דוא זיא נאָך
ניכט גאַנץ פֿערדערבען ווירזט. אויך האַזט דוא דורך דיינען נביא זאַגען
לאַסען, דאַס ווען דיינע קינדער איהרער זינדען מיט רייע געדענקען אונד
וועגען דערזעלבען בעטען ווירדען; זאָ ווערדעזט דוא איהנען פֿאָללקאָממען
פֿערצייהען אונד ווידער אויפֿבויען ירושלים אונד דאַז בית המקדש, דאַס
דיין הייליגער נאַמע ווידער דאַרין רוהען מאֶגע. — נון דאַ שטעהע איך
פֿאָר דיר, הייליגער גאָטט! אונד בעקעננע מיינע זינדען; איך האַבע גראָסע
חרטה אויף דיעזעלבען אונד וויל זיא יאַ ניכט מעהר טהון. איך ביטטע
דיך אַלז מיינען פֿאַטער אונד קאֶניג, זייא מיר מיינע זינדען מוחל אויף

עוויג, אונד וואַס איך מיינע נאַררהייטען אונד מיסעטהאַטען ניכט ענטגעג טען. ערבאַרמע דיך איבער מיך, איבער מיינען מאַן, איבער מיינע קינדער אונד איבער אַללע, דיא אונז אַנגעהערען, אונד איבער אַללע קינדער ישראל דיא דיך אויפריכטיג אַנבעטען, אונד בעגליקקע אונז אין אַללען אונזערן וועגען אונד שטעגען, אונד זייא אונז הילפרייך אין אַללען אונזערן אונטערנעהמונגען בעשיטצע אונז אויך פאָר בעזען לייטען, וועלכע אונרעכט טהון אונד נאַך אַנדרע לייטע צום איבלען פערלייטען, ווי אויך פאָר טוקהאַפטען מענשען אונד בעטריגערן, דיא מיט איהרען מונדע פריינדליך רעדען, איהר הערץ אַבער איזט ווייט דאַפאָן; ווי אויך פאָר דעניענינען, וועלכע אַללע לייט בעזע שמועות (גערוכטע) פערברייטען, רכילות אַנבריגגען, פאַלש שווערען, שטעהלען אונד פלוכען, ניעמאַנדען גוטעז טהון, זאָנדערן יעדען בענײַדען אונד האַסען, זיך פאָר ניעמאַנדען שעמען, זאָנדערן געגען אַללע לייטע עזות פנים האַבען; מיט איהנען לאַס איך אונד מיינע לייטע קיינע געזעללשאַפט אונד קיינען אומגאַנג האַבען, בעהיטע אונז אויך פאָר אַללען בעזען צופאַללען, דיא זיך צווישען ערייגנען, אַלז: פאָר אונצייטיגעם טאָד, פאָר געפאַנגניס, נאָטה אונד פאָר אַללען גזירות רעות. לאַס אונז אויך קיינערלייא אַרט פערנאַכטעט אונד ניכט בעשעמט ווערדען פאָר דיר אָדער פאָר דען מענשען, לאַס דיא בעזע בעגיערדע (יצר הרע) ניכט איבער אונז הערשען, זאָנדערן האַלטע אונז אַן דעם רעכטשאַפפענען געפיהל (יצר טוב), אונד ווען עטוואַז בעזעז דער וועלט בעשטיממט איזט, זאָ פערבירג אונז אים שאַטטען דיינער פליגעל, אונד פערלייהע אונז קראַפט, דיר צו דיענען אונד צו האַלטען דיינע געבאָטע, דיא דו אונז אין דיינער היילִיגען תורה אַנבעפאָהלען האַזט. גיב אונז אויך אין דען זין, דאַס ווער ערמאַהנונג אַנגענעהמען פאָן אַללען, דיא אונז צו רעכטווייזען אונד אַנלייטען, גוטעז צו טהון אונד דיענזטע דיינעז היילִיגען נאַמענז, דאַס ווער ניכט ווידערשפענזטיג געגען זיא רעדען, זיא אַנשרייען אָדער גאַר זיא בעשעמען; זאָנדערן אַללע פערנעהמען, דיא דיא וואַהרהייט זאַגען; דיא־זעלבען זאָללען אין אונזערן אויגען ניכט טפל זיין, דיא אונז צום גוטען אונטערווייזען. לאַס אונז ניכט טרעג זיין אין דיינעם דיענזטע, דאַס אונז דער יצר הרע ניכט אַברעדע פאָם פריה אויפשטעהען, אום דיינען היילִיגען נאַמען פייערליך צו לאָבען אונד איהם צו דאַנקען פיר דאַז גוטע, וועלכעז דו דיינער מאַגד יעדער צייט צוגעדאַכט האַזט. לאַס אונז דאַהער זוכה זיין איממער מיט גוטען פראָממען לייטען אומצוגעהען, וועלכע בערייטוויללִיג זינד צו דיינעם דיענזטע, אונד לאַס מיינע גוטען געדאַנקען זיעגען איבער מיינע בעזען געדאַנקען, דאַס דיעזע קיינע מאַכט האַבען מעגען איבער מיך צו הערשען, לאַס מיינע פיסע נור צום גוטען געהען, מיינע הענדע נור גוטעז טהון, אונד מיינע אָהרען נור הערען דברי תורה, ערמאַהנונג, אונטערווייזונג אונד ציכטיגע רעדען פאָן דעניענינען לייטען, וועלכע תורה לערנען אונד דיינע געבאָטע האַלטען, אונד לאַס מיינע אויגען אַללעז גוטע זעהען, דאַס אַללע מיינע גליעדער לאָבען דיינען היילִיגען נאַמען, אונד גיב מיר איין ריינעז הערץ אונד איין אונטערעז געמיטה, דאַז ניכט נאַכ־לעסיג זייא, דיר פאָללקאָממען צו דיענען אונד דיינע געבאָטע געהעריג צו ערפיללען, אונד פערלייהע מיר אויך דיא גנאַדע, דאַס איך מיינע קינדער ערציעהען קאָננע רייכליך אונד מיט געהעריגער צוכט, דאַס זיא עהרפורכט

האַבען פֿאַר דיינעם נאָמען אונד דיינע געבאָטע ערפֿיללעט, גיב אויך, דאַס מיין געזינד מיר רעכט טהוע אונד אַללעז מיט אָפֿפֿענער וואַהרהייט אָהנע דיא מינדעזטע פֿערהעהלונג; דאַמיט אַללעז בכשרות אונד אָהנע אַללע י"ט אָדער אַלל טבת ח"ו פֿאַר זיך געהע. אונד ווען איך מיך אין דאַז בעטט לעגע, זאָ בעהיטע מיך פֿאַר בעזען געדאַנקען, מוטהוויללען אונד אונצוכט, אונד לאַס קיינע שאַנדע קאָממען אויף מיך, אויף מיי-נען מאַן אָדער אויף מיינע קינדער אונד מיין הויזגעזינד; עז זייא דורך אונז זעלבזט אָדער דורך אַנדערע לייטע, אונד שענקע מיין געזיכט חן, ניעמאַלז אויף דיאיעניגען לייטע צו זעהען, וועלכע בעזעז טהון, דיר אָדער דען לייטען להכעיס; זאָנדערן מיינע אויגען זאָללען איממער נור אויף דיאיעניגען לייטע זעהען, וועלכע גוטעז טהון אונד דיר מיט גאַנ-צעם הערצען דיענען. גיב מיר אויך דיא קראַפֿט, דאַס איך בעזע לייטע אָדער בעזע געדאַנקען ניכט פֿערלייטען, ניידיס צו זיין אויף גראָסען רייכ-טהום, אויף דיאיעניגען, וועלכע גראָסע הייזער בויען, אונד זיך שאָנע קליידער אַנשאַפֿפֿען; זאָנדערן גיב אונז נור אונזרע בעדירפֿניסע פֿאָן דיינער מילדען האַנד, אונד האַלטע אונז צו גוטען לייטען, דאַס וויר אונזרע קינדער פֿערזאָרגען קאָננען בכבוד דורך פֿראָממע לייטע, דיא פֿאַר דיר עהרפֿורכט האַבען אונד דיינע געבאָטע גערנע טהון, אונד דיא זיך עהרליך ערנעהרען פֿאָן דער אַרבייט איהרער אייגענען העַנדע, אונד לאַס אונז געניעסען דען זכות אבות פֿאָן אברהם יצחק יעקב משה אהרן דוד ושלמה שרה רבקה רחל לאה חנה ואביגיל, אונד אַנדערער צדיקים וצדיקות, חסידים וחסידות. לאַס אונז אויך ערלעבען דען בוי דיינעז בית המקדש, דאַמיט וויר ווידער קרבנות בריינגען קאָננען אונד דאַס וויר ווידער הינויף געהען קאָננען דרייאמאַל דעז יאַהרעז נאַך דער הייליגען שטאַדט ירושלים, וועלכע דוא ערוועהלט האַזט. — אַללמעכטיגער גאָטט! ערהערע מיין געבעט אונד רייניגע מיין הערץ, דאַס עז דיך ליעבע, אונד שיקקע אונז באַלד דען אליהו הנביא, דיא בשורה פֿאָן דער אַנקונפֿט דעז הייליגען משיח צו זאַגען. גיב מיר וויזהייט אונד קלוגהייט, דיינען הייליגען נאַמען צו ערקעננען; אונד וויא דוא עמפּפֿאַנגען האַזט דיא געבעטע אַללער דעריעניגען, דיא דיך מיט גאַנצעם הערצען אַנגערופֿען האַבען, זאָ עמפּפֿאַנגע אויך יעטצט דאַז געבעט דיינער מאַגד. דוא ביזט יאַ דער, וועלכער דיא געבעטע דער קינדער ישראל ערהאָרט, געלאָבט זייזט דוא אימער אונד עוויג! — —

כב. דיעזע תחנה זאָלל יעדער זאַגען, עהע ער דיא תפלה פֿערריכטעט, זיא קאָממט הער פֿאָן רבי אליעזר הגדול עליו השלום, זיינען זכות זאָללען וויר געניעסען.

יעדער מענש זאָלל בעדענקען, דאַס ער פּלעטצליך שטערבען קאַן אַן איינער מיתה משונה רחמנא ליצלן, אונד זאָלל דאַהער אויך בעדאַכט זיין, יעדען טאַג תשובה צו טהון — היום קצר והמלאכה מרובה — דען ער וויס יאַ ניכט, ווען ער צום יום הדין וחשבון גערופֿען ווירד, דאַ דער מענש קיינען טאַג, יאַ קיינען אויגענבליקק פֿאַר דעם טאָד זיכער איזט. איין אַרמער קאַן וואָהל האָפֿפֿען רייך צו ווערדען, דעסגלייכען איין תפוס בעפֿרייעט צו ווערדען, איין קראַנקער געזונד צו ווערדען, איין שוואַכער שטאַרק צו

ווערדען; אַבער פאָר דעם טאָד איזט קיינע האָפפנונג, דאַ עז אונמאָגליך איזט עוויג לעבען צו בלייבען. זאָלכעז משה רבינו עליו השלום, וועלכער דאָך מיט הקב"ה פה אל פה געשפראָכען האַט, האַט זיך פאָן דער מיתה ניכט קאָננען אויס זיין, אום וויא פיעל וועניגער איין אַנדערער מענש. דאַרום זאָלל מאַן תשובה טהון, וואָהרענד נאָך דיא נשמה אים גוף איזט, וויא שלמה המלך געזאַגט האַט: טהוע תשובה, וואָהרענד דוא נאָך יונג אונד שטאַרק ביזט, אונד וואָהרענד דאַז ליכט ברעננט, גיעס אָל דאַרויף; ווען עז איינמאַל אויסגעגאַנגען איזט, הילפט קיין אָל מעהר. דיא טהירע פאָן תשובה איזט נור געאָפפנעט לעולם הזה. אַבער לעולם הבא איזט זיא געשפעררט, דאַז איזט גלייך אַלז ווען זיך יעמאַנד שפייזען פאָררינכטעט אַם ערב שבת, זאָ האַט ער צו עסען אַם שבת; ווער אַבער אַם ערב שבת מיסיג בלייבט, דער האַט אַם שבת ניכטז צו עסען. דען נאָך דעם טאָד איזט מאַן פאָן אַללען מצות ענט=לעדיגט; מאַן זאָלל דאַהער תשובה טהון טאָן אין דען יונגען טאַגען, נאָך עהע דיא בעזען טאַגע דעז אַלטערז קאָממען. מאַן זאָלל יעדען טאַג פריה אויפשטעהען, אום צו בעטען פאָר הקדוש ברוך הוא, אונד דאַז מיט הייסען טהראָנען, אונד מאַן זאָלל אויך דען שבת זעהר עהרען; דען ווער דען שבת עהרט, בעווייזט דען גלויבען, דאַס גאָטט דיא וועלט ערשאַפפען אונד אַם זיעבענטען טאַג גערוהעט האַט. דיא עיקר תשובה איזט, דאַס מאַן נעבזט דער בעפאָלגונג אַללער, וואַז מאַן גאָטט אונד דען מענשען צו טהון שולדיג איזט, אויך תורה לערנע, אונד ווער זיך פאָן דער תורה אַבזאָנדערט, זאָנדערט זיך אַב פאָן הקדוש ברוך הוא אונד פירכטעט קיינע זינדען; דען איין עם הארץ איזט קיין חסיד, דאַ נור דיא תורה איינען לעהרט, וויא מאַן הקב"ה זאָלל מרצה זיין, דאַס מאַן ניכט ווייטער פעהלע. אַבער אויך איין געלעהרטער דאַרף זיך ניכט שעמען, חרטה אויף זיינע פערגעהען צו האַבען אונד תשובה צו טהון, דען ווען ער דיעז טהוט, איזט זיינע תורה אַנגענעהם פאָר הקב"ה, וויל ניכט דאַז לערנען דיא הויפטזאַכע איזט, זאָנדערן דיא מעשים טובים. ווער גאוות אונד עונות אַן זיך האַט, דער איזט נאָך שטראַפבאַרער, וויל ער אַללעז געלערנט האַט אונד ניכט דאַז גוטע בעפאָלגט. דאַרום אום יעדער ערזט זיינע זינדען אַבביסען מיט גראָססער תשובה אונד הערנאַך תורה לערנען; דער עיקר התורה איזט אַלזאָ מעשים טובים. דער תלמיד חכם האַט אויף זיינע זינדען נאָך איין גראָססערן עונש, אַלז דער עם הארץ, דאַז לערנען וויר אַב פאָן ריש לקיש, דאַס מאַן פאָר דעם לערנען אום תשובה טהון. אונד דיא בעשטעהט דאַרין, דאַס מאַן אַללעז ווידער צוריקק גיבט, וואַז מאַן איי=נעם אַנדערן דורך בעטרוג, ליזט, אָדער מיט געוואַלט ענטצאָגען האַט, דאַן איין פאַזטען, תפלה אונד צדקה געבען. דיעזע צוזאַממען בעווירקען דיא פערגעבונג דער זינדען, אונד פערניכטען דען בעזען גזר דין — אמן סלה.

כג. ווער דיא וידוי אויף דייטש זאַגען וויל, זאָלל זיא דעז נאַכטז זאַגען, בעפאָר ער זיך לעגט אונד דעז מאָרגענז, זאָבאַלד ער אויפ=שטעהט; וואָבייא מאַן דיא זינדען אויפריכטיג בערייען אונד מיט צעררי=זענעם הערצען זיך פעזט פאָרנעהמען זאָלל, זיא ניכט ווידער אויזאיבען.

אלהינו. אונזער גאָטט אונד גאָטט אונזרער עלטערן! לאַס פאָר דיך קאָמ=מען איין געבעט, אונד ענטציעהע דיך ניכט מיינעם ביטטען, אום איך

צו בעגנאַדיגען. דען איך בין קיין עזות פנים אָדער זאָ האַרטנעקקיג, דאַס איך זאַגען זאָללטע: איך בין ריין פֿאָן זינדען אונד האַבע ניכטז איבלעז געטהאַן; זאָנדערן פֿירוואַהר! מיינע זינדען זינד שווער אונד גראָס, דען איך האַבע מיינע שגגות מיט זדונות פֿערמעהרט נאַך דער לוסט מיינעז יצר הרע. איך קאַן עז ניכט לייגנען: אבל אני חטאתי. פֿירוואַהר! איך האַבע געזינדיגט, זאָוואָהל בשוגג, אונגערן, אַלז במזיד, וויסענטליך אונד מוטהוויללינג. — (חטאתי) איך האַבע געזינדיגט, מאַנכע עבירות ווייס איך אונד מאַנכע ווייס איך ניכט! דיר אַבער איזט ניכטז פֿערהאָהלען, דאַז ווייזט זיא אַללע. (בגדתי) איך בין טרייאָלאָז געוואָרדען ווידער דיך אונד דיינע תורה, אונד בין דער באָזען לוסט געפֿאָלגט. (גזלתי) איך האַבע פֿיעלע לייטע בעראויבט, איך ווייס ניכט, וועם איך דאַז זייניגע וויעדער געבען זאָלל. (גנבתי) איך האַבע געשטאָהלען, האַבע עז אַבגעלייגנעט, אונד בין ערווישט וואָרדען וויא איין גנב, דער אין לאַך ערטאַפפט ווירד. (דברתי דופי) איך האַבע שלעכטע רעדען גערעדעט, האַבע געמורט ווידער דיך, איך האַבע אויך דורך מיין געשוועטץ בייא דעם אָפפענטליכען געבעט אין בית הכנסת מיך אונד מיינע שכנים געשטערט, אונד זיא אַלזאָ אויך מיטזינדיגען געמאַכט. (העויתי) איך בין קרוממע וועגע געגאַנגען, דיא פֿאָן דער טוגענד אַבוויכען. (והרשעתי) צור באָזהייט וואַר איך געניגט. (זדתי) איך וואַר מוטהווילליג בייא מיינען זינדען. (חמסתי) איך האַבע מיט געוואַלט אַנדערן אַבגעדרונגען, וואַז זיא ניכט בדעה האַבען געהאַבט, מיר צו איבערלאַססען; איך האַבע ענטווייהט מיינע נדרים אונד שבועות, איך האַבע ענטהייליגט דיא שבתות אונד ימים טובים, איך האַבע מחלל השם געוועזען, איך האַבע חניפות געטריעבען. (טפלתי שקר) איך וואַר פֿאַלש אונד בעטריגעריש, אונד האַבע אַנדערע לייטע זינדיגען געמאַכט, אינדעם איך זיא פֿערפֿיהרטע. (יעצתי רע) איך האַבע באָזען ראַטה אויסגעטראַכטעט אונד דענזעלבען דען לייטען אַנגעראַטהען. (לצתי) איך האַבע געשפעטט געטריעבען. (מרדתי) איך וואַר ווידערשפענסטיג געגען דיך. (נאצתי) איך האַבע גאָשט אונד דיא וועלט ערלירנט. (סררתי) איך בין אַבגעוויכען פֿאָן גוטען וועג צום באָזען. (עויתי) איך האַבע פֿערברעכען בעגאַנגען. (פשעתי) איך האַבע געמיסהאַנדעלט. (צררתי) איך האַבע בעליידיגט. (קשיתי עורף) איך וואַר האַרטנעקקיג. (רשעתי) איך האַבע פֿיעל איבעלז געטהאַן (שחתתי) איך האַבע מיינען לעבענסוואַנדעל פֿערדאָרבען. (תעיתי, תעתעתי) איך האַבע געאיררט אונד האַבע אויך אַנדערע לייטע מיט מיר איררען מאַכען.

רבונו של עולם! וויר האַבען ניכט בעפֿאָלגט דיא מצות עשה, וועלכע וויר צו טהון שולדיג זינד, אונד זאָלכע זאַכען, וועלכע וויר פֿערמעגען דער מצות לא תעשה ניכט טהון זאָללען, האַבען וויר דאָך געטהאַן. וויר האַבען זאָגאַר עבירות געטהאַן, וואָראויף דאַז בית דין פֿיער מיני מיתות אויזשפריכט: (סקילה שריפה הרג וחנק); וויר האַבען איבערטרעטען תורה שבכתב אונד תורה שבעל פה, וויר האַבען פֿערגעססען דיינען האָכגעאַכטעטען נאַמען, וויר האַבען פֿערגעססען דיא עהרפֿורכט פֿאַר דיר. (ואתה) דו ביזט אַבער גערעכט אין אַללעם, וואַז דעם מענשען צוקאָממט, דען דו רעגיערזט דיא גאַנצע וועלט מיט וואַהרהייט, דען צדיק בעצאָהלזט דו נאַך זיינער גערעכטיגקייט אונד דען רשע נאַך זיינעם פֿרעפֿעל. — איך אַרמער

זינדענפֿאָללער מענש! איך האַבע פֿיעל זינדען בעגאַנגען, פֿאָן וועלכען זינדען זאָלל איך צוערשט חשבון געבען?

כד. מאַן זאָלל זיך פֿאָר דער תּפֿלה ניעדערזעטצען אונד דיעזע תחנה זאַגען.

מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא! צו דער צייט, אַלז דאַז בית המקדש נאָך געשטאַנדען האַט, ווען דער מענש צו דיר געזינדיגט האַטטע, זאָ בראַכטע ער דיר איין קרבן, בעקעהרטע זיך דאַבייא מיט גאַנצעם הער־צען! דאַן האַזט דוא איהם זיינע זינדען וויעדער פֿערגעבען. אַבער יעטצט האַבען וויר קיין בית המקדש, אויך קיינען מזבח אונד קיינען כהן, דער אונ־זערע זינדען פֿערגעבען זאָללטע; וויר האַבען דאַהער יעטצט דאַז בית הכנסת אַנגענאָממען, אַנשטאַטט דעז בית המקדש, אונד אַנשטאַטט דער קרבנות זינד יעטצט דיא געבעטע, וועלכע וויר צו דיר פֿערריכטען; זיא זאָללען דיר דאַהער, ליעבער הערר גאָטט! זאָ אַנגענעהם זיין אַלז פֿאָרמאַלז דיא קרבנות. — רבונו של עולם! איין מענש, דער פֿאָן איינעם שטינקענדען טראָפּפֿען הער־קאָממט, זאָלל קאָממען צו רעדען פֿאָר דיר, הערר דער גאַנצען וועלט! — רבונו של עולם! ווען איך אַן דאַז געדענקע, זאָ ציטטערע איך אַן אַללען איינען גליעדערן פֿאָר מורא; ווען איך געדענקע, דאַס איך געגען דיך גע־זינדיגט האַבע, אונד זאָלל יעטצט צו דיר אין דאַז בית התפלה קאָממען, וואָ דוא רוהען לאַססעזט דיינע שכינה; וויל דוא אַבער דיא תּפֿלה דעז מענשען, דער צו דיר געזינדיגט האַט, ניכט פֿערשמאַהעזט, זאָ וויל איך אַרמעז וויב אויך צו דיר בעטען. גיב מיר אין מיין הערץ, דאַס איך וואָהרענד דער תּפֿלה, דיא איך פֿאָר דיר פֿערריכטע, גאַר קיינע בעזע געדאַנקען האַבען מאָגע, אונד נימם מיינע תּפֿלה אַן, גלייכוויא דוא האַזט אַנגענאָממען דען הייליגען געזאַנג דער לויים, דיא צו דיר געזונגען האַבען, אין דער צייט, אַלז דיין בית המקדש נאָך שטאַנד, אונד לאַס אונז געניעססען דען זכות פֿאָן אונזערן מיטטערן שרה רבקה רחל ולאה. ליעבער הערר גאָטט! בעדענקע, דאַס פֿאָן איהנען איזט געבאָרען וואָרדען דיין פֿאָלק ישראל, וועלכעז אַללע טאַגע צו דיר שמע ישראל זאַגט. — מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא! בעדענקע דאָך, דאַס וויר דיין פֿאָלק ישראל זינד, אונד דאַס דוא אונז אַלז דיינע קינדער אַנגענאָממען האַזט, אונד האַזט אונז געגעבען דיא עשרת הדברות אויף דעם בערגע סיני; דאַרום בעטען וויר צו דיר, דאַס דוא פֿאָן אונז אַננעהמען מאָכטעזט אונזערע תּפֿלות, גלייכוויא דוא האַזט אַנגענאָממען דיא תּפֿלה דעז כהן גדול, דער היניין געגאַנגען איזט אין דאַז קדש הקדשים. אָפּפֿנע אונז באַלד דאַז טהאָר פֿאָן פֿער־געבונג, אונד דאַ וויר נון וועדער בית המקדש נאָך כהן גדול נאָך מזבח האַבען; זאָ נימם דאַז בית התפלה יעטצט אַנשטאַטט דיעזער, אונד מיט דען תּפֿלות, וועלכע איך דאַרין פֿערריכטע, זאָלל יעדעז בעזע בטל ומבוטל ווער־דען פֿאָן מיר, מיינעם מאַן אונד מיינען קינדערן. — אמן.

כה. ווען מאַן תענית האַט זאַגע מאַן צו מנחה:

הערר דער גאַנצען וועלט! גאָטט, מיין גאָטט! אונד גאָטט מיינער עלטערן אברהם יצחק ויעקב! גראָסער, שטאַרקער אונד פֿורכטבאַרער גאָטט! דער דוא עוויג גאָטט בלייבזט אונד הערר איבער דיא גאַנצע וועלט! דוא

האָט דען מענשען ערשאַפפען, דאַמיט ער דיר פֿאָן גאַנצעם הערצען צו יעדער צייט דיענען מאָכטע! נון אַבער ענטשטעהען זעהר אָפט באֶזע געדאַנקען אין איהם, ווייל ער פֿאָן ערדע געשאַפפען אונד נור בלוט אונד פֿלייש איזט, אונד דיעזע באֶזע געדאַנקען זינד אָפט שווער צו בעזיעגען, ווייל זיא מיט דעם מענשען קאָממען אויז מוטטערלייב, מיט איהם אויפֿוואַקזען אין זיינער יוגענד אונד איהן נור אים האָכזטען גרייזענאַלטער פֿערלאַססען. — גאָטט מיין גאָטט! דוא האַזט אַבער אויך פֿיר דען מענשען איין היילמיטטעל צובערייטעט, נאַמליך, ווען דער מענש איבערטריטט איינז פֿאָן דיינען געבאָטען, זאָ האַזט דוא איהם אַנבעפֿאָהלען, נעבזט דער בוסע (תשובה) אויך איין אָפּפֿער פֿאָר דיר צו ברינגען, דעססען בלוט געשפרענגט, דאַז פֿלייש אונד דאַז אונשליט פֿערבראַננט ווערדע, דאַמיט דער מענש בערייען זאָלל דיא באֶזען געדאַנקען, וועלכע פֿאָן בלוט אונד פֿלייש, אונד בעזאָנדער: פֿאָם וואָהללעבען הערקאָממען, אונד דאַן ווייזט דוא איהם אויך פֿערגעבען, אונד דיך זיינער ערבאַרמען; נון אַבער וועגען דער זינדען אונזערער עלטערן האַזט דוא דאַז בית המקדש צערשטאָרט. וואָרין דיינע הייליגע שכינה גערוהט האַט, אונד אויך דען מזבח, וואָראויף מאַן דיא אָפּפער געבראַכט, דעסוועגען האַבע איך, זינדיגער מענש, הייטע געפֿאַסטעט, האַבע וועדער געגעססען נאָך געטרונקען, דאַמיט איך דעם בלוט אונד פֿלייש קיינע נייע קראַפֿט געבע, אום מיינע זינדען צו פֿערמעהרען, אונד דאַמיט דער שטאָלץ אונד דיא באֶזען געדאַנקען געשוואַכט ווערדען, דאַס זיא מיך ניכט פֿערלייטען קאָננען אַבצווייכען פֿאָם דיענזטע דיינעז הייליגען נאַמענז. — אַללמאַכטיגער גאָטט! נים דאַז בלוט אונד פֿלייש, דאַז זיך הייטע ביא מיר פֿערמינדערט, שטאַטט דער אָפּפער, אונד לאַס עז דיר זאָ אַנגענעהם זיין וויא יענעז דער אָפּפער, דיא מאַן פֿאָרמאַלז אויף דיינעם אַלטאַר געבראַכט. ווענדע פֿערנער פֿאָן מיר אַב אַללע באֶזע געדאַנקען, אונד גיב מיר איין ריינעז הערץ, דיר צו דיענען. מאַכע מיך ווידער קראַפֿטיג אונד שטאַרק, דאַמיט איך דיינע געבאָטע האַלטען קאָננע, אונד דאַמיט איך מיינע קינדער אין דען רעכטען וועג דער תורה פֿיהרען קאָננע. — אמן.

כו. דיעזע תחנה זאַגט מאַן ראש השנה, ווען מאַן דיא ספר תורה הערויזנימט.

רבונו של עולם! לאַס דיר הייטע אונזרע תפלה אַנגענעהם זיין, גלייכוויא אונז אַנגענעהם וואַרען דיא עשרת הדברות צור צייט, אַלז דוא אונז דיאזעלבען געגעבען האַזט אויף דעם בערגע סיני. — געלאָבט זייא גאָטט, דער אונז געגעבען האַט זיינע וואַהרהאַפֿטע תורה דורך זיינען דיענער משה רבינו עליו השלום. — רבונו של עולם! ווען איך בעדענקע, דאַס הייטע דיא צייט געקאָממען איזט, וואָ דוא מיך דן ביזט; זאָ ציטטערע איך אַן אַללען מיינען גליעדערן פֿאָר אורא. שדי רחמים! לאַס הייטע אָפּפֿען זיין אַללע שערי שמים, ווייל דוא הייטע דער גאַנצען וועלט משפט אמת טהוסט. וויר ביטטען דיך, ליעבער הערר גאָטט! דאַס דוא מאָכטעזט הייטע מיט אונז אומגעהען מיט מדת הרחמים, אונד איך, מיין מאַן אונד מיינע קינדער דיעזען ראש השנה אַנגעשריעבען ווערדען צו איינעם גוטען יאַהר, צו לעבען אונד געזונדהייט, אונד וויר לויטער ברכה והצלחה האַבען. ווענדע אַב פֿאָן אונז אַללע באֶזע גזירות אונד טרייבע אונז אַן לחיים טובים — אמן.

כז · דיעזע תחנה זאגע מאן אן יום כפור ווען מאן דיא ספר תורה הערויזנימט.

רבונו של עולם! הייטע איזט דער טאג צור פערגעבונג דער זינדען, ליעבער הערר גאָטט! בעדענקע דאך, דאס וויר נור פלייש אונד בלוט זינד, אונד דאס עז אונז שווער פאללט, דען יצר הרע טאגליך צו בעזיעגען; דארום לאס אונז הייטע דאך צום גוטען געדאכט ווערדען — אמן. — אך אל אלהי האלהים! הקדוש ברוך הוא! ווען חס ושלום בעזע גזירות זאָלל־טען בעשלאָססען וואָרדען זיין אויף מיך, מיינען מאן אונד מיינע קינדער, זאָ לאס דיאזעלבען בהאלד בטלים ומבוטלים ווערדען, אונד שרייבע אונז איין, ליעבער הערר גאָטט! אין דאז בוך דעז לעבענז, דאס וויר איין שנה טובה האבען זאָללען. שדי לבחות! אם הייטיגען טאגע איזט דיינע ליעבע האנד יא אויזגעשטרעקקט, דיא תשובה דער מענשען אנצונעהמען אונד וויר פער־ריכטען אויך אם הייטיגען טאגע גראָססע תפלות פאָר דיר! דארום, ליעבער פאטער! לאס איבער אונז איינען גוטען אויזשפרוך פאָן דיינעם טהראָנע ערגעהען, אונד בעדענקע, וואָז דוא איינזט געזאגט צו דיינעם קנעכטע משה רבינו, דאס דוא נעמליך פערגעבען ווילזט דיא זינדען דיינעז פאָלקעז ישראל אם יום כפור, אונד דאס דוא איהרע תפלה אן דיעזעם טאגע ווירזט ניכט אונערהערט לאססען — אמן ואמן.

דייטש קדיש·

(ועתה יגדל) נון זאָלל זיך גראָס צייגען דיא קראַפט גאָטטעז, וויא דוא געזאגט האסט. (זכור רחמיך) בעדענקע דיינע באַרמהערציגקייט, דיא פאָן עוויג הער איזט. (יהא שמיה רבא) דער גראָססע נאמע גאָטטעז זאָלל געלאָבט זיין אין עוויגקייט דער עוויגקייטען. (קבל ברחמים) עמפפאַנגע מיט וואָהלגעפאַללען אונד באַרמהערציגקייט אונזער געבעט. (יהי שם) דער נאמע גאָטטעז זאָלל געלאָבט זיין פאָן יעצט ביז עוויג. (עזרי מעם ה׳) מיינע הילפע איזט פאָן גאָטט, דער הימעל אונד ערדע ערשאַפפען האט.

כח · נאך יעדער תפלה זאגע מאן דיעזע תחנה.

יהי. דער עוויגע, אונזער גאָטט, זאָלל מיט אונז זיין וויא ער מיט אונזערן עלטערן וואר, אונד זאָלל אונז ניא פערלאַססען. ער זאָלל אונזער הערץ צו זיך לענקען, דאס וויר אין זיינען וועגען געהען, זיינע געבאָטע אונד געזעטצע גענויא האַלטען, וויא ער זיא אונזערן עלטערן אנבעפאָהלען, אונד מיין געבעט, וועלכעז איך יעטצט צום עוויגען געבעטעט האבע, זאָלל איהם נאהע זיין, דאמיט ער מיינע ווינשע אונד דיא ווינשע זיינעז גאַנצען פאָלקעז ישראל ערפיללע; אונד דאמיט אללע פעלקער דער ערדע ענדליך איינזעהען, דאס ער נור גאָטט איזט אונד זאָנזט קיינער איבער איהם. איך געהע מיט אויפריכטיגקייט מיינען וועג, ערלעזע מיך אונד ערבאַרמע דיך מיינער. — גאָטט איזט מיין שוץ אונד מיין שאַטטען. ער בעוואַכט מיין אויז־ אונד איינגעהען פאָן יעצט ביז עוויג. שויע הערנאך פאָן דיינעם היילִיגען זיטז פאָם הימעל, אונד זעגנע דיין פאָלק, וויא אויך דאז לאנד, וועלכעז דוא אונז איינגעגעבען האסט, וויא דוא אונזערן עלטערן צוגעשוואָרען, איין לאנד וואָ מילך אונד האָניג פליסט. — גאָטט! דיא עהרע געביהרט דיר אַלליין! איך וויל דיר דיענען טאג אונד נאכט, אונד דיר הולדיגען מיט געזאנג אונד לאב

כט. אייניגע זאָגען נאָך דער תפלה אויך דיעזען מזמור.

(למנצח). גאָטט זאָלל אונז גנאָדיג זיין אונד אונז זעגנען, ער זאָלל זיין
אַנטליטץ אונז לייכטען לאַססען, דאַס מאַן אויף דער גאַנצען ערדע זיינען וועג
ערקעננע, אונטער אַללען פֿאָלקערן זיינע הילפֿע. עז ווערדען דיך אַללע
פֿאָלקער לאָבען, גאָטט! אַללע ווערדען דיך לאָבען. זיא ווערדען זיך פֿרייען
אונד ווערדען יובלען, דאַס דוא דיא נאַציאָנען מיט רעכטשאַפֿפֿענהייט ריכ=
טעזט, אונד דיא פֿאָלקער אַללע מיט גערעכטיגקייט פֿיהרעזט. עז ווער=
דען דיך לאָבען דיא פֿאָלקער אַללע, גאָטט! זיא ווערדען דיך לאָבען. דיא
ערדע גיבט רייך אַן זעגען איהרע פֿרוכט, גאָטט זעגנעט אונז, דאַז ווער=
דען זעהען אַללע ענדען דער ערדע — סלה.

ל. דיעזע תחנה זאָלל מאַן טעגליך בכונה זאָגען אַבער פֿאָרהער
זאָלל מאַן דען אָביגען למנצח זאָגען.

יהי רצון לפניך. עז זאָלל זיין דיין ווילע, גאָטט מיין גאָטט! אונד גאָטט
מיינער עלטערן! איך צו ערהאָרען, גלייכוויא דוא ערהאָרט האַזט דוד
המלך עליו השלום, אַלז ער דיעזען מזמור פֿאַר דיר געזונגען האַט, אונד
שענקע מיין הערץ הייטע (מאַן זאָלל דען טאַג ביי'ם נאַמען מעלדען) וויא
יעדען טאַג, דיר אויפֿריכטיג צו דיענען — אמן.

ויהי רצון מלפניך. עז זאָלל אויך זיין דיין ווילע, גאָטט מיין גאָטט!
גאָטט מיינער עלטערן! דאַס דיעזע שעה, אין דער איך יעטצט פֿאַר דיר
שטעהע אונד בעטע, איינע שעה פֿאָן באַרמהערציגקייט אונד גנאַדע פֿאַר
דיר זיין זאָלל. צו דיר, גאָטט! ערהעבע איך מיינע שטיממע, ערהאָרע
אונד בעגנאַדיגע מיך, בעשיטצע מיך אונד מיינען מאַן אין אַללען עסקים,
וועלכע וויר אונטערנעהמען! ערפֿיללע אַלל אונזערע פֿראָממעז בעגעהרען אונד
בעשיידענעז ווינשען, אונד אַללע באָזע געדאַנקען פֿאָן אונזערן שונאים,
וועלכע באָזעז אויף אונז טראַכטען, זאָללזט דוא פֿערניכטען! דער אונד
דעריעניגען, וועלכער באָזעז אויף אונז רעדען וויל, זאָלל ניכטז אַלז גוטעז
אויספרעכען, אונד איהרע באָזען הערצען זאָללען צום גוטען בעקעהרט
ווערדען. בעגליקקע אַללע אונזערע וועגע אונד שטעגע צום גוטען, אונד
לאַס אונז ניא אין אונזערם לעבען אין דיא נאָטה קאָממען, דיא מילדיגע
אונטערשטיטצונג איירגענד איינעז מענשען צו בעדירפֿען! זאָנדערן נור דוא
זאָללזט אונז שפייזען מיט דיינער מילדען האַנד, אונד אונז אימער אונ=
טערשטיטצען מיט דיינער גנאַדע אונד באַרמהערציגקייט. — געלאָבט
זייזט דוא גאָטט! וועלכער גוטעז טהוט אַללען זיינען געשעפֿפֿען אין דער
גאַנצען וועלט — אמן.

לא. דיעזע תחנה זאָלל מאַן אַללע טאַגע זאָגען אונד דאַבייא
עטוואַז אין דיא צדקה געבען.

רבון. הערר אַללער וועלט! בעפֿאָר איך אַנפֿאַנגע תפלה פֿאַר דיר צו
פֿערריכטען, ביטטע איך דיך אום פֿערגעבונג מיינער פֿיעלען זינדען. לאַס
דיר מיין געבעט זאָ ליעב זיין, וויא דאַז געבעט גראָססער צדיקים, דיא מיט
כונה פֿאַר דיר בעטען, וועלכעז דיר געוויס זעהר אַנגענעהם איזט, דאַ
דיעזע וויסען, וויא זיא רעכט פֿאַר דיר בעטען זאָללען! איך אַבער בעונות

הרבים וויס עז ניכט רעכט, אונד האַבע דיך נאָך דאַצו ערצירנט מיט
מיינען מעשים. — דאָך איך האַבע נון חרטה אונד טרוירע דאַריבער,
אונד מאֶכטע גערנע מיינע תפלה פערריכטען, ווען איך עז נור פער-
שטעהען מאֶכטע. אַך! וויא בעשעֶמט בין איך וועגען מיינער פיעלען זינדען!
וויא קאַן איך מיך דאַהין שטעללען, אום צו בעטען צו דעם, דער דאַ איזט
דער הערר אַללער העררען! — נור דאַז גיבט מיר מוטה, ווען איך בע-
דענקע, דאַס דוא איין באַרמהערציגער פאַטער ביזט, אונד דיך יעדערמאַן
אונזערער ערבאַרמזט. — יאַ! דוא ביזט איין אל מלא רחמים! דוא
ווייזט אונזער אַנליעגען אונד אונזער בעטריבטעז הערץ, דוא ווייזט, דאַס
דיא ליידענשאַפט דעם מענשען אַנגעבאָרען איזט, אונד דאַס דיעזע איהן
צום בעֶזען פערלייטעט, דוא ווייזט דיא פערבאָרגענזטען געהיימניסע דעז
מענשען. דוא קעננזט דיא ליידען איינעז יעדען הערצענז, אונד ווייזט,
וואַז עז פיר איינע רפואה ברויכט; נור דוא קאַננזט איינען יעדען היילען,
אונד נור דוא ביזט איין רופא חנם, וויר האָפפען דאַהער נור אויף דיינע
הילפע, אונד פערלאַסען אונז נור אויף דיך, דען נור דוא ביזט אונזערע
שוטצמויער אונד אונזערע פעזטע. דוא! דער קאֶניג, דער דאַ עוויג לעבט!
ביזט איין פאַטער איבער יתומים אונד אלמנות אונד גיבזט דעם גערינג-
זטען געשעֶפף דאַז, וואַז עז בעדאַרף. — ה' אלהי ישראל! יושב הכרובים!
אל שדי! ערבאַרמע דיך איבער מיך, ערהאֶרע דיינע מאַגד, וועלכע אַנ-
קלאָפפט אַן דיינע טהירע אונד פערגיב מיר דיא זינדען אַללע, דיא איך
געגען דיך בעגאַנגען האַבע, ווענדע דיינען צאָרן פאָן מיר אַב, אונד געהע
מיט מיר אום מיט באַרמהערציגקייט. ערלעֶזע מיך אויז אַללען מיינען
נאֶטהען, אונד ערפרייע מיך מיט דעם, וואַז איך ווינשע. — אַללמאֶכ-
טיגער גאָטט! ערהאֶרע מיך, וויא דוא ערהאֶרט האַזט אונזערע עלטערן,
ווען זיא צו דיר געבעטעט האַבען. שדי צבאות! לאַס מיינע פיינדע ניכט
דורך מיין אונגליק ערפרייעט ווערדען, לאַס זיא קיינע שאַנדע אַן מיר ער-
לעבען; זאָנדערן לאַס מיינע תפלה זאָ אַנגענעהם פאָר דיר זיין, וויא עהע-
מאַלז דיא תפלה פאָן חנה, אונד לאַס מיך ניכט לעער פאָן דיר געהען. —
אַך אלהי האלהים! הקדוש ברוך הוא! זייא מיין העלפער אין אַללען מיי-
נען נאֶטהען, דען דיר זינד אַללע מיינע ליידען בעקאַננט. דוא ביזט יאַ
איין פאַטער, דער זיך איבער אונז ערבאַרמט כרחם אב על בנים, דוא
ביזט נור גאָטט אונד קיינער מעהר, דוא גיבזט יעדעם דאַז לעבען אונד
דיא נאַהרונג, שיקקע אויך מיר איינע רפואה צו מיינער קראַנקהייט,
היילע אַללע מיינע וואונדען, אונד גיב מיר פערנערהין חן וחסד אין דיינען
אונד אין דער מענשען אויגען. איך ביטטע דיך נאָך איינמאַל, מיין גאָטט
אונד גאָטט מיינער עלטערן! דאַס מיין גערינגעז געבעט דיר זאָ ליעב זיין
מאֶגע, אַלז האֶטטען עז דיא גראֶסטען צדיקים אונד חסידים געבעטעט, נים
עז ליעבליך אויף, וויא דוא האַזט איינזט אויפגענאָממען דיא תפלה פאָן
אונזערן אמהות שרה רבקה רחל לאה, אונד דיא תפלה פאָן אונזערן אבות.
ליעבער גאָטט! לאַס מיך מיינע יאַהרע אויזלעבען אין עושר וכבוד, דאַס איך
זאָלל דער לייטע הילפע ניא בעדירפען; דען איהרע גאַבע איזט קליין אונד
דיא שאַנדע דאַבייא איזט גראָס, לאַס מיך זאָ גליקקליך זיין מיין לעבען
עהרליך דורכצוברינגען, אונד ווען דיא צייט זיין ווירד, דאַס דוא מיינע

נשמה פאָן מיר אַבגערופֿען ווירד, זאָ דאַס איך עהרליך אויף איינעם בעטטע שטערבען, אונד אין פֿריעדען צו מיינען עלטערן אינ׳ג גראַב קאָממען — אמן.

לב. דיעזע תחנה זאָלל מאַן נאַך דער וידוי דיא אַבען כג שטעהט, אַבענדז אונד מאָרגענז זאַגען.

אנא השם! איך ביטט דיך, גאָטט! זיעהע מיין רייעפֿאָללעז הערץ! איך בעקעננע, דאַס איך געזינדיגט אונד אָללערלייא מיסטעהאַטען בעגאַנגען האַבע פֿאָן מיינער פֿריהעסטען יוגענד אַן ביז אויף דען הייטיגען טאַג. יעטצט אַבער ערהעבט זיך מיין הערץ צו דיר, אונד מיין געמיטה איזט פֿאָלל־קאָממען בערייט זיך אין וואַהרהייט צו בעקעהרען. איך בערייע אַללע זינדען, וועלכע איך פֿאָן יעהער בעגאַנגען האַבע, אונד וויל נון פֿערנער אַבלאַססען, דערגלייכען מעהר צו טהון. איך וויל יעדען אונווירדיגען גע־דאַנקען אויז מיינעם געמיטהע פֿערטילגען אונד וויל מיין הערץ ריין פֿאָן אַללעם בעזען האַלטען, דאַס איך ווידער זאָ אונשולדיג ווערדע, וויא איין נייאגעבאָרנעז קינד.

לג. דיעזע תחנה, (וועלכע איינע מסירת מודעה איזט) זאָלל יעדע פֿרויא אַבענדז אונד מאָרגענז זאַגען.

אַללמאַכטיגער גאָטט! אין דעסען האַנדען מיין לייב אונד מיינע זעעלע שטעטז זיך בעפֿינדען! דעסען נאַמע געלאָבט זייא זאָלל אין עוויקייט! הערר אַללער וועלט! איך אַרמעז געשאָפּף קאָממע נון, אום מיין געבעט פֿאָר דיר אויזצושיטטען, איך בעגעהרע באַרמהערציגקייט צו פֿינדען פֿאָר דיינעם כסא הכבוד, אונד ביטטע, דאַס דוא זאָללסט קיינע בעזען געדאַנקען איבער איך הערדען לאַססען פֿאָן הייטע אַן ביז צו מיינעם לעטצטען טאַג, דורך דיא איך עטוואַ איבערטרעטען קאָננטע, דאַז, וואַז אין דיינער הייליגען תורה געשריעבען שטעהט; עז זייא דורך אונטערלאַססונג זאָלכער זאַכען, דיא דוא אַנבעפֿאָהלען האַזט, אָדער בעגעהונג זאָלכער זאַכען, דיא דוא פֿערבאָטען האַזט. בעזאָנדערז איך פֿאָר אַללען עבירות, עז מאָגען זיין זאָלכע, דורך דיא מאַן כרת פֿערשולדעט, אָדער זאָלכע, וואָרויף דאַז בית דין פֿאָראַמאַלז מיתה געשפּראָכען האַט, אָדער אויך נור זאָלכע, וועלכע דורך דיא גדרים, וועלכע אונזערע חכמים געמאַכט האַבען, עבירות זינד; פֿאָר אַללען דיעזען בעוואַהרע מיך, דאַמיט אַן מיינעם טאָדעזטאַגע מיינע זעעלע פֿאָן מיר אויזגעהע, ריין אונד הייליג אונד דאַן אין גן עדן קאָממע צו דען אַנדערן הייליגען נשמות פֿאָן צדיקים אונד חסידים, אונד צו דען נשמות פֿאָן אונ־זערן עלטערן אברהם, יצחק אונד יעקב. זאָללטע איך אַבער ביא הער־אַנגאָהערונג מיינעז טאָדעז, דאַ דאַן דער מענש געוואָהנליך זיינען פֿער־שטאַנד פֿערליערט אונד ניכט מעהר וויס, וואַז ער שפּריכט אָדער טהוט, עטוואַז אונרעכטעז שפּרעכען אָדער אויך נור דענקען; זאָ בעקעננע איך יעטצט, דאַ איך בייא פֿאָללעם פֿערשטאַנד בין, דאַס דיעזע רעדען אונד גע־דאַנקען דאַן אַלז בטלים ומבוטלים אַנגעזעהען ווערדען זאָללען, אַלז וואָרען זיא מיר ניא אין דען קאָפּף געקאָממען אונד האַטטען ניא מיינע ליפּפּען איבערשריטטען. דען איך גלויבע אין עוויגקייט אַן דיינען הייליגען נאַמען.

דוא ביזט אמת! דיינע תורה איזט אמת! דוא ביזט הייליג! אונד אויסער דיר איזט קיין גאָטט מעהר. דוא וואַרזט קאָניג, ביזט קאָניג, אונד ווירזט קאָניג זיין אין עוויגקייט — אמן.

לד. דיעזע תחנה זאַגע מאַן זאָננטאַג מיט גראָסער כונה.

גאָטט אונזער גאָטט! אונד גאָטט אונזערער עלטערן! שאָפּפער דער גאַנצען וועלט! דער דוא מיט דיינעם ווילען אַללעז אויז ניכטז הערפֿאָרגעבראַכט האַזט! דוא ביזט הייליג אונד קיין גאָטט מעהר אויסער דיר, דוא ווירזט אויך עוויג הייליג בלייבען אונד הייליג דיא וועלט ביז אַנ׳ז ענדע רעגיערען. — הייטע איזט דער טאַג, אַן וועלכעם דוא אַנגעפֿאַנגען האַזט דיא וועלט צו ערשאַפֿפֿען, דאַ ענטשטאַנד פֿאָן דעם גלאַנצע דיינער שכינה דאַז גראָסע ליכט, וועלכעז היממעל אונד ערדע מיט מאַיעזטאָט ערלייכטעטע. דוא האַזט אַבער מיט דיינער אונענדליכען פֿערנונפֿט געזעהען, דאַס אַללע געשאָפּפֿע ניכט ווירדיג זיין ווערדען איינעז זאָלכען היממליזען ליכטעז צו געניעסען; דאַהער האַזט דוא איינען גראָסען טהייל דאַפֿאָן אַבגעזאָנדערט, אונד עז פֿיר דיאיעניגען אויפֿבעוואַהרט, וועלכע דיר מיט ליעבע אונד עהרפֿורכט דיענען, דיעזע זאָללען עז איינזט געניעסען. — דיעזעז ליכט לאַס מיך, אָ הערר! מיט דען איינזיגען איינזט אין גן עדן ערבליקקען, אונד לאַס אונז דאַ ערגאָטצען אַן דער זאַנפֿטהייט דיינעז אונז געטריבטען גלאַנצעז. גלייכוויא יענער פסוק זאַגט: בייא דיר איזט דיא קוועללע דעז לעבענז, אין דיינעם ליכטע זעהען ווער ליכט. — עז מאָגען דיר געפֿאַללען דיא וואָרטע איינעז מונדעז אונד דיא געדאַנקען איינעז הערצענז — אָ מיין שאָפּפֿער אונד ערלאָזער! —

לה. דיעזע תחנה זאַגע מאַן מאָרגענז מיט גראָסער כונה.

גאָטט אונזער גאָטט! אונד גאָטט אונזערער עלטערן! שאָפּפֿער דער גאַנצען וועלט! דער דוא מיט דיינעם ווילען אַללעז אויז ניכטז הערפֿאָרגעבראַכט האַזט! דוא ביזט הייליג אונד עז איזט קיין גאָטט מעהר אויסער דיר, דוא ווירזט אויך עוויג הייליג בלייבען, אונד הייליג דיא וועלט ביז אַנ׳ז ענדע רעגיערען. — הייטע איזט דער טאַג, אַן וועלכעם דוא אויז געדעהנט האַזט דיא היממעל, אַן וועלכעם דוא מיט דיינעם הייליגען וואָרטע דיא טיידענדע לופֿט געשאַפֿפֿען האַזט, צווישען דען אָבערן אונד אונטערן וואַססערן, איבער וועלכען דוא דאַן דיינען טהראָן עררישטעט האַזט, אויף דעם דוא אַללע דיינע געשאָפּפֿע מיט גערעכטיגקייט ריכטעזט; דאַהער האַזט דוא אויך הייטע דאַז גיהנם ערשאַפֿפֿען, אום דאַמיט דיא עלענדען זינדער צו שטראַפֿען, דיא דיך ניכט פֿירכטען וואָללען. — טיעף געביקקט מיט וועהמיטהיגעם הערצען אונד אויזגעברייטעטען האַנדען ביטטע איך דיך, הערר אַללער וועלט! דאַס דוא מיך אונד אַללע דיא איינזיגען בעהיטען מאָגעזט פֿאָר דיעזעם גיהנם, דיעזעם שרעקליכען געריכטע. — בעהיטע אונז אויך דיעזער וועלט פֿאָן דיינען שרעקקליכען שטראַפֿגעריכטען, פֿאָר פֿייערבראַנד, פֿאָר שטורמווינד, בליטז, האַגעל אונד דאָננער, אונד פֿאָר איבערשוועממונגען דער וואַססער, זיא קאָממען נון פֿאָן אונטען אָדער פֿאָן אָבען; דאַמיט ווער דיר מיט אונגעשטאָרטער פֿריידע דיענען קאָננען. — עז מאָגען

דיר געפֿאַללען דיא וואָרטע מיינעז מונדעז אונד דיא געדאַנקען מיינעז הערצענז, אָ מיין שֶׁפּפֿער אונד ערלעזער! —

לו. דיעזע תחנה זאַגע מאַן דיענזטאַג מיט גראָסער כונה.

גאָטט אונזער גאָטט! אונד גאָטט אונזערער עלטערן! שֶׁפּפֿער דער גאַנצען וועלט! דער דוא מיט דיינעם וויללען אַללעז אויז ניכטז הערפֿאָר־געבראַכט האַזט; דוא ביזט איינציג אונד קיין גאָטט אויסער דיר! דוא ווירזט אויך עוויג איינציג בלייבען, אונד איינציג דיא וועלט ביז אַנ'ז ענדע רעגיערען. — הייטע איזט דער טאַג, אַן וועלכעם דוא דען גע־שֶׁפּפֿען אים פֿאָראויז בערייטעט האַזט אַללע איהרע שפייזען. גראַז, קרויט אונד אָבזט אַללערליי אַרט קאַם הערפֿאָר, אַלז דיא ערדע אויף דיי־נען בעפֿעהל אויז דען וואַסערן הערפֿאָרגינג, אונד טראָקקען אונד פֿעזט ווורדע, דאַמיט דיא געשֶׁפּפֿע אָהנע הינדערניס דאַרויף געהען אונד וואָה־נען קאָננען. דאַ בעזאָרגטעזט דוא אַללעז אים פֿאָראויז מיט דיינער גראָססען גנאַדע אונד באַרמהערציגקייט. אָ וויא שאָן אונד וואונדערבאַר ווורדע אַללעז פֿאָן דיר געפֿאָרמט אין דער נאַטור! וויא גראָס זינד דיינע וואונדער! גיבט עז נאָך איינען מייזטער, דער דערגלייכען אים הימעל אָדער אויף ערדען נאַכצואַהמען קאָננטע? — ניין! נור דוא ביזט דער אַללמאַכטיגע, געלאָבט זייא דיין נאַמען איממער אונד עוויג! — נון קאָממע איך דיינע מאַגד, טאָכטער דיינער מאַגד, מיט געביקקטעם לייבע אונד וועהמיטהיגעם הערצען, אום מיך ניעדער צו ווערפֿען פֿאָר דיינעם הייליגען טהראָנע, אונד דיך צו ביטטען, גלייך וויא איין אַרמער אַן דער טהירע דעז רייכען אונטערטהאָ־ניג ביטטעט, דאַס דוא מיר, מיינעם מאַן, מיינען קינדערן, אונד מיינעם גאַנצען הויזגעזינדע צו יעדער צייט דיא נאַהרונג געבען מאָגעזט, עהרליך, אָהנע שאַנדע, נור פֿאָן דיינער מילדען האַנד אונד ניכט פֿאָן דער מילד־טהאָטיגען האַנד דער מענשען. גיב אונז איינע רוהיגע פרנסה, אונד דאַס וויר ניעמאַנדען השגת גבול טהון, אונד מיט אַללען מענשען אים פֿריעדען לעבען קאָננען. — עז מאָגען דיר געפֿאַללען דיא וואָרטע מיינעז מונדעז אונד דיא געדאַנקען מיינעז הערצענז, אָ מיין שֶׁפּפֿער אונד ערלעזער!

לז. דיעזע תחנה זאַגע מאַן מיטטוואָכז מיט גראָסער כונה.

גאָטט אונזער גאָטט! אונד גאָטט אונזערער עלטערן! שֶׁפּפֿער דער גאַנצען וועלט! דער דוא מיט דיינעם וויללען אַללעז אויז ניכטז הערפֿאָר־געבראַכט האַזט! דוא ביזט איינציג אונד עז איזט קיין גאָטט אויסער דיר; דוא ווירזט אויך עוויג איינציג בלייבען, אונד איינציג דיא וועלט ביז אַנ'ז ענדע רעגיערען. — הייטע איזט דער טאַג, אַן דעם דוא זאָננע, מאָנד אונד שטערנע איינגעזעטצט האַזט אין איהרע שטעללע, אונד האַזט איהנען אַנגעוויעזען דען וועג, דען זיא פֿיר איממער געהען זאָללען; דורך זיא ענטשטעהעט דיא וואונדערבאַרע אַבוועכזעלונג פֿאָן טאַג אונד נאַכט, אונד דיין פֿאָלק ישראל בערעכנעט אויך נאַך איהרעם לויף דיא ימים טובים, ראשי חדשים אונד תקופות. דורך איהרען איינפֿלוס אויף דיא בעוואָהנער דער ערדע ענטשטעהען אויך אָפֿטערז בֶזע קראַנקהייטען אונטער דען מענ־שען, בעזאָנדערז אונטער דען קליינען קינדערן; נון קאָממע איך דיינע מאַגד, טאָכטער דיינער מאַגד, מיט געבייגטעם הויפטע פֿאָר דען טהראָן דיינער

הייליגקייט, אום דיך אום דיינע גראָסע בַארמהערציגקייט צו ביטטען, דאַ
דוא דיך ערבאַרמסט איבער איך אונד איבער מיינע קינדער, אונד איבע
אַללע ווייבער אונד קינדער דיינעס פֿאָלקעס ישראל, וועלכע דיין שטרענגע
געריכט פֿירכטען. — אַללמאַכטיגער גאָטט! לאַס קיין בעזעס אויף אונ
קאָממען, בעשיטצע אונס פֿאָר יעדער בעזען לופט, דיא קראַנקהייטען ער
צייגט; אונד ווען דיאזעלבע שאַדען אין דער וועלט אַנריכטעט, זאָ דעקקע
דיינע פֿליגעל איבער אונס, אום אונס פֿאָר איהר צו בעוואַהרען; דען דוא
ביזט איין בעשיטצער אַללען, דיא דיר פֿערטרויען, גלייכוויא יענער פסוק שפריכט:
גאָטט רעטטעט דאַס לעבען זיינער קנעכטע, אונד אַללע, דיא איהם פֿערטרויען,
ווערדען ניכט בעשאַדיגט. — עס מאָגען דיר געפֿאַללען דיא וואָרטע מיינעס
מונדעס, אונד דיא געדאַנקען מיינעס הערצענס, אָ מיין שאָפפער אונד ערלאָזער!

לז. דיעזע תחנה זאַגע מאַן דאָננערשטאַג מיט גראָסער כונה.

גאָטט, אונזער גאָטט, אונד גאָטט אונזרער עלטערן! שאָפפער דער גאַנצען
וועלט! דער דוא מיט דיינעם ווילען אַללעס אויס ניכטס הערפֿאָרגעבראַכט
האַסט! דוא ביזט איינציג אונד עס איזט קיין גאָטט מעהר אויסער דיר;
דוא ווירסט אויך עוויג איינציג בלייבען, אונד איינציג דיא וועלט ביז אַנ׳ס
ענדע רעגיערען. — הייטע איזט דער טאַג, אַן דעם דוא ענדליך אַנגע
פֿאַנגען האַסט, צו ערשאַפפען לעבענדיגע וועזען אונטער דעם הימעל,
אַללערלייא פֿיעה אונד ווילדע טהיערע, וויא אויך ווירמער, פֿישע אונד פֿעגעל;
דוא האַסט זיא געזעגנעט, דאַס זיא זיך אין דער וועלט פֿערמעהרען זאָללען,
אונד האַסט אויך יעדעס טהיער געלעהרט, וויא עס זיינע נאַהרונג אויף דער
וועלט זוכען זאָלל, דאַמיט עס זיך פֿאָרטפֿפֿלאַנצען קאָננע, אונד דאַן דעם
מענשען, דיינעם ליעבלינגסגעשאָפֿ, ניצלען זאָלל. נון קאָממע איך, דיינע
מאַגד, טאָכטער דיינער מאַגד, מיט גראָסער דעמוטה פֿאָר דיינען הייליגען
טהראָן, דיך צו ביטטען, דאַס דוא מיר מיינע נאַהרונג בעשערען מאָגעסט,
וויא איך זיא בעדאַרף, אונד דאַס דוא מיר אויך קינדער שענקען מאָגעסט,
דיא מיין געשלעכט פֿאָרטפֿפֿלאַנצען זאָללען. ערטהיילע מיר אויך צור צייט,
ווען איך מיינע קינדער זייגע, געזונדע מילך, דאַמיט דיאזעלבען געזונד אונד
שטאַרק ווערדען; בעוואַהרע דיאזעלבען פֿאָר אַללען בעזען צופֿאַללען אונד
לאַס איהנען ניכטס לײדעס ווידערפֿאַהרען. — עס מאָגען דיר געפֿאַללען
דיא וואָרטע מיינעס מונדעס אונד דיא געדאַנקען מיינעס הערצענס, אָ מיין
שאָפפער אונד ערלאָזער!

לח. דיעזע תחנה זאַגע מאַן פֿרייטאַג מיט גראָסער כונה.

גאָטט, אונזער גאָטט! אונד גאָטט אונזרער עלטערן! שאָפפער דער גאַנ
צען וועלט! דער דוא מיט דיינעם ווילען אַללעס אויס ניכטס הערפֿאָרגעבראַכט
האַסט! דוא ביזט איינציג אונד עס איזט קיין גאָטט מעהר אויסער דיר;
דוא ווירסט אויך איינציג בלייבען, אונד איינציג דיא וועלט ביז אַנ׳ס ענדע
רעגיערען. — הייטע איזט דער טאַג, אַן דעם דוא מיט דיינעם הייליגען
ווילען דען מענשען הערפֿאָרגעבראַכט האַסט, דוא האַסט איהן ערשאַפפען
צום רעגענטען איבער אַללע קרעאַטורען אונטער דעם הימעל, זיא מאָגען
אויף דער ערדע לעבען אָדער אים וואַסער. ער גענייסט אַללע דיינע

געשטאָפֿפֿע, דיא דוא ערשאַפֿפֿען האַזט, דוא האַזט איהם איבערדיעז נאָך דאַז גראָסטע גליקק פֿערליעהען, דיך, אָ אַללמאַכטיגער! צו ערקעננען, דיינען הייליגען נאַמען צו לאָבען אונד צו ערצאַהלען דיא גראָסען וואונדער, וועלכע דוא אין דיינער שאָפֿפֿונג ערוויעזען האַזט; וויא צוועקקמעסיג אַללעז געמאַכט איזט, וועדער צו גראָס, נאָך צו קליין, וועדער צו פֿיעל, נאָך צו וועניג. דוא האַזט איהן ערשאַפֿפֿען אויז ערדע, אונד האַזט דאַן געבלאַזט איהם דען לעבענזהויך איינגעבלאַזען; דוא האַזט איהם דאַן אויך געשענקט דיא קראַפֿט שפּרעכען צו קאָננען, דאַמיט ער דאַז אונאויזשפּרעכליכע גליקק האַ־בען קאָננע, דיינען הייליגען נאַמען צו לאָבען. דוא האַזט איהם אַנבע־פֿאָהלען, זיך צו פֿערמעהרען, דאַמיט ער דיא ערדע פֿיללע, אונד האַזט פֿיר איהן ערשאַפֿפֿען איין גן עדן, וואָרין זיינע גוטען ווערקע בעלאָהנט ווערדען, אונד איין גיהנם, וואָרין זיינע מיסעטהאַטען בעשטראַפֿט ווערדען. דאָך האַזט דוא אויך מיט דיינער גראָסען באַרמהערציגקייט דיא תשובה פֿאָרבערייטעט, דאַס, ווען ער אויך געזינדיגט האַבען ווירד, אונד זיינע זינדען דאַן בערייען אונד זיך אויפֿריכטיג צו דיר בעקעהרען ווירד; זאָ ווילזט דוא איהם וויעדער פֿערגעבען. נון קאָממע איך, דיינע מאַגד, טאָכטער דיינער מאַגד, פֿאָר דען טהראָן דיינער העררליכקייט, אום דעמיטהיגזט צו ביטטען, דאַס דוא דיא פֿערנונפֿט, וועלכע דוא מיר פֿערליעהען האַזט, מיך נור צום גוטען ברויכען לאַססעזט; דאַמיט איך פֿאָן דער וועלט נור דאַז געניעססע, וואַז מיר בעהילפֿליך אונד ניכט שעדליך זיין קאַן. שענקע מיר אויך דאַז גליקק, דיא וועלט צו פֿערמעהרען אין צוכט אונד פֿראָממיגקייט, אונד לאַס מיך מיינע קינדער אַללע גליקקליך ערציעהען צום דיענזט דיינעז הייליגען נאַמענז. אונד ווען וויר געזינדיגט אונד מיסעטהאַטען בעגאַנגען האַבען; זאָ לאַססען וויר דיאזעלבען אויפֿריכטיג בערייען, אונד פֿערנער אונז שטרענג האַלטען אַן דיא געבאָטע דיינער הייליגען תורה; דאַמיט וויר נאָך אונזרעם טאָדע דאַז גליקק עמפּפֿאַנגען, דאַז גראָסטע ליכט דעז גן עדן צו גע־ניעססען מיט אַללען אַנדערן צדיקים אונד צדיקות, וועלכע דיינע געבאָטע גע־האַלטען האַבען, אונד מיט דענען, וועלכע איהר בלוט אונד פֿלייט דעם טאָדע איבערליעפֿערט האַבען וועגען דיינעז הייליגען נאַמענז. — עז מאָגען דיר געפֿאַללען דיא וואָרטע מיינעז מונדעז אונד דיא געדאַנקען מיינעז הערצענז, אָ מיין שעפֿפֿער אונד ערלעזער!

לט. דיעזע תחנה זאַגע מאַן טבת מיט גראָסער כונה.

גאָטט אונזער גאָטט! אונד גאָטט אונזערער עלטערן! שעפֿפֿער דער גאַנצען וועלט! דער דוא מיט דיינעם ווילען אַללעז אויז ניכטז הערפֿאָר־געבראַכט האַזט, דוא ביזט איינציג אונד עז איזט קיין גאָטט אויסער דיר; דוא ווירזט אויך עוויג איינציג בלייבען אונד איינציג דיא וועלט ביז אַנ׳ז ענדע רעגיערען. — הייטע איזט דער טאַג, אַן דעם פֿאָללענדעט וואַרען אַללע דיינע ווערקע דורך דיינען גראָסען פֿערשטאַנד אונד דיינע אונ־ענדליכע פֿערנונפֿט, אונד נאַכדעם אַללעז ערשאַפֿפֿען וואָרדען וואַר, האַזט דוא הייטע ערשאַפֿפֿען — דיא רוהע. יאַ! אַם הייטיגען טאַגע האַזט דוא גערוהעט, אונד האַזט איהן דאַהער געהייליגט מעהר אַלז אַנדערע טאַגע. — דוא האַזט אויך דיינעם פֿאָלקע ישראל אַנבעפֿאָהלען אַם הייטיגען

טאַגע צו רוהען, דאַמיט ווען זיא דיא גאַנצע וואָכע צו איהרער נאַהרונג געאַרבייטעט האַבען, זיא דאַן אַן שבת תורה לערנען קאָננען, אום דיינע מצות צו קאָננען, דיא זיא טהון זאָללען, אונד זאָ איזט דיא רוהע דעז הייטיגען טאַגעז פערגלייכען מיט דער זאַנפטען רוהע אויף יענער וועלט, דיא דער מענש געניעסט אים גן עדן, וואָ ער זיך ערגאָטצט אַן זיינעם שאָפפער אונד ערפרייעט ווירד פאָם גלאַנץ זיינער הייליגען שכינה. נון קאָממע איך, דיינע מאַגד, טאָכטער דיינער מאַגד, פאָר דיך, אָ הערר אַללער וועלט! הערר אַללער ווערקע אונד אַללער מענשען, אום פאָר דיינעם הייליגען טהראָנע צו ביטטען, דאַס דוא מיר אַן הייטיגען טאַגע איינע פאָללקאָממענע זאַנפטע רוהע פערגאָננען מאָכטעזט, אום דיינען הייליגען נאַמען נאַך וואונש לאָבען צו קאָננען פיר דיא גיטיגע גאַבע דער נאַהרונג, דיא דוא מיר דיעזע וואָכע געגעבען האַזט, אונד פיר דיא גוטען שפייזען, דיא דוא מיר בע-שערט האַזט, דען הייליגען שבת דאַמיט צו עהרען. — לאַס, אָ אַלל-באַרמהערציגער! איך, מיינען מאַן אונד מיינע קינדער דאַז גליק האַבען, אונזערע צייט אויף דיעזער וועלט אין עהרען אונד אין דיינעם דיענזטע צו פערלעבען; דאַמיט וויר איינזט דיא גראָסע רוהע אים גן עדן געניעסען קאָננען, מיט אַללען, וועלכע דיך פערעהרט אונד געהייליגט אונד דיא דען שבת נאַך דיינעם ווילען געפייערט האַבען. — הערר אַללער וועלט! דוא האַזט פערזיכערט אַללען דעניעניגען, וועלכע דען הייליגען שבת רעכטמעסיג פייערן, דאַס דוא איהנען ווירזט גליק אונד זעגען אין דיעזער וועלט, אונד איינע פאָללקאָממענע זעליגקייט אין יענער וועלט צו-טהיילען; איך האָפפע אויף דיינע פערהייסונג; דען איך ווייס, דוא ביזט גערעכט, אונד אָנדערזט דיין וואָרט ניעמאַלז. — עז מאָגען דיר גע-פאַללען דיא וואָרטע מיינעז מונדעז אונד דיא געדאַנקען מיינעז הערצענז, אָ מיין שאָפפער אונד ערלאָזער!

מ. דיעזע תחנה איזט נאַך דעם אלף בית פאָן תמניא אפי אין תהלים איינגעריכטעט.

אשרי. איך וויל דיך לאָבען, אַללמעכטיגער גאָטט! דער דוא דיא וועלט מיט אַללען איהרען העערען ערשאַפפען האַזט, אַללע הימעל אונד אַללע ענגעל, אַללע גייזטער אונד אַללע שטערנע, מענשען, טהיערע, פישע אונד פאָגעל, אויך שרצים ורמשים אונד נאָך פיעלע אַנדערע וועזען, דיא קיינע צאַהל האַבען. אַללעז גיבט שבח והודיה דיינעם הייליגען נאַמען. אויך איך אַרמעז געשעפף, געשאַפפען אויז ערדע אונד שטויב, צוריקקעהרענד איינזט צו ווירמערן אונד מאָטטען, פערגלייכען איינעם שאַטטען, דער באַלד פערגעהט, איינער פעלדשפראָסע, דיא באַלד פערוועלקט; אויך איך קאָממע מיט געבייגטעם הויפט פאָר דיך, נייגע דיינע אָהרען צו מיינעם געבעט, אַבענדז אונד מאָרגענז, פריה אונד שפעט.

בכל לבי. מיט גאַנצעם הערצען אונד גאַנצער זעעלע, מיט פורכט אונד ציטטערן, מיט באַנגעם געמיטהע אונד מיט בעבענדען גליעדערן, מיט געבייגטעם הויפטע אונד געפאַלטעטען האַנדען, קאָממע איך צו ביטטען פאָר דיינעם הייליגען טהראָן.

גמול על עבדך. טהוע גוטעז מיר, אָ גאָטט! געוואָהרע מיינע ביטטען

אונד ערפיללע מיינע ווינשע צום גוטען, ערבאַרמע דיך איבער מיך, אונד בעגנאַדע מיך אַרמעס געשאָפף מיט דיינער גנאַדע; איך ווייס, איך האַבע דורך מיינע טהאַטען ניכטס בייא דיר פערדיענט; דאָך, דוא האַסט יאַ אין דיינער הייליגען תורה געשריעבען: איך וויל מיך איבער מיינע געשאָפפע ערבאַרמען, אונד וויל זיא בעגנאַדיגען אומזאָנסט.

דרך פקודיך. לאַס מיך פערשטעהען דיא וועגע דיינער תורה, לאַס מיין הערץ בעגרייפען אַללעס, וואַס דאַרין געשריעבען שטעהט; גיב, דאַס איך פערשטעהע, בעפאָלגע אונד פאָללברינגע אַללעס, וואַס אין דיינער ליעבען תורה אַנבעפאָהלען איסט.

הורני ה'. אונטערווייזע מיך, אָ גאָטט, וויא איך לעבען זאָלל, דאַמיט איך מיך היטען קאָננע פאָר יעדער זינדע, שולד אונד פערגעהן; דאַמיט איך ניכט מעהר זינדיגע געגען דיינען הייליגען נאַמען אָדער געגען דיא מענשען, דיא דוא ערשאַפפען האַסט. פערגיב מיר אויך מיינע זינדען, דיא איך שאָן געטהאַן האַבע. איך מאֶגע זיא בעגאַנגען האַבען אָפפענט- ליך אָדער הייםליך, מיט מיינעם פאָרוויסען אָדער אויס אונוויססענהייט, מיט מיינען געדאַנקען, מיט מיינען וואָרטען, אָדער אויך מיט מיינען ווער- קען; אַללעס, וואַס איך געזינדיגט אָדער בעזעס געטהאַן האַבע געגען דיינען געטטליכען נאַמען, אַללעס פערגיב אונד פערלייהע מיר, טילגע עס וועג מיט דיינער באַרמהערציגקייט אונד גראָסען גנאַדע, אַבער ניכט דורך יסורים אָדער צער אָדער בעזע קראַנקהייטען חלילה.

ויבואוני חסדיך. לאַס דיינע גנאַדע מיר צוקאָממען, דאַמיט איך אויפ- ריכטיג מיך בעקעהרע אונד דאַן דיא זכיה האַבע צו לעבען אין רוהע אונד פריעדען אויף דיעזער אונד אויף יענער וועלט אין דעם גן עדן מיט צדיקים אונד צדיקות, חסידים אונד חסידות אונד יענען ריינען זעעלען, וועלכע געניעסען דען אַנבליק דיינער הייליגען שכינה.

זכר דבר. געדענקע ליעבער גאָטט! דיינעס געדיעגענען וואָרטעס, ערהעבע מיך אין גליקק, אונד לאַס מיך אַרמעס געשאָפף געלאַנגען צו עושר אונד כבוד. שיקקע מיר ברכה והצלחה אין אַללע מיינע ווערקע, אין מיינען האַנ- דעל אָדער אין מיינע זאָנסטיגען געשעפטע, אין אַלל מיין טהון אונד לאַססען, אין אַלל מיינע וועגע אונד שטעגע; שפייזע אונד ערנאָהרע מיך מיט דיינער באַרמהערציגקייט, לאַס מיך מיינע נאַהרונג ניכט ערזט דורך איין שווערעס געמיטה, דורך צאָרן אָדער דורך זעהר מיהזאַמע אַרבייטען עררייכען, מיט היתר אַבער ניכט מיט איסור, ניכט דורך גזילות אָדער דורך אַלל הטך חס ושלום.

חליתי לפניך. איך ביטטע דיך, ליעבער גאָטט! לאַס מיך ניעמאַלס דאַצו קאָממען, דאַס איך דער מענשען מיטליידיגע אונטערשטיטצונג ברויכען זאָללטע; עס זייא דורך לייהען אָדער שענקען; זאָנדערן שפייזע מיך מיט דיינער מילדען האַנד, גיב מיר דאַס גליקק, דאַס איך אימער זיטצען קאָננע אַן מיינעם אייגענען טיש מיט פריידען אין מיינער פאַמיליע, דאַס איך ניעמאַלס ערזט וואַרטען מיסע אויף דער לייטע הילפע אָדער גאַבען; דען איהרע גאַבע איזט קליין, דיא שאַנדע דאַבייא אַבער איזט גראָס. לאַס מיך אונד אַללע

דיא מייניגען זאָ גליקליך זיין, דאַס וויר ניעמאַלז נאָטהיג האַבען פאָן אַנ־דערן לייטען אונזער אויזקאָממען צו ערבעטטעלן.

טוב עשית. דוא ביזט גוט, אָ גאָטט! זייא אויך גיטיג געגען מיך, דאַס איך ניכט אין מיינעם אַלטער לעבען מוסע פאָן מיינער קינדער גנאַבע אונד הילפע, אויך ביז צו מיינעם ענדע קיינעז מיינער אַנפערוואַנדטען ברויכע, אויך דיאזעלבען ניעמאַלז מיינער ברויכען, אונד איך ניעמאַלז אַן איהנען דלות אָדער עניות זעהע! זאָנדערן אימּמער לויטער פריידע אונד צופריעדענ־הייט אונטער אונז הערשע.

ידיך עשוני. דיינע הענדע האַבען מיך ערשאַפפען, לאַס דאָך דיינע גנאַדע, ליעבער גאָטט! מיך בעשיטצען פאַר דלות ושפלות! גאָננע מיר דאַז גליקק, רייכע אונד אַרמע גאֶזטע איבער מיינעם טיש האַלטען צו קאָננען, שענקע מיר דאַז פערמאָגען, גוטעז צו טהון אַן אַרמען לייטען אונד גמילות חסד יעדעם, דער דעסען בעדאַרף! שיקקע מיר אויך נור זאָלכע דירפ־טיגע לייטע צו, דיא ווירדיג זינד גוטעז צו עמפפאַנגען, אונד גיב מיר מיט מיינעם מאַן דיא זכיה אונזערע קינדער צו ערציעהען לתורה, לחופה ולמעשים טובים — אמן.

כלתה לישועתך נפשי. מיינע זעעלע פערלאַנגט נאַך דיינער הילפע אונד איין גראָססעז בעשטרעבען איזט נאַך דיינער תורה; דאַרום ביטטע איך דיך, ליעבער גאָטט! גיב מיר זאָלכע קינדער, וועלכע פראָם זיין אונד פלייסיג אין תורה אונד מצות אַללע טאַגע איהרעז לעבענז צוברינגען מאֶגען. לאַס זיא אויך גונזט פינדען אין דיינען אויגען אונד אין דען אויגען אַללער לייטע, זיא אונד אַללע, דיא ווידער פאָן איהנען הערקאָממען ווערדען.

למשפטיך. צו דיינעם געריכטע האָפפט דאַז גאַנצע מענשענגעשלעכט הייטע אונד יעדע צייט; איך ביטטע דיך ליעבער גאָטט! לאַס דאָך קיינעז מיינער קינדער שטערבען בייא מיינעם לעבען, זאָנדערן ערפיללע אונד פער־לאֶנגערע איהרע טאַגע אונד יאַהרע. לאַס זיא אים גוטען אַלטערן, אונד גרייזע ווערדען מיט ברכה, מיט געזונדהייט, מיט פריעדען אונד זיכער־הייט. פאַר באֶזען וועגען בעהיטע מיך, דוא ליעבער גאָטט! אונד אַללע דיא מייניגען. בעוואַהרע אונז פאַר אַללערלייא איבעלן. גזירות אונד צרות דיא אין דיא וועלט קאָממען, פאַר באֶזען מענשען, פאַר שכנים רעים אונד יעדער באֶזען געזעללשאַפט, פאַר האַרטען בעלי דינים, פאַר באֶזען ריכ־טערן, פאַר מאֶרדערן אונד פאַר רייבערן, עז זייא בייא טאַג אָדער בייא נאַכט. בעשיטצע אונז פאַר דבר ומגפה, פאַר תפיסות אונד פאַר גלות, פאַר אַללערהאַנד פאַלשען בלבולים אונד פאַר פערלוזט יעדער אַרט, עז זייא אַן קאֶרפער אָדער אַן פערמאָגען. איך ביטטע דיך, ליעבער גאָטט! פער־הייטע דיא געדאַנקען מיינער פיינדע, דיא אויף מיך באֶזעז טראַכטען, אונד פעראֶנדערע איהר הערץ, דאַס עז זיינע באֶזהייט פערלאַססע אונד צום גוטען גענייגט ווערדע.

גענתי עד מאוד. איך ביטטע דיך, ליעבער גאָטט! גיב מיר איין לאַנגעז לעבען, איין געזעגנעטעז לעבען אָהנע זינדען אונד אָהנע שאַנדע. בעהיטע מיך פאַר אַללערלייא יסורים אונד באֶזען קראַנקהייטען; זאָללטע איך אַבער דעננאָך קראַנק ווערדען, זאָ הײלע מיך פאָללקאָממען, איך אונד אַללע

קראַנקען פֿאָן כל ישראל. אויך מיינע קליינע קינדער בעשיטצע פֿאַר אַללער־לייא באָזען צופֿאַללען, וועלכע דיא קינדער געוועהנליך צו בעפֿאַללען פֿלעגען.

סעפים שנאתי. באָזע געדאַנקען בין איך פֿיינד, דאַרום ביטטע איך דיך, ליעבער גאָטט! בעהיטע מיך פֿאַר פֿאַללערלייא באָזען מחשבות, פֿאַר יעדעם אונרייכען זין. בעהיטע מיך פֿאַר אַללעם, וואַז דוא פֿעראַבשייעזט, אונד פֿיהרע מיך צו אַללעם, וואַז דוא ליעבזט.

עיני כלו. מיינע אויגען זעהנען זיך נאַך דיינער הילפֿע, אָ לאַס מיך ערלעבען דיא גאולה שלמה, ברינג מיך מיט כל ישראל אין דאַז הייליגע לאַנד, אום צו זעהען דען בנין בית המקדש אַן זיינעם אָרטע אונד אין זיינער שאָנהייט, וויא ער פֿאָרמאַלז וואַר.

פניך האר. לאַס דיין אַנטליטץ מיר לייכטען, גאָטט! ווען מיינע שטערבע־שטונדע הערבייא קאָממען ווירד; לאַס מיך שטערבען מיט פֿאָללעם פֿער־שטאַנד, דאַמיט איך מיינען קינדערן בעפֿעהלען קאָננע אין דיינען וועגען צו געהען, אונד לאַס מיינע מיתה דאַן איינע כפרה זיין אויף אַללע מיינע זינדען, דיא איך זייט מיינעז לעבענז בעגאַנגען האַבע.

צדיק אתה. דוא ביזט גערעכט, אָ גאָטט, אין אַללען דיינען ווערקען! דאַרום ביטטע איך דיך, מיך וואָהרענד מיינעז גאַנצען לעבענז אויף גוטעם וועג צו ערהאַלטען; דאַמיט איך דיינען צאָרן ניכט פֿערדיענע.

קראתיך בכל לב. איך רופֿע דיך אַן, מיין גאָטט! מיט גאַנצעם הערצען, לאַס מיך זאָ לאַנגע לעבען, ביז איך אַללע דיא מצות, וועלכע אין דיינער תורה שטעהען ערפֿיללט האַבע, אונד לאַס מיינע נשמה, זאָבאַלד זיא מיינען קאָרפּער פֿערלאַססען ווירד, גלייך אינ'ז גן עדן קאָממען אָהנע אַללע הינדער־ניס אונד לאַס זיא דאָרט זיין אונטער דען צדיקים וצדיקות, חסידים וחסידות, וועלכע זיך ערגעטצען אַן דעם גלאַנץ דיינער הייליגען שכינה, אונד וועלכע דיא עוויגקייט דאַזעלבזט דורכלעבען, מיט איהרען טוגענדקראָנען געציערט, אָהנע אַנגזט אונד אָהנע זאָרגען.

ראה עניי. זיעהע מיינע ליידען אויף דיעזער וועלט, אונד פֿערגילט מיר דאַפֿיר פֿיעל גוטעז לעתיד לבוא, לאַס מיך אויפֿערשטעהן צור צייט פֿאָן תחית המתים מיט אַללען צדיקים אונד חסידים, אונד לאַס דיין אורטהייל פֿיר מיך גנאֶדיג אויזפֿאַללען אַן יום הדין הגדול והנורא.

שלום רב. פֿיעל גליקזעליגקייט ווערדען דיאָיעניגען אים גן עדן גע־ניעסען, וועלכע אויף דער וועלט דיינע תורה אונד מצות ליעבען, וויא דוד המלך געזאַגט האַט: תודיעני אורח חיים שובע שמחות את פניך נעימות בימינך נצח. דאַז הייסט: לאַס מיך קעננען דען וועג צום עוויגען לעבען, דאַן ווערדע איך פֿיעל פֿריידע איינזט געניעסען פֿאַר דיינעם אַנטליטץ, פֿיעל זעליגקייט אַן דיינער רעכטען אויף עוויג.

תקרב תחנתי. לאַס מיין געבעט פֿאַר דיך קאָממען, אָ גאָטט מיין הערר! ערפֿיללע אַללע פֿראָממען ווינשע מיינעז הערצענז מיט גנאַדע אונד באַרמ־הערציגקייט, מאַכע מיך טהיילהאַפֿט דעז גוטען הצפון לצדיקים לעולם הבא. אמן סלה.

מא. דיעזע תחנה זאָגע מאַן טאָגליך.

רבונו של עולם! איך קאָממע מיט וועהמיטהיגעם הערצען מיינע זינדען פֿאָר דיר צו בעקעננען. — וועהע מיר! וויא קאַן איך מיין געזיכט געגען דיך אויפֿהעבען, אונד דיך אום פֿערצייהונג מיינער זינדען ביטטען, וועלכע זאָ פֿיעל זינד! דאָך דיינע גנאַדע מאַכט מיך צוטרויליך, אונד וויא איין קינד צו זיינעם פֿאַטער ביטטעט, ביטטע איך אויך צו דיר, זייא מיר גנאָדיג אונד גאָננע מיר לאַנגע יאַהרע, דאַס איך ניכט דער וועלט ענטריססען ווערדע פֿאָר מיינער צייט. דוא ביזט יאַ דער גאָטט, וועלכער נאַכזיכט האַט מיט דען זינדען דער מענשען, אונד וועלכער דיא שטראַפֿע ניכט אויף איינמאַל אויזבערעכען לאַסט. איך ביטטע דיך, ליעבער גאָטט! נימם דיא רייע מיינעס הערצענס גנאָדיג אויף, אונד מיינע טהראָנען מאָגען ניכט אומזאָנזט פֿאָר דיר פֿליעסען. לאַס מיך בייא מיינעם מאַן אונד מיינען קינדערן לאַנגע לעבען. דאַמיט איך דיר לאַנגע דיענען אונד דיך לאַנגע לאָבען קאָננע. — רבונו של עולם! אַלז אַרם הרחמן דיא הייליגע אלוה, וועלכע דוא איהם אַנבעפֿאָהלען האַטטעזט, איבערטראַט, צירנטעזט דוא איבער איהן; זאָבאַלד ער אַבער דיעזע זינדע ווידער בערייטע, ווארדעזט דוא איהם ווידער גוט, אונד נון ליעבער הערר גאָטט! האַזט דוא אונז פֿיעל אותות געבאָטען, פֿאָן דענען וויר אויך פֿיעלע האַלטען, דאַרום פֿערגיב אונז אויך אונזערע זינדען, וועלכע וויר ערנזטהאַפֿט בערייען — אמן.

מב. דיעזע תחנה זאָגע מאַן אויך דאַצו.

רבונו של עולם! וויא קאָננען וויר דיך גענוג לאָבען פֿיר דיא נסים ונפֿלאות, דיא דוא אונז טעגליך ערצייגט? וואַז איזט דער גאַנצע מענש אויף ערדען? וואַז איזט זיין לעבען? וואַז זיינע קראַפֿט? וואַז זיינע שטאַרקע? — לויטער נאַררהייט אונד אייטעלע וועזען, לויטער הבלי הבלים, דיא אונז אויף דער וועלט בעשעפֿטיגען. דיא נאַררישען ליידענשאַפֿטען הערשען איבער אונז אונד פֿערפֿיהרען אונז טעגליך צו נייען זינדען; דאַרום אָ ליעבער גאָטט! ערהערע מיין פֿלעהען צו דיר, ווען איך מיט גראָסער עהרפֿורכט דיך אַנרופֿע. האַבע ערבאַרמען מיט מיר, דוא ביזט יאַ דער גיטיגע פֿאַטער, דער שווער צו ערצירנען איזט אונד דער גערנע פֿער־וואונדעטע הערצען הייצט. ליעבער הערר גאָטט! מיט ציטטערן בעדענקע איך: „וואַז בין איך מענש אויף דער וועלט?“ — בלוט אונד פֿלייש, וואָראַן דיא ווירמער זיך איינזט זעטטיגען ווערדען: „וואַז איזט מיין לעבען?“ — איין שאַטטען אַן דער וואַנד, דער שנעלל פֿערגעהט; „וואַז זינד מיינע טהאַטען אויף ערדען?“ — איין האָסליכעז געוועבע פֿאָן לויטער זינדען. אָ ווען איך אַן זיא דענקע, איבערפֿאָללט מיך איינע שרעקקליכע פֿורכט, אונד איין ציטטערן ערגרייפֿט אַללע מיינע לעבענזגלידער. איין שויער ער־גרייפֿט מיינע גליעדער אַללע, ווען איך מיך דאַראַן ערינגערע, דאַס איך איינזט ווערדע צו גערייכט פֿאָר דיר שטעהן מוססען. וויא בעשאַמט ווערדע איך דאַ שטעהן! וויא שפּראַכלאָס גלייך איינעם שטוממען, דער ניכט רעדען קאַן! דאַרום ליעבער גאָטט! ביטטע איך דיך דעמיטהיגזט, עמפּפֿאַנגע מיין געבעט, זיעהע מיין ליידענדעז הערץ אונד רייניגע מיך פֿאָן מיינען זינדען, גיב מיר פֿערנער איין רייניגעז הערץ, אונד לאַס אַללע מיינע געדאַנ־

קען נור צום גוטען געשטימט זיין, דאַמיט איך ניכט בעשאָמט ווערדע אויף יענער וועלט. ווא? זאָלל איך מיינע בעגאַנגענען זינדען אַללע פֿאָר דיר בעקעננען? — ניין! דאַז קאָן איך ניכט, דען זיא זינד צו פֿיעל. דאַרום קאַן איך נור צו דיינער באַרמהערציגקייט האָפֿפֿען, דאַס דוא מיר חסד אנם ערצייגען אונד באַלד מיינע זינדען אַללע פֿערגעבען ווירסט. — ליעבער הערר גאָטט! ברייטע דיינע האַנדע איבער מיך, אונד שיטצע מיך פֿערנער פֿאָר זינדען אונד פֿאָר פֿערגעהונגען, אונד פֿערלייהע אַללעס, וואַס מיין מוטהוויללע שלעכטעס בעגאַנגען האַט אין מיינער יוגענד; דאַמיט איך ניכט געשטראַפֿט ווערדע אויף יענער וועלט, נים איך דאַהער אויך ניכט עהער פֿאָן דער וועלט. ביז איך ווידער פֿיעל גוטעס געטהאַן האַבען ווערדע, אום מיינע זינדען ווידער גוט צו מאַכען — אמן.

מג. דיעזע תחנה זאָלל מאַן אין דער שולע טאָגליך זאַגען; בעזאָנדערז אַבער אַן תענית.

ראוי. עס איזט בילליג, דאַס יעדער מענש אימּמער דענקע אַן דען טאַג זיינעס טאָדעס, אונד אַן זיינע שטערבעשטונדע; דאַמיט ער ניא צו איינעם זינדענפֿאַלל קאָממע; דאַס דער מענש זיך אָפֿטער: מיט זיינעם אייגענען הערצען אונטעררעדע, אונד צו דעמזעלבען זאַגע: דוא שוואַכעס הערץ! ווייסט דוא דען ניכט, דאַס דוא נור אויף איינע קורצע צייט ערשאַפֿפֿען וואָרדען ביזט, אונד דאַס דוא באַלד ווידער פֿערגעהען מוסט? ווייסט דוא ניכט, דאַס דוא אויף ערדען נור ביזט וויא איין שאַטטען אַן דער וואַנד, וויא ספרייא, דער שנעלל פֿערוועהט ווירד, אונד וויא רויך, דער שנעלל פֿערגעהט? ווייסט דוא ניכט, דאַס דיין לעבען איין קורצעס ציעל האַט, אונד דיינע טאַגע באַלד איין ענדע נעהמען ווערדען? ווייסט דוא ניכט, דאַס יעדע שטונדע דיך נעהער צום גראַבע פֿיהרט, ווא דוא ווידער צו ערדע ווירסט? דענקסט דוא ניכט אַן יענען ביטטערן טאַג, אַן דעם דוא דיינע שפּראַכע פֿערליערען ווירסט, אונד אַן דעם דיינע זיננע אַללע פֿערשווינדען ווערדען? אַן דעם דוא ווירסט רעכנונג אַבלעגען מיסען פֿאָן אַללען דיינען מעשים רעים אונד דען לאָהן עמפּפֿאַנגען פֿיר אַללע דיינע זינדען? — יאָ, עס איזט איין טרויריגער, פֿינסטערער אונד שרעקקליכער טאַג! אויך ווען ווירסט דוא דיך דאַן פֿערלאַססען קאָננען? אונד וואָהין ווירסט דוא פֿליעהען, אום היללפֿע אָדער בייסטאַנד צו ערלאַנגען? פֿערצווייפֿעלנד ווירסט דוא דאַן צו דיר זעלבסט זאַגען. וועהע מיר! וואַס האַבע איך געטהאַן? וואַרום האַבע איך ניכט דען דיענסט גאָטטעס בעססער אין אַכט גענאָממען? וואַרום בין איך אימּמער נור דען פֿערפֿיהרונגען דער ליידענשאַפֿטען געפֿאָלגט? — דאַרום זאָלל יעדער מענש וואָהל בעדאַכט זיין, זיך אויף דיעזער וועלט גאָטטעספֿירכטיג צו בענעהמען, אונד פֿיעל גוטעס צו טהון, וואָהרענד זיינע זעעלע נאָך אים קערפער איזט, בעפֿאָר זיינע קראַפֿט פֿערגעהט, אונד זיינע אויגען פֿערפֿינסטערט ווערדען. — אַללמאַכטיגער גאָטט! בעשיטצע אונז פֿאָר אַללען בעזען געדאַנקען אונד פֿאָר דער שטראַפֿע דעס גיהנם; ערלעזע אונז אויך באַלד אונד לאַס אונזערע אויגען באַלד וואונדער זעהען, וועלכע אונזער הערר וואָהרהאַפֿט ערפֿרייען — אמן סלה.

מד. דיעזע תחנה זאָללען דיא ווייבער אָפטערז זאַגען, פיר איהרע מאַן אונד איהרע קינדער.

רבונו של עולם. הערר גאָטט! דער דאַ אַנטוואָרטעט אַללען, דיא איהן אַנרופען! לאַס מיך לעבענזלאַנגליך צו קיינער אַרט פאָן שפלות אונד ניע-מאַלז זאָ וויט העראונטער קאָממען, דאַס איך דיא אונטערשטיטצונג אירגענד איינעז מענשען ברויכען זאָללטע! זאָנדערן דוא ליעבער גאָטט! דער דוא אַללעז אין דיינער מאַכט האַזט, גיב מיר מיט מיינעם מאַן מזל וברכה, אונד איינע הינלאֶנגליכע פרנסה, בעשיטצע אונז איממער פאָר אַרמוטה, אונד לאַס אונז אונזרע יאַהרע אין עהרליכקייט פערלעבען, דאַמיט וויר אויך אונזרע קינדער געביהרענד פערזאָרגען קאֶננען. שענקע אונז אויך דאַז גליקק, פיעל אַרמע לייטע אַן אונזערן טישע שפייזען צו קאֶננען. ליעבער גאָטט! אַללעז באֶזע, וועלכעז מיר, מיינעם מאַן, אָדער מיינען קינדערן האֶטטע צוקאָממען זאָללען, זאָלל בטל ומבוטל ווערדען, אונד לאַס ניא איין אונגליקק אין מיין הויז קאָממען, דען דוא ביזט יאַ דער בעשיטצער פאָר אַללעם באֶזען.

ליעבער גאָטט! לאַס מיך מיט מיינעם מאַן אונד מיינען קינדערן אָהנע צער אויף דער וועלט לעבען, דאַס וויר ניעמאַלז טרויריגע צופאֶללע ערפאַהרען; זאָנדערן לאַס אונז אונזרע יאַהרע פערלעבען אין לויטער נחת אונד כבוד, אונד שענקע אונז דאַז גליקק — פיעל צדקה אונד גמילות חסד אַרמען לייטען ערצייגען צו קאֶננען.

רבונו של עולם! ערפיללע מיין הערץ מיט עהרפורכט אונד ליעבע צו דיר, דאַמיט אַללעז, וואַז איך אונטערנעהמע, נור לשם שמים געשעהע.

רבונו של עולם! לאַס אונז רשות האַבען איבער אונזער פערמאֶגען, דאַמיט עז אונז ניעמאַלז פערדריעסע, פיעל גוטעז דאַמיט אויף דער וועלט צו טהון.

ליעבער גאָטט! לאַס מיך מיט מיינעם מאַן לעבען אין איינינגקייט, אין שלום אונד אין ליעבע; היטע אונז פאָר געצאֶנק אונד פאָר יעדער אַרט פאָן אונאיינינגקייט, אונד לאַס אונז מיט אונזערן קינדערן חן פינדען אין דיינען אויגען אונד אין דען אויגען דער מענשען.

ליעבער גאָטט! לאַס עז ניא געשעהען, דאַס וויר אין איינען איבלען רוף קאָממען, דער אונזערן עהרליכען נאַמען בעפלעקקען קאֶננע; לאַס אונז ניא שאַנדע אונד שפאָטט אונטער דען לייטען ערפאַהרען.

ליעבער גאָטט! בעהיטע מיך אונד מיינען מאַן פאָר צרות, אונד פאָר אַללען גראָסען אונגליקקזפאֶללען, פערניכטע דען ראָטה אונזערער פיינדע אונד לאַס זיא קיינע ראַכע אַן אונז ערלעבען.

רבונו של עולם! לאַס אונז אין אונזערם אַלטער קיינע דער געוואֶהנ-ליכען שוואַכען פיהלען, שענקע מיר אונד מיינעם מאַן איינען פאָלל-קאָממען געזונדען פערשטאַנד ביז אַן אונזער ענדע, אונד לאַס קיינען אונזערער זיננע געהאֶריגע ווירקונג פערליערען ביז וויר איינזט שטערבען; דאַמיט וויר ניכט בעשאֶמט ווערדען אונטער דען לייטען, אונד דאַמיט וויר אונזערע קינדער אַללע געהאֶריג ערציעהען קאֶננען לתורה, לחופה ולמעשים טובים — אמן.

מה. דיעזע תחנה זאָללען דיא ווייבער אויף אָפטער זאַגען.

רבונו של עולם. ערצייגע מיר דיינע גנאַדע אונד נים געפאַללינג אויף מיינע תפלות, דיא איך פאָר דיר בעטע.

ליעבער גאָטט! איך ביטטע דיך, לאַס ניא מיינען לייב פערשטיממעלט אָדער פערלעטצט ווערדען, דאַמיט איך דיר איממער דיענען קאָננע, וויא איך עס ווינשע, אונד דאַמיט איך ניא איין הינדערניס האַבע מאַן אויזאיבען דיינער מצות, וועלכע דוא אונס אין דיינער ליעבען תורה אַנבעפאָהלען האַסט.

ליעבער גאָטט! לאַס מיינע געדאַנקען פראָם אונד ריין זיין, ווען איך צו דיר בעטע, אונד עמפפאַנגע מיינע תפלה, וויא דוא פאָרמאַלס עמפפאַנגען האַסט דיא תפלה פאָם כהן גדול אים בית המקדש.

ליעבער גאָטט! געדענקע אונס דיא פערזיכערונג, וועלכע דוא געגעבען האַסט אונזרעם פאַטער אברהם, אַלס ער דיר זיינען זאָהן יצחק צום אָפפער ברינגען וואָללטע.

רבונו של עולם! בעדענקע, דאַס וויר דיא קינדער זינד דיינעס געליעבטען אברהם, אונד דאַס דוא איהם פערשפראָכען האַסט, אונס ניכט צו פערלאַססען, ווען וויר אויך אין פרעמדען לענדערן זיין ווערדען! נים אונס דאַהער אונטער דען שוטץ דיינער פליגעל, אונד לאַס אונס ניכט גאַנץ צו גרונדע געהען.

רבונו של עולם! פערגאָננע מיר, גאַנץ דיינען דיענסטע לעבען צו קאָננען, דאַס מיינע הענדע פיעל צדקה אויסאיבען געגען דיא אַרמען אונד איבערהויפט אַללעס טהון, וואַס דיר געפאַללינג איזט, מיינע פיסע נור אין דיינען גוטען וועגען געהען, מיט מיינען אָהרען איך דברי תורה הערע אַן מיינעם טיש, אונד מיט מיינען אויגען איך ערלעבע מיינע קינדער פיעל גוטעס טהון צו זעהען.

רבונו של עולם! אויך אום דאַס ביטטע איך דיך, דאַס מיינע דיענסט-לייטע אין מיינעם הויזע איהרע אַרבייט פערריכטען באמונה אונד אַללעס כשרות, דאַמיט ניעמאַלס איין טרפות אין מיינעם הויזע געשעהע אָדער גאַר איין חלול שבת חס ושלום, אָהנע מיין וויסען; איבערהויפט אַללעס אין מיינעם הויזע לאַס שאַים געשעהע, וויא דוא ליעבער גאָטט עס האַבען ווילל.

מו. דיעזע תחנה זאָלל יעדע פרויא פיר איהרען מאַן זאַגען, ווען דערזעלבע אויף רייזען איזט.

יהי רצון. עס זייא דיין וויללע, ליעבער גאָטט! דאַס אַללעס, וואַס איך יעטצט פאָר דיר בעטען ווערדע, דיר אַנגענעהם זייא.

רבונו של עולם! לאַס מיינען מאַן אין אַללען זיינען וועגען בעגליקקען, פיהרע דוא איהן איממער דען רעכטען וועג, אונד לאַס איהן מזל וברכה האַבען אין אַללען זיינען געשעפטען, וועלכע ער אונטערנימט.

ליעבער גאָטט! לאַס איהן אויף זיינער רייזע פערשאָנט בלייבען פאָן אַללען בעזען צופאַללען, וועלכע זיך ערייגנען קאָננטען. בעהיטע איהן אויך פאָר בלבולי שקר, פאָר יעדער אַנגסט אין דער וועלט.

רבונו של עולם! לאַס זיינען פערשטאַנד איממער ריכטיג דענקען, אים אונטערנעהמען זיינער געשעפטע, דאַמיט ער זיך אונד מיינע קינדער גע-הֶריג ערנאָהרען קאָננע. לאַס אויך קיינען נייד איהם עטוואַס אַבברוך טהון אין זיינעם האַנדעל.

ליעבער גאָטט! וואס מיינען מאַן זיינע געשעפֿטע אויספֿיהרען מאָכטע אלז השם, אונד מאָכטע בעטריגעריש אירגענד איינער אַרט; בעהיטע איהן אויך זיינער רייזע פֿאָר אַללען יסורים, אונד לאס איהן געזונד מיט פֿריידען אונד מיט פֿיעל עושר וכבוד וויעדער צו מיר נאַך הויזע קאָממען — אמן.

מז. אויך דיעזע תחנה זאָלל יעדע פֿרויא פֿיר איהרען מאַן זאַגען, ווען דערזעלבע אויף רייזען איזט.

אַללמעכטיגער גאָטט! באַרמהערציגער היממלישער פֿאַטער! דער דוא פֿאָן עוויגקייט הער ביזט, אונד אין עוויגקייט פֿאָרטדויערן ווירזט, דוא אַללײן האַזט דיא וועלט ערשאַפֿפֿען אונד זיא געגרינדעט, דען עז איזט אויסער דיר קיין גאָטט, אונד אויסער דיר איזט קיין שעפּפֿער מעהר. — איך ווייס עז; איך בין פֿיעל צו שלעכט אונד צו געריננג, דיינע מאַכט אונד הערליכקייט צו ערצעהלען; דאָך ווער קאַן זיך ענטהאַלטען דיינען רוהם צו פֿערקינדען, ביי'ם אַנבליקק דיעזער שענען וועלט, דיא דוא אויז ניכטז הערפֿאָרגעבראַכט האַזט, ביי'ם אַנבליקק זאָ פֿיעלער וועלטען, דיא אַם בלויען הימעל דאָרט געאָרדנעט שטעהען נאַך דיינער ווייזהייט, אונד דיא וויר מיט אונזערן שוואַכען אויגען קוים ענטדעקקען קאָננען. אויך אויף ערדען, וויא גראָס זינד דיינע וואונדער! — דאַ וויממעלט אַללעז פֿאָן קרעאַטורען פֿערשיעדענער אַרט, אים ים אונד אויף דער יבשה, אין דער מדבר אונד אין דען דיקקיכטען וועלדערן, צווישען פֿעלזען. צווישען קליפפען, אין האָהלען אונד אויף בערגען; לעבט אונד וועבט אַללעז, אונד פֿינדעט זיינע נאַהרונג נאַך בעדאַרף. אַן דער שפיטצע אַללער געשאָפּפֿע שטעהט — דער מענש, דיין ליעבלינג, דען דוא פֿאָר אַללען אויזערוואָהלט האַזט, אונד דיין פֿאָלק ישראל האַזט דוא פֿאָר אַללען פֿאָלקערן אויזערוואָהלט אונד געליעבט, אינדעם דוא איהם דיינע תורה געגעבען האַזט, אונד איהם פֿערשפּראָכען, דאַס עז, ווען עז פֿראָם זיין ווערדע, פֿאָן קיינער אומה ולשון איבערוואָלטיגט ווערדען זאָלל, אויך האַזט דוא אונזערע אבות אבותינו געבראַכט אין איין לאַנד, וואָ מילך אונד האָניג פֿליעסט, האַזט פֿאָר איהנען בעזיעגט איין אונד דרייסיג מלכים, האַזט דאַן מלכים ושרים אויז איהרער מיטטע אויפגעשטעללט, אונד זיא איין בית המקדש בויען לאַססען, וואָרין דאַן זאָ פֿיעל נסים ונפלאות געשעהען זינד; דאַ זיא אַבער צו דיר זינדיגטען אונד דיינען שלוחים אונד נביאים ניכט געהאָרכטען, צערשטאָהרטעזט דוא דיעזעז בית המקדש אונד צערשטרייעטעזט זיא אונטער אַללע פֿאָלקער פֿאָן איינער עקקע דער וועלט ביז צור אַנדערן. — אונד נון האַבען וויר קיין בית המקדש מעהר, וואָרין וויר וועגען אונזערער זינדען אָפּֿער ברינגען קאָננטען, אויך האַבען וויר קיין אייגנעז לאַנד מעהר, קיינען אייגנען קאָניג, קיינען אייגנען פֿירזטען, קיינע פֿעלדער אונד וויינבערגע, אונזערע פּרנסה איזט זעהר ערשווערט; דאָך דוא ביזט נאָך אונזער פֿאַטער, קאָניג אונד הערר, שפייזעזט אונז אונד פֿערלאַססעזט אונז ניכט, וויא דוא אונז דורך משה האַזט זאַגען לאַססען, דאַס ווען וויר אויך צערשטרייעט זיין ווירדען אין פֿרעמדען לאַנדערן, דוא דיינע האַנד דאָך ניכט גאַנץ פֿאָן אונז אַבציעהען אונד אונז ניכט גאַנץ צו גרונדע געהען לאַססען וואָללעזט; דאַרום ביטטע איך דיך, באַרמהערציגער פֿאַטער! ערהאָרע דיא שטיממע דיינער

מאגד, וועלכע מיט וועהמיטהיגעם הערצען, מיט ציטטערן אונד צאגענד פאר
דיך קאממט, גיב מיר אונד מיינעם מאנן אונזערע פרנסה בכבוד, גיב זיא
אונז פאן דיינער מילדען האנד אונד לאס אונז ניעמאלז בעדירפען דער
גאבע אירגענד איינעס מענשען, דען איהרע גאבע איזט קליין, אונד דיא
שאנדע דאבייא איזט גראס. בעהיטע מיינען מאנן אויף זיינער רייזע פאר
אללען בעזען צופעללען, עז זייא צו וואססער אדער צו לאנדע, ער מאג שלא-
פען אדער וואכען, אלליין זיין אדער מיט אנדערן, אין דער הערבערגע
אדער אויף דעם וועגע. בעשיטצע איהן פאר גזלנים, רוצחים, גנבים אונד
פאר חיות רעות. פערניכטע דען ראטה אללער זיינער פיינדע אונד פער-
אייטלע אללע איהרע בעזען געדאנקען. גיב איהם אבער איינען רייכען
זין אונד איינען פריטען מוטה, פערלייהע איהם דיינע גנאדע אונד בארמ-
הערציגקייט, גיב איהם ברכה והצלחה אין אללען זיינען וועגען אונד שטע-
גען, אונד שיקקע אונז באלד אונזערן בעפרייער משיח בן דוד. לאס מיין
געבעט בעוויליגט זיין פאר דיר, דא דוא מיין שעפפער אונד העלפער! מיין
ערנאהרער אונד ערלעזער! אמן סלה.

מח • דיעזע תחנה זאגע מאן טעגליך מיט גראסער כונה.

אל צדיק! יושב על כסא רחמים! שענקע איין געניגטעז געהער מיינער
תפלה אונד פערגיב אללעז, וואז איך פאר דיר יעטצט בעטען ווערדע. —
רבונו של עולם! פאר אללעם ביטטע איך דיך אום דיא פערגעבונג מיינער
זינדען, זאוואהל דעריעניגען, וועלכע איך געגען דיך, אלז דעריעניגען,
וועלכע איך געגען דיא מענשען בעגאנגען האבע, דאמיט איך ריין קאממע
אויף דיא אנדערע וועלט אונד בעפרייעט בלייבע פאן דען שטראפען דעז
גיהנם; אויך אויף דיעזער וועלט ערצייגע מיר, מיינעם מאנן אונד מיינען
קינדערן לויטער בארמהערציגקייט, אונד ערהערע מיך אין דיעזער שטונדע,
וויא דוא פארמאלז ערהערט האזט אונזערע מוטטער חנה. ערהערע מיך,
ווען איך ארמעז ווייב דיר קלאגע אללעז, וואז אויף מיינעם הערצען ליעגט,
ווען איך דיך ביטטע, וויא איין קינד זיינען פאטער ביטטעט, ערבארמע
דיך דאהער אויך איבער מיך, וויא איין פאטער זיך איבער זיינע קינדער
ערבארמט, גלייכוויא געשריעבען שטעהט: כרחם אב על בנים.

רבונו של עולם! פערלייהע מיר איינזיכט אונד פערשטאנד צו מיינער
תפלה, דאמיט איך דיעזעלבע אויף איינע ארט פערריכטע, דאס זיא דיר
געפאללען מאגע, אונד דאס איך ניכט אונערהערט פאן דיר וועגגעהע. אלל-
מעכטיגער גאטט! זיעהע מיין וויינען אונד קלאגען אונד ערבארמע דיך
איבער מיך; לאס מיך אין מיינער בעטשטונדע געניעססען דען זכות פאן
אברהם, יצחק אונד יעקב, אונד ערצייגע מיר עבען זא פיעלע וואהלטהאטען,
וויא דוא פארמאלז איהנען ערצייגט האזט — אמן סלה.

רבונו של עולם! דוא ביזט עז יא, דער מיר ביזהער געהאלפען האט,
העלף מיר אויך ווייטער, אונד פיהרע מיך איממער אויף דען רעכטען וועג!
ערנאהרע מיך, מיינען מאנן אונד מיינע קינדער מיט דיינער אייגנען מילדען
האנד, אונד לאס אונז ניעמאלז צו שפלות קאממען, דאס וויר דיא אונטער-
שטיטצונג אנדערער לייטע בעדירפען מיסטען. — ליעבער הערר גאטט!
בעהיטע מיך אונד אללע מיינע הויזלייטע פאר בעזעם נייד, אונד פאר אללען

גזירות רעות, דערען פֿאָלגען זאָ אָפֿט אין דער וועלט צו זעהען זינד; לאַס
מיך מיט מיינעם מאַן אונד מיינען קינדערן אין שלום אונד אין עושר
לעבען — אמן.

רבונו של עולם! איך ביטטע דיך, נאַכזיכט צו האַבען מיט מיינער
פֿרייהייט אונד מיר ניכט איבעל צו נעהמען, דאַס איך זאָ פֿיעל הייטע פֿאַר
דיר רעדע. — דוא ביזט יאַ דער גאָטט, דער זאָ גערן האָרט דיא גע
בעטע דער מענשען. איך אַרמע וייב, איך קאָממע דאַהער צו דיר,
אום דיר אַלל מיין אַנליעגען צו זאַגען, דאַמיט דוא מיר באַלד העלפֿען מעכ
טעזט. ליעבער הערר גאָטט! ערבאַרמע דיך איבער מיך, איבער מיינע
גאַנצע פֿאַמיליע אונד איבער כל ישראל; לאַס מיך אונד מיינען מאַן אונזערע
יאַהרע אין פֿריידען פֿערלעבען, אונד לאַס אונז דאַן אויף אונזערעם בעטט
בכבוד שטערבען. בעהיטע מיך פֿאַר איינער מיתה משונה, אויך פֿאַר
איינער לאַנגען קראַנקהייט, דאַס איך ניכט דען לייטען לעֶסטיג ווערדע
פֿאַר מיינעם טאָדע. — ליעבער גאָטט! ווען איך פֿערדיענט האַבע יסורים
צו ליידען וועגען מיינער זינדען, זאָ לאַס מיך דיעזעלבען אַללע אויף דיעזער
וועלט אַבביסען, דאַמיט איך דאַן ריין אונד אָהנע זינדענפֿלעקקע לעולם הבא
געלאַנגע — אמן.

רבונו של עולם! לאַס מיך ניכט פּלעֶטצליך אונד אונפֿאָרבערייטעט שטער
בען; גאֶננע מיר פֿאָרהער, אַללע דיאיעניגען, וועלכע איך בעליידיגט האַבע,
אום פֿערצייהונג ביטטען צו קעֶננען. עֶפֿפֿנע מיר דיא ליפּפּען, ווען דיא
שטונדע מיינעס טאָדעס הערראַנגאַהען ווירד, דאַמיט איך אויך דיך דאַן אום
פֿערצייהונג מיינער זינדען געהעֶריג ביטטען קעֶננע. דען איך ווייס, דיא
תפלה איינעס מענשען אין דער שטונדע, דאַ ער פֿאָן דער וועלט שיידעט,
איזט דיר זעהר אַנגענעהם.

רבונו של עולם! דענקע אַן דען בונד, דען דוא מיט אונזערן עלטערן
געשלאָססען האַסט, דענקע אונז דען זכות דער צוועֶלף שבטים, לאַס אונז אויך
געניעסען דען זכות אַללער עניים ואביונים, דיא טאַג אונד נאַכט אויף דיינע
הילפֿע האָפֿפֿען. ליעבער גאָטט! דענקע אַן דיא צייט, דאַ דיין פֿאָלק ישראל
מיט פֿאָללער בעגיערדע אַנגענאָממען האַט דיינע ליעבע תורה, אונד נים דאַ
מיט וואָהלגעפֿאַללען אַן דיא תפלות, וועלכע וויר טעֶגליך מיט הייסען טהרע
נען צו דיר פֿערריכטען. — אָ באַרמהערציגער פֿאַטער! דער דוא דען
מענשען ערצייגסט חסד ורחמים, אונד דער דוא אַללע דיינע געשעֶפֿפֿע מיט
וואָהלטהאַטען איבערהייפֿסט, ערבאַרמע דיך אויך איבער מיך, אונד זעגנע
מיך מיט דיינען ברכות. נים דאַז שמע ישראל, וועלכעז איך אַבענדז
אונד מאָרגענז פֿאַר דיר זאַגע, מיט וואָהלגעפֿאַללען אויף, אונד אַנטוואָרטע
מיר מיט דיינער גיטע. ערפֿיללע ניכט דיא וינשע מיינער פֿיינדע, וועלכע
נקמות אַן מיר ערלעבען וואָללען, אונד מאַכע זיא אונשעֶדליך, זאָוואָהל
פֿיר מיך, אַלז פֿיר מיינען מאַן אונד מיינע קינדער, פֿערמייטלע איהרע
בעֶזען געדאַנקען, דיא זיא געגען אונז פֿאָרהאַבען, אונד לאַס זיא ניא שאַנדע
אַן אונז זעהען. — ליעבער גאָטט! לאַס מיין געבעט דיר יעדע צייט
זאָ אַנגענעהם זיין, ווי דאַז געבעט גראָסער צדיקים — אמן.

מט. דיעזע תחנה זאָלל יעדע פֿרויא געוועהנליך יעדען מאָנטאַג אונד דאָננערשטאַג זאַגען; נאָך וועניגזטען אַבער יעדען ערב ראש חדש.

אנא. איך ביטטע דיך, באַרמהערציגער קעניג! דער דוא לאַנגמוטהיג ביזט אונד פֿאָן גראָסער גנאַדע! דער דוא דיינע וועלט מיט אונענדליכער גיטע רעגירעזט! לאַס מיין געבעט, דאַז איך יעצט דעמיטהיגזט בעטע, פֿאָר דיינען הייליגען טהראָן געלאַנגען. — שיקקע דוא, אונזער גאָטט, אונד גאָטט אונזערער עלטערן! איינע רפואה שלמה, פֿיר אַללע קראַנקע אונטער דיינעם פֿאָלקע ישראל, וועלכע עז ערט דוי ליעגען; הייללע זיא דורך איינע רפֿואת הנפש אונד רפֿואת הגוף, דאַס איהנען בעשטעטיגט ווערדע דער פסוק: ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם. אויך דיא גע־זונדען בעשיטצע, דאַס זיא ניכט קראַנק ווערדען, עז זייא אין דער נשמה אָדער אַם גוף, דאַס אַן איהנען בעשטעטיגט ווערדע דער פסוק: כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני ה׳ רופאך, דאַז הייסט: אַללע קראַנקהייטען, וועלכע איך אויף מצרים געשיקקט האַבע, וויל איך דיר ניכט שיקקען; דען איך גאָטט וויל דיין אַרצט זיין. אויך דער פסוק: והסירותי מחלה מקרבך, דאַז הייסט: איך וויל יעדע אַרט קראַנקהייט פֿאָן דיר וועגשאַפֿפֿען. שיקקע פֿיר דעניעניגען טהייל דיינעז אין דער גאַנצען וועלט צערשטרייטען פֿאָלקעז, דער אין אירגענד איינעם לאַנדע אונטער שווערעם דרוקק זייפֿצט, באַלד איינען מאַנן, דער איהנען העלפֿע אונד איהרע טרויריגע לאַגע פֿערבעסערע. בעשיצע איבערהויפט דיין פֿאָלק ישראל פֿאָר באָזען נאַכשטעללען אונד טרויריגען ערייגניסען, פֿאָר דלות אונד שפֿלות, פֿאָר קנאה שנאה אונד מחלוקת, פֿאָר רשעים, משטינים אונד מוסרים; לענקע דאַז הערץ דיינעז פֿאָלקעז צו דיר, דאַמיט עז זיינע באָזען וועגע פֿערלאַססע אונד זיך פֿאָללקאָממען צו דיר בעקעהרע; שאַפֿפֿע איהם איין לב טהור, דאַמיט עז זיינע מעשים פֿערבעסערע, דען דוא פֿערלאַנגזט ניכט דען טאָד איינעז רשע, זאָנדערן ווינשעזט נור, דאַס ער זיך בעססערע, אום איהם דאַז פֿער־צייהען צו קאָננען. — ליעבער גאָטט! מאַכע דאַס דיא אונפֿרוכטבאַרען ווייבער אונטער דיינעם פֿאָלקע פֿרוכטבאַר ווערדען, גיב איהנען דאַז גליקק, זאָהנע אונד טאָכטער צור וועלט צו ברינגען, אונד לאַס זיא דיעזע ערליעהען צו פֿיעלען פֿריידען, דאַמיט אַן אונז בעשטעטיגט ווערדע דער פסוק: לא יהיה בך עקר ועקרה. בעשיצע אויך דיאיעניגען ווייבער, וועלכע שוואַנגער זינד, דאַס זיא איהרע ליעבעזפֿרוכט ניכט פֿערליערען, אונד ערלייכטערע דיא שמערצען איהרער שוואַנגערשאַפֿט. פֿערנער דאַז געבעט אַללער דער ווייבער, דיא אין איהרען געבורטזשמערצען דיך אַנרופֿען, לאַס זיא איהרע קינדער באַלד צור וועלט ברינגען, געזונד, אָהנע שאַדען, אונד אָהנע גע־ברעכען, אונד לאַס דיא זייגענדען מיטטער ניא מאַנגעל אַן מילך ליידען, דאַמיט איהרע קינדער דיא געהעריגען קרעפֿטע ערהאַלטען. ליעבער גאָטט! בעשיצע אַללע יונגען קינדער דיינעז פֿאָלקעז ישראל פֿאָר מכשולים אונד פֿאָר אַללען באָזען קראַנקהייטען, וועלכען דיא קינדער זאָ אָפֿט אויזגעזעטצט זינד; בעגאַבע מיט פֿערשטאַנד אונד קלוגהייט דיאיעניגען קינדער, וועלכע שאָן צום רבי געהען, דאַמיט זיא דיינע תורה געהעריג פֿערשטעהען לער־נען, אונד פֿאָן דען הערצען דער ערוואַכזענען בחורים ווענדע אַב קנאה, גאוה, נאַררהייט, פֿאַלשהייט אונד טרעגהייט, ערלייכטע איהר הערץ אין

דיינער תורה, אונד בעשיטצע זיא פֿאָר אַללען בעזען אונד אונקיישען גע־
דאַנקען, לאַס אין איהרער זעעלע ליעבע אונד לוסט צו דיינער תורה הערר־
שען, דאַמיט זיא דיעזעלבע לשמה לערנען בקדושה ובטהרה, אונד בעשערע
יעדעם פֿאָן איהנען זיינען רעכטען זיווג אין דער צייט, גלייכוויא דוא אונ־
זערעם פֿאַטער יצחק זיינען רעכטען זיווג בעשערט האַסט דורך דען קנעכט
אליעזר, אונד וויא דוא אונזערעם פֿאַטער יעקב זיינען רעכטען זיווג בע־
שערט האַסט, אַלז ער אויך בעפֿעהל זיינעז פֿאַטערז נאַך פדן ארם גינג.
בעשיטצע דיא טאָכטער דיינעז פֿאָלקז ישראל פֿאָר יעדע אַרט חרפה,
בושה אונד פגם, דאַז קיין שם רע יעמאַלז זיא פֿעראונעהרע. ערטהיילע
איהנען ענוה, צניעות אונד חכמה אונד לאַס זיא חן וחסד פֿינדען אין דען
אויגען אַללער, דיא זיא זעהען; לאַס עוויגע פֿריינדשאַפֿט הערשען אונטער
אַללען עהעלייטען דיינעז פֿאָלקז ישראל, דאַס ניע איינע מחלוקת צווישען
מאַן אונד ווייב ענטשטעהע, אונד אַן אונז בעשטעטיגט ווערדע דער פסוק:
אין פרץ ואין יוצאת ואין צוחה ברחובותינו. ערבאַרמע דיך איבער אַללע יתומים
אונד אלמנות אונטער דיינעם פֿאָלקע ישראל, פֿערשאַפֿפֿע איהנען גונסט אין דען
אויגען דער רייכען, דאַמיט איהנען געהאָלפֿען ווערדע; דען דוא ביזט יאַ דער
פֿאַטער דער יתומים אונד אלמנות, אונד אויף דיך איזט איהר פֿערטרויען. פֿער־
ליעהע אויך אַללען זקנים אונד זקנות יוגענדליכע קראֶפֿטע, דאַמיט זיא איהרע פרנסה
בכבוד פֿינדען קאֶננען ביז צו איהרעם ענדע, אונד דאַמיט אַן איהנען בעשטעטיגט
ווערדע דער פסוק: אל תשליכני לעת זקנה ככלות כחי אל תעזבני. בעשיטצע אַללע
דיאיעניגען, וועלכע אויף רייזען זינד, פֿאָר בעזען צופֿאֶללען, פֿאָר שטורם, פֿאָר
חיות רעות. פֿאָר גיפֿטיגען שלאַנגען, פֿאָר הונגער אונד דורשט; פֿיהרע זיא אויף
דען רעכטען וועג, וויא זיא עז ווינשען, אונד גאֶננע איהנען, אין איהרע
היימאַט וויעדער צוריק צו קעהרען בשלום ובשמחה. אַללמאַכטיגער גאָטט!
גיב אַללען סוחרים אונטער דיינעם פֿאָלקע ישראל ברכה והצלחה אין אַללען
איהרען געשאֶפֿטען, דאַס זיא ווייב אונד קינד פֿערזאָרגען קאֶננען בריוח
אונד ניכט בצמצום. לאַס איהר הערץ עוויג פֿראָהליך זיין, אום איהר
ווייב אונד קינד בעין יפה צו פֿערזאָרגען, אונד גיב איהנען איין מילדעז
הערץ צו פֿערפֿלעגען לומדי תורה, דאַס בעשטעטיגט ווערדע דער פסוק:
שמח זבולן בצאתך ויששכר באהליך. וויא אויך דער פסוק: עץ חיים היא
למחזיקים בה ותומכיה מאושר. גיב אויך דען בעלי מלאכות אונטער דיי־
נעם פֿאָלקע ישראל כח וגבורה, דאַמיט זיא איהרע אַרבייטען אָהנע הינ־
דערניסע אונד מיט פֿערגניגען פֿערריכטען קאֶננען, אונד דאַמיט אַן איהנען
בעשטעטיגט ווערדע דער פסוק: יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך.
גיב אויך דען עניים ואביונים דיינעז פֿאָלקעז ישראל איהרען בעדאַרף בנחת
אונד ניכט בצער, בכבוד אונד ניכט בבזיון, דען דוא ביזט יאַ גאָטט, דער
מיט זיינער גנאַדע אַללע געשאֶפֿפֿע אין דער וועלט פֿערזאָרגט, גלייכוויא
געשריעבען שטעהט: עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו.
אונד דען לומדי תורה, וועלכע זיך זאָ גערנע האַלטען אַן דיינעם הייליגען
נאַמען, דענען גאֶננע מיט דיינער גראָסטען באַרמהערציגקייט איין רוהיגעז
לעבען, לאַס זיא איהרען אונטערהאַלט פֿינדען בריוח, דאַמיט זיא אונגע־
שטאָרט מיט דעם ערלערנען דיינער הייליגען תורה זיך בעשעפֿטיגען קאֶננען,
לאַס זיא ניכט נאָטהיג האַבען, אירגענד איינעם מענשען קנעכטיש אונטער־

טהעטיג צו זיין; זאָנדערן פֿערזאָרגע זיא אַללײן מיט דײנער באַרמהערציג־ קײט, דאַמיט מאַן איהנען בעשטעטיגט װערדע דער פסוק: ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כולכם היום. פֿערלײהע דען מלמדי תינוקות אונטער דײנעם פֿאָלקע ישראל אײן אױפֿריכטיגעס אונד פֿערשטענדיגעס הערץ, דאַמיט זיא איהרע װיכטיגע אַרבײט באמונה פֿערריכטען; דאַס קײנע נאַכלעסיגקײט אונד קײנען יאָהנאָרן זיא בעהערשטען, גיב איהנען רעכטשאַפֿפֿענע תלמידים, אונד דאַס דורך זיא אונטער ישראל זיך מעהרען יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה, גיב דען דײַנים אונטער דײנעם פֿאָלקע ישראל אײן קלוגעס הערץ אונד אײנען ריכטיגען פֿערשטאַנד, דאַמיט זיא אײן משפט צדק צו געבען װיסען אונד דען אמת אַנ'ז ליכט ברינגען. דאַס זיא דעם שוחד ניכט גענײגט זײן, זאָנדערן אַללעס אױסשפרעכען נאַך דער רײנען גערעכ־ טיגקײט. פֿערנים דאַס געבעט דער חזנים דײנעס פֿאָלקעס ישראל, דאַס זיא אין איהרען װאָרטען קײנען פֿעהלער מאַכען, אונד איהרעם מונדע ניא עטװאַס אונריכטיגעס ענטפֿאַהרע. בעשיצע דיא רבנים, װעלכע על כסא הוראה זיטצען, פֿאָר אירטהימערן, דאַס זיא ניכט פֿעהלען אין דײנער הײליגען תורה אונד גיב איהנען פֿערשטאַנד אונד קלוגהײט, דאַמיט זיא דײן פֿאָלק ישראל אין דיא רעכטען װעגע פֿיהרען. גיב אין דאַס הערץ דער מנהיגים אונד פרנסים דײנעס פֿאָלקעס ישראל ביעדערזין, דאַמיט זיא דעם פֿאָלקע מיט רעכטשאַפֿפֿענהײט פֿאָרשטעהען. דאַס זיא ניא איהרער אַרבײטען איבערדריסיג װערדען, טילגע אױס איהרעם הערצען אַללען שטאָלץ אונד פֿערשאַפֿפֿע איהנען חן וחסד אין דען אױגען דער מלכים, שרים אונד פקידים, דאַמיט זיא גליקליך זײען אין איהרען געשעפֿטען, װאָהין זיא זיך װענדען אונד קעהרען אונד דאַמיט זיא אַללע גזרות קשות ורעות פֿאָן דײנעם פֿאָלקע אַבװענדען. — אַללמעכטיגער גאָטט! שיקקע ברכה והצלחה אין אַללע אונזערע אונטערנעהמונגען, פֿערזאָרגע יעדען מיט דײנער מילדען האַנד, דאַמיט אײנער דעס אַנדערן ניכט בעדירפֿע; אונד שיקקע אונס באַלד דען גואל צדק, דער דאַס בית המקדש בויע, אונד אונזערן אַלטען רוהם װיעדער ערנײערע. דיעס געשעהע באַלד אונד אין אונזערן טאַגען כי אתה שומע תפלת כל פה.

נ. דיעזע תחנה זאָלל יעדער טעגליך מתפלל זײן װעגען פרנסה; בעזאָנדערס אַבער אַן אײנעם תענית אָדער אַן ערב ראש חדש.

אנא האל! איך ביטטע דיך, אַללמעכטיגער גאָטט! דער דוא נאַהרונג בערײטעסט אַללען געשעפֿפֿען אין דער װעלט, זאָװאָהל דען טהיערען, װירמערן, פֿעגעלן, פֿישען, אַלס אױך דען מענשען. — אַללמעכטיגער, באַרמהערציגער פֿאַטער! גיב מיר מײנען לעבענסאונטערהאַלט בשופי; שפײזע אונד ערנעהרע מיך אונד מײן גאַנצעס הױזגעזינד בכבוד אונד ניכט מיט בזיון, בנחת אונד ניכט בצער, בהיתר אונד ניכט מיט איסור, דאַס אונס ניעמאַלס בעדירפֿען דעס געשענקעס אירגענד אײנעס מענשען, זאָנדערן שפײזע אונס אַללײן מיט דײנער מילדען אונד װאָהלטהעטיגען האַנד, דאַס אונס ניכט אונזערע בעדירפֿ־ ניסע ערזט דורך צו פֿיעלע אונד ראַטהלאָזע אַרבײטען ערהאַלטען, דאַמיט װיר אונגעשטאָרט דײנע מצות אַללע אױסאיבען קאָננען. גאָננע אונס דאַס גליקק אַן אונזערעם טיש רוהיג אונד מיט פֿרײדען צו זיטצען, אונד ניעמאַלס אַן אײנעם פֿרעמדען טיש, װאָ װיר אונזרע שפײזע פֿאָן דער באַרמהערציגקײט

ערוואַרטען מיסען; וואַס אונז אויך נאָך גליקליך זיין, רייכע אונד אַרמע גאֶזטע אַן אונזערן טיש בעווירטהען צו קאֶננען אונד וואָהלטהאַטען אויסצואיבען אַן מענשען, דיא עס בעדירפען. שיקקע אונז אויך נור ווירדיגע אַרמע, דיא עס פערדיענען, דאַס איהנען געהאָלפען ווערדע, אונד לאַס אונז אונזער געלד ניכט אַן שלעכטע אונווירדיגע מענשען פערשווענדען. — ליעבער גאָטט! איך דאַנקע דיר, דאַס דוא מיך פאָן מוטטערלייב אַן ביז אויף דען הייטיגען טאַג ערצאָגען אונד ערנאֶהרט אונד מיר אַללעז גוטע ערצייגט האַסט; איך האָפפע, דאַס דוא מיר אויך אין צוקונפט ניכטז מאַנגעלן לאַסען ווירסט. לאַס דאָך דיין אַנטליץ באַלד ווידער איבער אונז לייכטען, ערלאֶזע אונז, דאַמיט דיין היילינגער נאַמע פאָן אַללען פאֶלקערן דער ערדע ערקאַננט ווערדע. וועלך איין בעוויז פאָן דיינער אַללמאַכט, וויא אויך פאָן דיינער אונענדליכען גנאַדע אונד באַרמהערציגקייט איזט עס, דאַס וויר אין דיזעם לאַנגען גלות דענגאָך ניכט צו גרונדע געגאַנגען זינד! יאַ, דוא ביזט עס, דער אונז טאֶגליך חסד ורחמים ערצייגט; געלאָבט זייא דיין נאַמע איממער אונד עוויג! לאַס אונז, אָ ליעבער גאָטט! אויך איינזעהען דיא אויסעראָרדענטליכע גנאַדע, דיא דוא אונז אין אונזערם גלות ערצייגזט, דאַמיט וויר אונזערע הערצען ניכט בעטהאֶרען מיט תאות לבות, אונד ניכט צו זעהר דער געווינזוכט ערגעבען, אונד פאָן דער נאֶררישען ליידענשאַפט אונז ניכט פאַנגען לאַסען, זאָנדערן אונזער הויפטבעשטרעבען זייא נור, דיינעם היילינגען נאַמען צו דיענען, איבריגענס מאֶגען וויר פערגניגט זיין מיט אונזערם טאֶגליכען בראָד, אונד אונז פרייען מיט דעם, וואַס דוא מיט דיינער מילדען האַנד אונז בעשערעזט; דען נור דער איזט רייך, דער מיט דעם, וואַס דוא איהם בעשיעדען האַסט, פערגניגט לעבט, אונד ניכטז מעהר ווינשט. אַללמאַכטיגער גאָטט! אונזער טראָסט אונד אונזערע האָפפנונג בערוהען נור אויף דיך, דער דוא אונז פאָן יעהער אויז אונזערן נאֶטהען געהאָלפען האַסט, דוא ווירזט אונז יאַ קינפטיג אויך ניכט פערלאַסען אונד אונז צו יעדער צייט ערהאֶרען, ווען וויר דיך אַנרופען — אמן.

פרק שירה.

שָׁמַיִם מָה הֵם אוֹמְרִים: הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד הָרָקִיעַ.

דיא היממעל אָפפענבאַרען אָהנע צו רעדען: דיא היממעל ערצאֶהלען דיא עהרע גאָטטעס, אונד זיינער האֶנדע ווערק פערקינדעט דיא אויסדעהנונג.

אֶרֶץ מָה הִיא אוֹמֶרֶת: מִכְּנַף הָאָרֶץ זְמִירוֹת שָׁמַעְנוּ צְבִי לַצַּדִּיק.

דיא ערדע אָפפענבאַרט אָהנע צו רעדען: פאָן אַללען ענדען דער ערדע פערנעהמען וויר, דאַס עהרע אונד פריידענגעזאַנג בעשטיממט איזט דעם גערעכטען.

יוֹם מָה הוּא אוֹמֵר: יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ אֹמֶר וְלַיְלָה לְּלַיְלָה יְחַוֶּה דָּעַת.

דער טאַג אָפפענבאַרט אָהנע צו רעדען: איין טאַג טראֶגט דיא פערקינדיגונג דער גאָטטליכען עהרע דעם אַנדערן צו, אונד איינע נאַכט גיבט דיעזען אונטערריכט דער אַנדערן נאַכט.

לַיְלָה מָה הוּא אוֹמֵר: לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת.

דיא נאַכט אָפפֿענבאַרט אָהנע צו שפרעכען: דעז מאָרגענז ריהמט מאַן, אָ גאָטט! דיינע גיטע, דעז אַבענדז דיינע טרייע.

מִדְבָּר הוּא אוֹמֵר: יְשֻׂשׂוּם מִדְבָּר וְצִיָּה וְתָגֵל עֲרָבָה וְתִפְרַח כַּחֲבַצָּלֶת.

דיא וויזטען פֿערקינדיגען: עז ווערדען זיך פֿרייען דיא וויזטען אַללע, דיא איינאֶדען ווערדען פֿראָהלאָקקען, אונד בליהענד ווערדען וויא איינע בלומע.

צִפּוֹר מָה הוּא אוֹמֵר: גַּם צִפּוֹר מָצְאָה בַיִת וּדְרוֹר קֵן לָהּ אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרֹחֶיהָ.

דיא פֿאֶגעל פֿערקינדיגען: יעדעז קליינע פֿאֶגעלכען פֿינדעט זיין הויז, יעדע שוואַלבע איהר נעזט, אום איהרע יונגען היניין צו לעגען.

תַּנִּינִים מָה הֵם אוֹמְרִים: הַלְלוּ אֶת יְיָ מִן הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל תְּהֹמוֹת.

דיא גראָסטען זעעפֿישע פֿערקינדיגען: לאָבעט דען עוויגען, איהר פֿאָן דער ערדע! איהר זעעפֿישע, אונד מעערעזטיעפֿען אַללע!

דָּגִים מָה הֵם אוֹמְרִים: קוֹל יְיָ עַל הַמָּיִם אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים יְיָ עַל מַיִם רַבִּים.

דיא פֿלוספֿישע פֿערקינדיגען: דיא שטיממע דעז עוויגען ראַללט מאֶכטיג איבער דיא וואַססער, ווען דער גאָטט דער עהרע דאָננערט, ווען ער דאָננערט איבער דיא מאֶכטיגען וואַססער.

לִוְיָתָן מָה הוּא אוֹמֵר: הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ.

דער וואַללפֿיש פֿערקינדיגט: דאַנקט דעם עוויגען, דען ער איזט גיטיג, עוויג דויערט זיינע גנאַדע.

נְהָרוֹת מָה הֵם אוֹמְרִים: נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם: נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ כָף יַחַד הָרִים יְרַנֵּנוּ.

דיא פֿליססע פֿערקינדיגען: עז ערהעבען דיא פֿליססע איהרע שטיממע, זיא ערהעבען איהרע וועללען, רוישען וויא מיט קלאָפּפֿענדען האֶנדען, מיט איהנען יובעלען דיא בערגע.

מַעְיָנוֹת מָה הֵם אוֹמְרִים: וְשָׁרִים כְּחֹלְלִים כָּל מַעְיָנַי בָּךְ.

דיא קוועללען זינגען: וויא פֿלאֶטענטאָן רוישען ליעבליך דיא קוועללען.

שֶׁמֶשׁ מָה הוּא אוֹמֵר: שֶׁמֶשׁ יָרֵחַ עָמַד זְבֻלָה לְאוֹר חִצֶּיךָ יְהַלֵּכוּ לְנֹגַהּ בְּרַק חֲנִיתֶךָ. קוּמִי אוֹרִי כִּי בָא אוֹרֵךְ וּכְבוֹד יְיָ עָלַיִךְ זָרָח.

דיא זאָננע פֿערקינדיגט: זאָננע אונד מאָנד שטאַהען שטיללע אין איהרער באַהן, פֿאָר דעם גלאַנצע דיינער לויפֿענדען פפֿיילע, פֿאָר דען שטראַהלען דיינער בלינקענדען שפיעסע. — אויף! לייכטע! דען דיין ליכט קאָממט הערביי, אונד דיא העררליכקייט גאָטטעז בעשיינט דיך.

יוֹנָה מָה הִיא אוֹמֶרֶת: רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם יִהְיוּ מְזוֹנוֹתַי מְרוּרִים כְּזַיִת בְּיָדְךָ וְאַל יִהְיוּ מְתוּקִים כִּדְבַשׁ בִּידֵי בָּשָׂר וָדָם.

דיא טויבע גירדט: אָ הערר דער וועלט! גיב מיר מיינע נאַהרונג מיט דייגער מילדען האַנד אַללייא, וועו זיא אויך זאָ ביטטער זיין זאָללטע וויא אָעלבלאַטט, נור ניכט דורך מענשענהאֶנדע, ווען זיא אויך זאָ זיס זיין זאָללטע וויא האָניג.

יָרֵחַ מָה הוּא אוֹמֵר: עָשָׂה יָרֵחַ לְמוֹעֲדִים שֶׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ.

דער מאָנד פערקינדיגט: גאָטט האַט דען מאָנד איינגעזעטצט, אום דיא צייטען דורך איהן איינצוטהיילען, וויא אויך דיא זאָננע, וועלכע איהרען וועג קעננט.

כּוֹכָבִים מָה הֵם אוֹמְרִים: וְהַמַּשְׂכִּילִים יַזְהִירוּ כְּזוֹהַר הָרָקִיעַ וּמַצְדִּיקֵי הָרַבִּים כַּכּוֹכָבִים לְעוֹלָם וָעֶד: אַתָּה הוּא יְיָ לְבַדֶּךָ אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם.

דיא שטערנע אָפפענבאַרען: דיא פראָממען ווערדען איינסט גלאֶנזען וויא דער הימעל גלאֶנזט, דיא וואָהלטהאֶטיגען וויא דיא שטערנע אימער אונד עוויג. — דוא ביזט עז, גאָטט, אַללייא, דער דוא ערשאַפפען האַזט דיא הימעל זאַממט איהרען העערען.

עָבִים מָה הֵם אוֹמְרִים: יָשֶׁת חֹשֶׁךְ סִתְרוֹ סְבִיבוֹתָיו סֻכָּתוֹ חֶשְׁכַת מַיִם עָבֵי שְׁחָקִים.

דיא וואָלקען פערקינדיגען: גאָטט היללעט זיך אין פינזטערניס, אַלס דונקעלהייט אן זיינעם זעלטע, פינזטערע געוואֶססער אונד דיזטערע וואָלקען.

רוּחַ מָה הוּא אוֹמֵר: עוֹשֵׂה אֶרֶץ בְּכֹחוֹ מֵכִין תֵּבֵל בְּחָכְמָתוֹ וּבִתְבוּנָתוֹ נָטָה שָׁמָיִם.

דער ווינד פערקינדיגט: גאָטט האַט מיט זיינער קראַפט דיא ערדע געשאַפפען, מיט זיינער וויזהייט האַט ער דיא וועלט פעזט געגרינדעט, אונד מיט זיינער פערנונפט דיא הימעל אויזגעשפאַננט.

אֲוִיר מָה הוּא אוֹמֵר: אוֹמַר לַצָּפוֹן תֵּנִי וּלְתֵימָן אַל תִּכְלָאִי הָבִיאִי בָנַי מֵרָחוֹק וּבְנוֹתַי מִקְצֵה הָאָרֶץ.

דיא לופט פערקינדיגט: גאָטט ווירד צום נאָרדען זאַגען: גיב הער! צום זידען: האַלטע ניכט צוריקק! ברינג מיינע זאֶהנע הער פאָן פערנע, מיינע טאֶכטער פאָן דען ענדען דער ערדע.

מַיִם מָה הֵם אוֹמְרִים: לְקוֹל תִּתּוֹ הֲמוֹן מַיִם בַּשָּׁמַיִם וַיַּעַל נְשִׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ.

דיא וואַססער פערקינדיגען: מיט זיינעם בעפעהל האֶנגט גאָטט וואַססער אין דיא לופט, אונד פיהרט וואָלקען העראייא פאָן דען ענדען דער ערדע.

בְּרָקִים מָה הֵם אוֹמְרִים: בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו

דיא בלומע פערקינדיגען: גאטט מאכט בלומע בייא דעם רעגען, אונד פיהרט דען ווינד הערבייא אויז זיינען בעהעלטניסען.

טַל מָה הוּא אוֹמֵר: אֶהְיֶה כַטַּל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח כַּשּׁוֹשַׁנָּה וְיַךְ שָׁרָשָׁיו כַּלְּבָנוֹן.

דער טהויא דייטעט אן: וויא ערקוויקקענדער טהויא ווירד גאטט איינסט זיין פיר ישראל, דאס עז אויפבליהען ווירד וויא איינע רָאזע, אונד וואורצלען שלאגען וויא דער וואלד לבנון.

גְשָׁמִים מָה הֵם אוֹמְרִים: גֶּשֶׁם נְדָבוֹת תָּנִיף אֱלֹהִים נַחֲלָתְךָ וְנִלְאָה אַתָּה כוֹנַנְתָּ.

דער רעגען פערקינדיגט: איינען אילדען רעגען פיהרסט דוא, גאטט! הערבייא, אום דיין לעבלענדעס ערבגוט צו ערקוויקקען.

גַּן עֵדֶן מָה הוּא אוֹמֵר: עוּרִי צָפוֹן וּבוֹאִי תֵימָן הָפִיחִי גַנִּי יִזְּלוּ בְשָׂמָיו יָבֹא דוֹדִי לְגַנּוֹ וְיֹאכַל פְּרִי מְגָדָיו.

דען גן עדן אפפענבארט: אויף, נארדווינד! קאממע הערבייא, זידווינד! דורכוועהע איינען גארטען, דאמיט זיינע געווירצע פליעסען, דאמיט איין געליעבטער אין זיינען גארטען קאממע, אונד זיינער הערליכען פריכטע געניעסע.

גֶּפֶן אוֹמֵר: כֹּה אָמַר יְיָ כַּאֲשֶׁר יִמָּצֵא הַתִּירוֹשׁ בָּאֶשְׁכֹּל וְאָמַר אַל תַּשְׁחִיתֵהוּ כִּי בְרָכָה בּוֹ כֵּן אֶעֱשֶׂה לְמַעַן עֲבָדַי לְבִלְתִּי הַשְׁחִית הַכֹּל.

דער וויינשטאקק פערקינדיגט: זא שפריכט דער עוויגע: וויא אין דער טרויבע דער מאסט געפונדען ווירד, אונד מאן זיך דעזוועגען ניכט פערדירבט; זא וויל איך עז איינען דיענערן מאכען, אונד וויל זיא ניכט אללע פערדערבען.

תְּאֵנָה אוֹמֶרֶת: נוֹצֵר תְּאֵנָה יֹאכַל פִּרְיָהּ:

דער פייגענבוים פערקינדיגט: ווער דען פייגענבוים פפלעגט, ווירד זיינע פריכטע געניעסען.

תָּמָר אוֹמֵר: צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה.

דיא פלאומע פערקינדיגט: דער גערעכטע ווירד וויא איינע פלאומע בליהען, וויא דיא צעדער אויף דעם לבנון ווירד ער עמפאר שיעסען.

תַּפּוּחַ אוֹמֵר: כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר כֵּן דּוֹדִי בֵּין הַבָּנִים.

דער אפפעלבוים פערקינדיגט: וויא דער אפפעלבוים אונטער דען בייאמען דעז וואלדעז; זא איזט דיא ליעבליכע גאטטעז אונטער דען אנדערן מענשען.

כָּל עֲצֵי יַעַר אוֹמְרִים: אָז יְרַנְּנוּ כָּל עֲצֵי יָעַר: לִפְנֵי יְיָ כִּי בָא לִשְׁפּוֹט הָאָרֶץ יִשְׁפּוֹט תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בֶּאֱמוּנָתוֹ.

דיא וואלדבייאמע פערקינדיגען: עז ווערדען אללע בייאמע דער וואלדער יובלען פאר דעם עוויגען, ווען ער קאממען ווירד, דיא ערדע צו ריכטען.

וועז ער ריכטען ווירד דיא ערדע מיט גערעכטיגקייט אונד דיא פעלקער
מיט זיינער טרייע.

שִׁבֹּלֶת חִטִּים אוֹמֶרֶת: מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְיָ׃

דיא וויילענאהרען פערקינדיגען: פאן דען טיעפען רופע איך דיך אן,
א גאטט!

שִׁבֹּלֶת שְׂעוֹרִים אוֹמֶרֶת: לָבְשׁוּ כָרִים הַצֹּאן וַעֲמָקִים יַעַטְפוּ בָר יִתְרוֹעֲעוּ אַף יָשִׁירוּ׃

דיא גערזטענאהרען פערקינדיגען: דיא וויעזען בעקליידען זיך מיט שאַ-
פען, דיא טהאלער היללען זיך איין געטריידע, אללעז יובעלט, אללעז זינגט.

יְרָקוֹת אוֹמְרוֹת: תְּלָמֶיהָ רַוֵּה נַחֵת גְּדוּדֶיהָ בִּרְבִיבִים תְּמוֹגְגֶנָּה צִמְחָהּ תְּבָרֵךְ׃

דיא גריכען געוועכזע פערקינדיגען: דוא גאטט זעטטיגזט דיא פורכען,
שמעלצעזט זיא מיט רעגען, אונד זעגנעזט איהרע געוועכזע.

נא. דיעזע תחנה זאגע מאן אן עשרה בטבת.

טאפפער אללער וועלט! דער דוא גערעכט ביזט אין אללען דיינען ווער-
קען! דער דוא מענשען שטראפעזט מיט גיטע אונד גנאדע! אַז אונזערע
עלטערן געגען דיך ווידערשפענזטיג ווורדען, שיקקטעזט דוא צו איהנען
ערזט דיינע נביאים, אום זיא צו אונטערווייזען אונד זיא אויף דען רעכ-
טען וועג דיינער תורה אונד מצות ווידער צוריקק צו פיהרען; זיא וואללטען
אבער דיינען נביאים ניכט געהארכען, זאנדערן שפאטטעטען דערזעלבען
אונד גלויבטען איהרען ווארטען ניכט, טריעבען גראססע איבערמוטה, ביז זיא
דיינען הייליגען נאמען ענדליך ערצירנטען. — דוא ביזט צוואר לאנגזא-
מיטהיג אונד האזט דאהער דיך לאנגע ענטהאלטען איהנען איהרע באָזֶ-
הייט צו פערגעלטען; אם הייטיגען טאגע אבער האזט דוא דיינע שטארקע
האנד אויזגעשטרעקקט, אום זיא הארט צו שלאגען. דוא שיקקטעזט נעמליך
איינען אונבארמהערציגען קעניג מיט איינעם נאך אונבארמהערציגערן פאלקע,
אום דיא שטאדט ירושלים צו בעלאגערן, וועלכע דאמאלז דיא קראנע דער
גאנצען וועלט וואר, וואָרין דיין הייליגער נאמע רוהעט, וואָרין דער ליעב-
ליכע גערוך פאן דען קרבנות אונד פאן קטורת צו דיר אויפשטיעג. —
דיעזע שטאדט ווורדע אם הייטיגען יאהרזטאגע פאן יענעם גרויזאמען
פיינדע איינגעשפעררט, אונד הונגער אונד נאטה ענטשטאנדען נון אין איהר;
דיא איינוואהנער טריען נון צואר צו דיר, דוא וואָללטעזט זיא אבער ניכט
מעהר ערהארען. וועגען דיעזער טרויריגען בעגעבענהייט פאזטען וויר
נון הייטע, וויר פייניגען אונזערן ליב צום אנדענקען יענעז גראססען אונ-
גליקקז, דאז אונזערן עלטערן דאמאלז ווידערפאהרען איזט, אונד פאן דעם
וויר אונז הייטע נאך ניכט ערהאָלען קעננען; דארום ליעבער גאטט! ניִם
אונזער הייטיגעז פאזטען מיט וואהלגעפאללען אן, עמפפאנגע אונזער גע-
בעט, הילף דיינעם פאלק ישראל ווידער. דענקע אן דיא צוזיכערונג, וועלכע
דוא אונזערן עלטערן אברהם, יצחק אונד יעקב געגעבען האזט, דאס דוא
נעמליך איהנען ענדליך העלפען אונד דיך איהרער ערבארמען ווירזט, וויא

אין פֿאַטער זיך זיינער קינדער ערבאַרמט. ערלעזע אונז אונד פֿער־וואַנדעלע אונזערע טרויער אַם הייטיגען טאַגע אין פֿריידען, ווי דו אונז דורך דען נביא זכריה האַסט זאַגען לאַססען: דער צעהנטע דעס מאָנאַטס טבת ווירד דען קינדערן ישראל צור פֿריידע אונד צור לוסט פֿערוואַנדעלט ווערדען. דיעס ווערדע באַלד וואַהר אין גאָטטעס נאַמען אמן.

נב. דיעזע תחנה זאַגע מאַן אַן תענית אסתר.

אייניגער גאָטט! דער דו אין דען האָהען דער הימעל טהראָנעסט אונד דענכאָך דאַס געבעט דיינעס פֿאָלקעס ישראל, וועלכעס זיא אויס דען טיעפֿען דעס עלענדס צו דיר העראויף שיקקען, גיטיג אַננימסט, אונד זיא פֿאָן איהרען באָזען פֿיינדען בעשיטצעסט. — אויך דיעזע צייט יעטצט איזט עס, דאַס פֿיינדע ווידער דיין פֿאָלק ישראל אויפֿגעשטאַנדען זינד, פֿיינדע, דיא אַנגעזעהען וואַרען בייא איינעם קאָניגע, דער איהנען דיין פֿאָלק ישראל פֿערקויפֿטע עס אומצוברינגען אונד זיין האַב אונד גוט צו פּלינדערן, דאַמיט דער נאַמע ישראל גאַנץ פֿערטילגט אונד נימערמעהר געדאַכט ווערדע. — דאַ וויינטען אונזערע פֿאָרעלטערן אונד שיקקטען איהרע זייפֿצער צו דיר הינויף, זיא בערייעטען איהרע זינדען, קליידעטען זיך אין זאַקקע, שטרייטען אַשע אויף איהר הויפט, אונד מרדכי בעפֿאַהל אַללען יהודים אונד זאָגאַר ווייבערן אונד קינדערן, דרייא טאַגע אונד דרייא נאַכטע נאַך איינאַנדער צו פֿאַסטען אונד אונאַבלאַססיג דיינען הייליגען נאַמען אום הילפֿע צו ביטטען; דאַ ערבאַרמטעסט דו דיך אויך איהרער אונד ערעטטעטעסט זיא פֿאָן דען האָנדען איהרער האַססהאַפֿטען פֿיינדע, דו מאַכטעסט האַמן פֿאַללען אין דיא גרובע, דיא ער זעלבסט געגראַבען; דאַ ער מיט זיינען קינדערן אַן דען גאַלגען געהאָנגט ווארדע, דען ער פֿיר דען צדיק מרדכי האַטטע ערריכטען לאַססען. הערר אַללער וועלט! וויר פֿאַסטען יעדעס יאַהר אַם הייטיגען טאַגע צום אַנדענקען יענער פֿאַסטען אונזערער פֿאָרעלטערן. ער־פֿרייע אונס אויך אונד כל ישראל, ווייא דו דיא קינדער ישראל ערפֿרייעט האַסט, דאַמאַלס אין דען טאַגען פֿאָן מרדכי ואסתר, אונד גאָננע אונס אונ־געשטאָרט פֿראָהליך צו זיין אַם יעדעסמאַליגען פורים; דיעס ווערדע וואַהר אין גאָטטעס נאַמען — אמן.

נג. דיעזע תחנה זאַגע מאַן אַן שבעה׳ עשר בתמוז.

אַללמאַכטיגער גאָטט! קוועללע אַללעס לעבענס אונד אַללעס ליכטס! דו ביזט עס, דער דו דיא אויגען אונזערער פֿאָרעלטערן אין דער מדבר ערלייכטעט האַסט מיט דיינער תורה אונד דיינען מצות, אַלס זיא אויס מצרים צאָגען; איהרע אויגען אַבער ווארדען לײדער פֿערבלענדעט, אַלס זיא דאַס עגל מאַכטען, אום דיך צו ערצירנען, וואָריבער משה רבנו אַם הייטיגען יאַהרס־טאַג דיא הייליגען טאַפֿעלן צערבראַך, וועלכע פֿאָן דיינער גאָטטליכען האַנד בעשריעבען וואַרען. נאַכהער אין ארץ ישראל האַבען איהרע קינדער וויעדער שטאָלצירט אונד גראָססען איבערמוטה געצייגט אין איהרעם גליקקע. זיא ערצירנטען דיך זאָ זעהר, דאַס דו ענדליך מאַכטיגע פֿיינדע איבער זיא שיקקטעסט, וועלכע אַם הייטיגען יאַהרסטאַג דיא שטאַדט ירושלים דורכ־בראַכען, דאַס הויס, וואָ זאָנסט דיינע הייליגע שכינה גערוהעט, פֿערונ־רייניגטען, אונד קינדער אונד זייגלינגע אויף דעם אָרטע שלאַכטעטען, וואָ

מאַן זאָנזט אַבענדז אונד מאָרגענז דיא טאָגליכען אָפּפער דאַרבראַכטע. — גאָטט, קעניג אַללער קעניגע! ערבאַרמע דיך דאָך איינמאַל איבער דיין פֿאָלק ישראל, מאַכע דעם שפּאָטט אונד דער שאַנדע, וועלכע זיא אונטער דען פֿעלקערן דולדען איין ענדע; דענקע ניכט מעהר אַן דיא זינדען אונזערער עלטערן אונד אַן אונזערע זינדען; זאָנדערן לאַס פֿאָר דיך קאָממען דאַס אַנדענקען יענער צדיקים אונד צדיקות, וועלכע איהר לעבען צור הייליגונג דיינעס נאַמענס אויפגעאָפּפערט האַבען. בעדענקע איהרען פֿראָממען וואַנדעל אונד ערלאָזע אונס באַלד. פֿערזאַממעלע אונס פֿאָן אַללען עקקען דער וועלט, וואָהין דו אונס צערשטרייעט האַסט, אונד ברינגע אונס ווידער אַן יענען הייליגען אָרט, וואָ דו אונס פֿערשפּראָכען האַסט, דיעזע שכינה ווידער אונטער אונס רוהען צו לאַססען. בעשטעטיגע, וואַס דו אונס דורך דען נביא זכריה האַסט זאַגען לאַססען: איך ווערדע אייך דען פֿאַסטטאַג דעס פֿיערטען מאָנאַטס (תמוז) אין איינען פֿריידענטאַג פֿערוואַנדלען. — דיעס ווערדע וואַהר באַלד אונד אין אונזערן טאַגען אין גאָטטעס נאַמען — אמן.

נד. דיעזע תחנה זאַגע מאַן תשעה באב.

ריכטער אַללער וועלט! דער דו מיט גערעכטיגקייט אונד וואַהרהייט דיינע געשעפּפע ריכטעזט! וואַהרהאַפֿטיגער גאָטט! פֿאָן דעם ניעמאַלז איין אונרעכט אויסגעהט. — הייטע איזט דער יאַהרעזטאַג, אַן דעם אונזערע עלטערן אין דער וויסטע געגען דיך געזינדיגט האַבען, נאַכדעם דו זיא דורך דיינע קנעכטע משה אונד אהרן אויס מצרים הערויס געפֿיהרט האַטטעזט; זיא וואורדען ווידערשפּענזטיג געגען דיך אונד וואָללטען ניכט אַננעהמען דאַס גוטע אונד געלאָבטע לאַנד, וועלכעז דו אונזערן עלטערן אברהם, יצחק אונד יעקב צוגעשוואָרען האַסט. זיא שאַנדעטען יענעז הייליגע לאַנד, דאַס דו דעם בעזאָנדערן שוטצע דיינער שכינה בעשטיממט האַטטעזט, אונד מוררטען אונאויפהאָרליך ווידער דיינע טרייען קנעכט משה. אין דיעזער נאַכט וויינטען זיא, קלאַגטען זיך אַללע, אויזגענאָממען דיינע קנעכטע יהושע אונד כלב, אונד דו ליעסעזט איהנען דאַרויף זאַגען, דאַס זיא ניכט ערלעבען ווירדען אין דאַס גוטע לאַנד צו קאָממען, דאַס זיא פֿעראַכטעט האַבען, אונד דאַס איהרע קינדער אַן דיעזעם טאַגע פֿיר איממער וויינען ווערדען. — דיעז איזט נון וואַהרליך איינגעטראָפֿפֿען, דען דער הייטיגע יאַהרעזטאַג איזט עז, אַן דעם אונזער בית המקדש איזט צערשטאָרט וואָרדען, אַן דעם אונזערע עהרע אונד ווירדע צו גרונדע געגאַנגען, אונד דיא קראָנע אונזערעם הויפּטעז ענטפֿאַללען איזט. אַך, וויר קעננען נון קיין אָפּפער מעהר דיינעם הייליגען נאַמען ברינגען, וויר קעננען ניכט מעהר וויא פֿאָרמאַלז דרייאמאַל דעז יאַהרעז הינויף געהען, אום אונז פֿאָר דיינעם הייליגען אַנטליטץ צו צייגען. וואָ איזט נון דאַס העררליכע הויז, אין דעם דיינע הייליגע שכינה גערוהעט האַט? וואָ דו פֿאָן דעם דעקקעל דער הייליגען לאַדע הערהאַב מיט דען נביאים געשפּראָכען האַזט? — אַללעז איזט נון צערשטאָרט אונד פֿערבראַננט, אַלז האַטטעזט דו פֿלאַממען פֿאָם הימעל הערונטער געשיקקט, וועגען דער זינדען אונזערער עלטערן דיא אין איהרעם רייכטהום איבערפֿלוס שטאָלץ וואורדען, זיך גאַנץ דעם וואָהללעבען ערגאַבען אונד דיינען הייליגען נאַמען ערצירנטען; דעזוועגען צערשטאָרטעזט דו איהרען טעמפּעל — דען טעמפּעל דיינער פֿיסע —

נאַהרונג איהנען איהר רייך אונד איהרע העררשאַפֿט, אונד גאַבען זיא איהרען פֿיינדען; אַללע איהרע קאָסטבאַרקייטען ווארדען געפּלינדערט, איהרע פּאַללעסטע ניעדערגעריססען, איהרע מויערן אומגעשטירצט, איהרע טהאָרע אין דיא ערדע פֿערזענקט, אונד איהרע ריעגעל צערשמעטטערט. זיא זעלבסט מיט איהרען ווייבערן אונד קינדערן ווארדען געפֿאַנגען וועגגעפֿיהרט, איהרע יונגען ווארדען אין קעטטען געוואָרפֿען, אונד מוסטען שווערע אונד שמאַכ־פֿאָללע אַרבייטען פֿערריכטען, איהרע מאֶדכען ווארדען געשאֶנדעט אונד מוסטען אין הונגער פֿערגעהען, זיא פֿאָדערטען בראָד, אַבער ניעמאַנד רייכטע עס איהנען; זיא באַטען אום וואַססער, קאָננטען עס אַבער ניכט ערהאַלטען. — איבער דיעזע שרעקקליכע צערשטאֶרונג ערשטוינטען דיא פֿעלקער אַללע, זיא קלאָפּפֿטען מיט דען הענדען, שיטטעלטען פֿאָר פֿער־ווּנדערונג איהרע הייפּטער אונד שפּראַכען: איזט דאַז דיא בעריהמטע שטאַדט, דיא דיא קראָנע אַללער שטאֶדטע וואַר? דיא שטאַדט, דיא איינזט אַן גראֶססע אונד שאֶנהייט אַללע אַנדערן איבערטראַף, איזט יעטצט זאָ צער־שטאֶרט! איהרע איינוואָהנער ווערדען פֿאָן פֿיינדעזהאֶנדען פֿאָרטגעשלעפּפט אונד ניעמאַנד טראֶזטעט זיא! — אַללמאֶכטיגער גאָטט! מאַכ׳ אונזערעם אונגליקק באַלד איין ענדע. — בעשטאֶטיגע אונז באַלד דיא צוזיכערונג, דיא דוא אונז דורך דיינען נביא זכריה געגעבען האַזט, דאַס נאֶמליך דער פֿאַזטטאַג דעז פֿינפֿטען מאָנאַטז (אב) אונז אין איינען פֿריידענטאַג ווערדע פֿערוואַנדעלט ווערדען, דיעז ווערדע באַלד וואַהר — אמן.

נה. תחנה וואֶהרענד מאַן ראש חדש בענטשט.

אנא. איך ביטטע דיך אַללמאֶכטיגער גאָטט! דער דוא שפּייזע בערייטעזט פֿיר אַללע דיינע געשאֶפּפֿע! ערנאֶהרע מיך אונד מיין הויזגעזינד אונד כל ישראל. גיב אונז אונזערע פרנסה בכבוד אונד ניכט מיט בזיון, ברווח אונד ניכט מיט צער, איינע פרנסה, דיא ניכט מיט בושה פֿערבונדען איזט, וואָבייא איך קיין מיטלייד דער מענשען נאֶטהיג האַבע. שיקקע מיר אין אַללען מיינען געשאֶפֿטען אונד ווערקען גליקק אונד זעגען, אונד ערהאַלטע מיך אונד אַללע דיא מיינינגען צו איינעם גוטען אונד לאַנגען לעבען. ער־פֿיללע אונזערע פֿראָממען וינשע אין אַללעם, וואַז וויר בעדירפֿען, בעשיטצע מיך פֿאָר צרות אונד פֿאָר צער, יעדען חדש, יעדע וואָכע, יעדע שטונדע אונד יעדען אויגענבליקק. בעוואַהרע מיך פֿאָר טויט, פֿאָר מלחמה אונד יעדער אונרוהע, אונד לאַס מיין הערץ איינע אונגעשטאֶרטען פֿריעדענס געניעסען. לאַס מיך וואַהרהאַפֿטע בשורות טובות האֶרען, אונד פֿערלייהע מיר דיא חטאים ועונות ופשעים שחטאתי ושעויתי ושפשעתי, אונד לאַס קיינע בעזען געדאַנקען מעהר איבער מיך הערשען, בעוואַהרע מיך פֿאָר אַללען פורעניות, אַלז פֿאָר גזלנים, פֿאָר בלבולי שקר פֿאָר שטורמווינדשאַדען, פֿאָר פֿייער, פֿאָר וואַססערנאָטה אונד פֿאָר הונגערזנאָטה, אונד פֿערלייהע מיר חן וחסד אין דיינען אונד אין דער לייטע אויגען. ערהאֶרע מיך, גאָטט מיין גאָטט! דען צו דיר האָפֿפֿע איך, אונד אויף דיך איזט מיין פֿער־טרויען, שיקקע ווייטער ברכה והצלחה אין דיא ווערקע מיינער האֶנדע אונד געדענקע מיר דען פֿראָממען וואַנדעל פֿאָן דען שלשת אבות אונד פֿאָן דען שלש עשרה מדות, וועלכע זיינד:

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת. נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נוֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה:

יהי רצון לפניך, עס זייא דיין וויללע, גאָטט מיין גאָטט! אונד גאָטט מיינער עלטערן! דאַס מיינע תפלה פאָר דיינען כסא הכבוד געלאַנגע, בעשיטצע מיך פאָר שכן רע, פאָר פגע רע אונד פאָר באֶזען געדאַנקען, וויא אויך פאָר באֶזען לייטען, פאָר מעשים רעים אונד שמועות רעות אונד פאָר גזירות רעות וקשות.

יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: יי חסיתי אל אבושה לעולם:

יהי רצון לפניך, עס זייא דער וויללע פאָן דיר, גאָטט מיין גאָטט! אונד גאָטט מיינער עלטערן! מיר באַרמהערציגקייט אונד גנאַדע צו שענקען! שיקקע מיר גליקק אונד זעגען אין אַללע מיינע ווערקע, אונד פערלייהע מיר גונסט אין דען אויגען אַללער, דיא מיך זעהען. לאַס מיינע קינדער אימ־מער צונעהמען אין דיינער תורה, וויא דיא וואַסער איינעס שטאַרקען פלוסעס, אונד וויא איינע ברוננענקוועללע, דיא אימער צונימט, לאַס זיא ניא פערגעסען דאַס, וואַס זיא געלערנט האַבען, פערלייהע איהרען רעדען אַנמוטה אונד שאֶנהייט, אונד בעגנאַדיגע זיא אין אַללעם, וואַרום זיא דיך ביטטען, דאַס זיא ניא בעשאַמט ווערדען אין איהרען האָפפנונגען. — ליעבער גאָטט! לאַס מיך אונד אַללע דיא מייניגען געלאַנגען לחיים ארוכים וטובים, שיקקע פיעל ברכה אין אַללע מיינע ווערקע, אונד לאַס דיעזע שטונדע, אין דער איך יעצט פאָר דיר בעטע, איינע עת רצון ורחמים פאָר דיר זיין, איינע שטונדע, אין דער דוא מיינע תחנות ובקשות אַללע אַננימסט, אונד מיינע גערעכטען ווינשע אַללע ערפילסט — אמן.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּחַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת־הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה וְתִתֶּן לָנוּ חַיִּים אֲרוּכִים חַיִּים שֶׁל שָׁלוֹם חַיִּים שֶׁל טוֹבָה חַיִּים שֶׁל בְּרָכָה חַיִּים שֶׁל פַּרְנָסָה חַיִּים שֶׁל חִלּוּץ עֲצָמוֹת חַיִּים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם יִרְאַת שָׁמַיִם וְיִרְאַת חֵטְא חַיִּים שֶׁאֵין בָּהֶם בּוּשָׁה וּכְלִמָּה חַיִּים שֶׁל עֹשֶׁר וְכָבוֹד חַיִּים שֶׁתְּהֵא בָנוּ אַהֲבַת תּוֹרָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם חַיִּים שֶׁיִּמָּלְאוּ מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה אָמֵן סֶלָה:

רבונו של עולם! איך ביטטע דיך מיר גליקק אונד זעגען אין אַללע מיינע ווערקע צו שיקקען, גיב מיר דיעזעס יאַהר אונד יעדעס יאַהר, דיעזען ראש חדש אונד יעדען ראש חדש, דיעזע וואָכע אונד יעדע וואָכע, יעדען טאַג אונד יעדע מינוטע, לטובה לברכה ולהצלחה. הייללע מיין צערבראָכענעס הערץ אונד פערלייהע מיר חן וחסד אין דיינען אויגען אונד אין דען אויגען אַללער לייטע. הערר! צו דיר גען הימעל העבע איך מיינע אויגען אויף, צו דיר ערהעבע איך מיין פערוואונדעטעס הערץ, איך פערטרויען אויף דאַ

וואַז דוד המלך געזאַגט האַט: איין פערוואונדעטעז אונד צערקנירסטעז הערץ ווירזט דוא, אָ גאָטט! ניכט פעראַכטען. ערפיללע מיר כל משאלות לבי לטובה כי אל רחום אתה. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי. ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

נו. דיעזע תחנה זאָלל מאַן יעדען ערב ראש חדש זאַגען.

גאָטט אַלער געטטער! הערר אַלער קרעאַטורען! שאָפפער דער היממעל אונד דער ערדע! ווער קאַן אַלע דיינע וואונדערווערקע ווירדיג ערצעהלען? ווער דיינע ערהאַבענהייט אונד גראָסע געהאָריג בעשרייבען? — שטילל-שווייגענד מוס מאַן דיך בעוואונדערן, דען דיין לאָב קאַן ניעמאַנד אויז-שפרעכען. דוא ביזט עז, דעם ניעמאַנד ווייטער גלייכעט, דיין טהראָן איזט אים היממעל, פאָן דאָרט אויז פיהרזט דוא זאָננע, מאָנד אונד שטערנע אין איהרעם לויף אונד רעגיערזט דיא גאַנצע וועלט נאַך דיינעם ווילען. וואָהל דעם מענשען, דער דיך זיינען שאָפפער קעננט אונד דיר דיענט, וועהע דעם מענשען, דער דיעז ניכט טהוט! דאַהער זאָלל יעדער מענש אָפטערז מיט זיך זעלבזט אונטעררעדען, אונד צו זיך זאַגען: וועהע דיר, טהאָריכטער מענש! וועהע דיר, שוואַכער בן אדם, דער דוא אויז ערדען געשאַפפען ביזט! וואַז איזט דיינע האָפפנונג? וואַז ווירזט דוא אַנפאַנגען אַן יענעם פירכטערליכען טאַג, אַן דעם מאַן דיך אינ'ז גראַב לעגען ווירד? אַן דעם מאַן צו דיר זאַגען ווירד: וואַרום האַזט דוא דאַז געזעטץ גאָטטעז ניכט אויזגעאיבט, אונד האַזט דיך מוטהוויליג ווידער דיינען גערעכטען שאָפפער אויפגעלעהנט? אויך ווען האַזט דוא דיין צוטרויען געהאַבט? ווער זינד נון דיינע העלפער? עז זאָללען יעצט אויפשטעהען דיינע פריינדע אונד זאָללען דיך רעטטען פאָן דען ליידען, דיא דוא יעצט ווירזט דולדען מיסען? דען דוא האַזט באֶזעז געטהאַן אונד מוסט עז נון ביסען. נון מוסט דוא ערנדטען, וואַז דוא בייא דיינעם לעבען געזאֶעט האַזט. בליקקע אום דיך הער, זיעהע אין וועלכעם הויזע דוא פאָרמאַלז וואַרזט, אונד אין וועלכעם הויזע דוא יעצט ביזט, שטויב אונד ערדע אומגעבען דיך, אונד דיא ווירמער ווערדען זיך אין דיך טהיילען. — דאַרום דענקע מענש אַן דיעזען טאַג, אַן דעם דיינע עונות אַלע ווערדען פערלאָרען זיין, אונד דיינע חכמה פערשווינדען ווירד, אום אין דיא פינזטערע ערדע געוואָרפען צו ווערדען. — אָ! עז איזט איין טאַג, דעם דוא ניכט ענטגעהען קאַננזט, איין ביטטערער טאַג! איין טאַג פאָלל טרויער אונד פינזטערניס! איין פורכטבאַרער טאַג! צו וועם ווירזט דוא דאַן אום הילפע לויפען? אונד וואָ ווירזט דוא דיך פערבערגען קאָננען פאָר דיעזעם יום הדין? —

מאַן זאַגע נאַכהער דיעזען מזמור (תהלים כ"ה).

כה לְדָוִד אֵלֶיךָ יְהוָה נַפְשִׁי אֶשָּׂא׃ אֱלֹהַי בְּךָ בָטַחְתִּי אַל־
אֵבוֹשָׁה אַל־יַעַלְצוּ אֹיְבַי לִי׃ גַּם כָּל־קוֶֹיךָ לֹא יֵבֹשׁוּ יֵבֹשׁוּ
הַבּוֹגְדִים רֵיקָם׃ דְּרָכֶיךָ יְהוָה הוֹדִיעֵנִי אֹרְחוֹתֶיךָ לַמְּדֵנִי׃
הַדְרִיכֵנִי בַאֲמִתֶּךָ וְלַמְּדֵנִי כִּי־אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׁעִי אוֹתְךָ

קִוִּיתִי כָּל־הַיּוֹם׃ זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם
הֵמָּה׃ חַטֹּאות נְעוּרַי וּפְשָׁעַי אַל־תִּזְכֹּר כְּחַסְדְּךָ זְכָר־לִי
אַתָּה לְמַעַן טוּבְךָ יְהוָה׃ טוֹב וְיָשָׁר יְהוָה עַל־כֵּן יוֹרֶה
חַטָּאִים בַּדָּרֶךְ׃ יַדְרֵךְ עֲנָוִים בַּמִּשְׁפָּט וִילַמֵּד עֲנָוִים דַּרְכּוֹ׃
כָּל־אָרְחוֹת יְהוָה חֶסֶד וֶאֱמֶת לְנֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֵדֹתָיו׃
לְמַעַן־שִׁמְךָ יְהוָה וְסָלַחְתָּ לַעֲוֺנִי כִּי רַב־הוּא׃ מִי־זֶה הָאִישׁ
יְרֵא יְהוָה יוֹרֶנּוּ בְּדֶרֶךְ יִבְחָר׃ נַפְשׁוֹ בְּטוֹב תָּלִין וְזַרְעוֹ יִירַשׁ
אָרֶץ׃ סוֹד יְהוָה לִירֵאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעָם׃ עֵינַי תָּמִיד
אֶל־יְהוָה כִּי־הוּא יוֹצִיא מֵרֶשֶׁת רַגְלָי׃ פְּנֵה־אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי
יָחִיד וְעָנִי אָנִי׃ צָרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי׃
רְאֵה־עָנְיִי וַעֲמָלִי וְשָׂא לְכָל־חַטֹּאותָי׃ רְאֵה אוֹיְבַי כִּי־רָבּוּ
וְשִׂנְאַת חָמָס שְׂנֵאוּנִי׃ שָׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אַל־אֵבוֹשׁ
כִּי־חָסִיתִי בָךְ׃ תֹּם־וָיֹשֶׁר יִצְּרוּנִי כִּי קִוִּיתִיךָ׃ פְּדֵה
אֱלֹהִים אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכֹּל צָרוֹתָיו׃

נאַכהער זאַגע מאַן:

רבונו של עולם! איך נעהמע מיט פריידען אן דיא מיתה, ווען דוא זיא אויף מיך שיקקזט, איך פיגע מיך מיט פריידען אין אַללעז, וואַז דיין הייליגער נאַמע איבער מיך בעשליעסט. —

נאַכהער זאַגע מאַן קניעענד אונד געביקקט:

רבונו של עולם! שענקע מיר דאַז גליקק, פאָר מיינעם טאָד דיא ווידוי פאָר דיר זאַגען צו קאֶננען; ווען דיין ווילע אַבער עז אַנדערז בעשליעסט אונד איך דורך דיא קראַנקהייט מיינען פערשטאַנד פאָר דעם טאָדע פערליערען זאָללטע, זאָ ביטטע איך דיך יעטצט מיט וועהמיטהיגעם הערצען מיר עז אַנצורעכנען, אַלז ווען איך תשובה געטהאַן אונד ווידוי געזאַגט האֶטטע. מינדערע מיר, אַללמעכטיגער גאָטט! מיינע עבירות, גלייכוויא דוא דאַז ליכט דער לבנה אַבנעהמען לעסעזט ביז אויף דען היטיגען טאַג; אונד וויא דאַז ליכט דער לבנה פאָן היטע אַן זיך ווידער פערגרעססערט, זאָ פערגרעססערע מיר מיינע זכיות, רייניגע מיינע זעעלע פאָן אַללעם בעזען, אונד לאַס מיך גליקליך געלאַנגען לעולם הבא — אמן.

נז. דיעזע תחנה, דיא אויז דעם ספר חסידים גענאממען איזט, זאגע מאן אן איינעם פאזטטאג.

רבונו של עולם! לאס מיינע טהרענען הייטע דיינען אונוויללען פערלאשען! לאס מיינע תשובה דיך ווידער בעזאנפטיגען! לאס דיא פערמינדערונג מיינעז בלוטז דורך מיין הייטיגעז פאזטען, דיר זיין, אנשטאטט דעז אפפער־בלוטז, אונד דיא פערמינדערונג מיינעז פעטטעז, אנשטאטט דעז אפפער־פעטטעז, לאס מיינע וויינענדע שטיממע דיר הייטע זיין, אנשטאטט דעז געזאנגעז, דען זאנגט דיא לוים בייא דען אפפערן געזונגען האבען. — הערר! ווען איך דיך אנרופע, ווענדע דיך צו מיר אונד הילף מיר אונד כל ישראל — אמן.

נח. דיעזע תחנה זאלל יעדע אלמנה זאגען מיט גראסער כונה.

רבונו של עולם! דא קאממע איך בעטריבטע וויטטווע צו דיר מיט צערבראכענעם הערצען, וויא קאן איך רוהיג זיין, ווען איך בעדענקע, דאס איך איינע וויטטווע געווארדען בין? — עז איזט וואהר, דוא טהוזט אללעז רעכט, אונד איך נעהמע דאהער אללעז באהבה פאן דיר אן; איך וויס עז, האטטע איך ניכט געזינדיגט, זא האטטעזט דוא מיר דיעזעז אונגליקק ניכט צוגעשיקקט, דען וואז זינד דיא מענשען אויף דער וועלט, דאס זיא מיט דיר רעכטען זאללטען? — נון ליעבער גאט; בערייע איך אבער אללע מיינע זינדען, אונד ביטטע דיך, מיינע טהרענען, דיא איך זייט דער צייט מיינעז אונגליקקז פערגאססען האבע, אנצונעהמען, אויך דיא טהרענען, דיא איך נאך פערגיעסע; דען וויא זאלל איך ניכט וויינען, ווען איך בעדענקע, וואז פיר איין אונגליקק מיך געטראפפען האט; וויא מיינע שמחה מיר אין איינע צרה איזט פערוואנדעלט ווארדען? ווען איך בעדענקע, דאס מיינע קינדער נון יתומים זינד, אונד איך איינע אלמנה? — ווען איך אויך מיך רופען הערע: „דאז איזט דיא וויטטווע,“ אונד אויף מיינע קינדער: „דאז זינד דיא וואיזען.“ — ליעבער הערר גאט! איך פלעהע נון צו דיר אויז מיינען נאטהען, היילע מיין צערבראכענעז הערץ, אונד לאס מיינע קינדער גונזט פינדען אין דיינען אויגען אונד אין דען אויגען דער מענשען; דוא ביזט יא דער פאטער דער יתומים אונד דער בעשיטצער דער אלמנות. לאס מיך ניא צו שפלות קאממען, זאנדערן ערנאהרע מיך מיט דיינער מילדען האנד, דאמיט מיינע יתומים איהרע נאהרונג ניכט פאן איינעם פרעמדען טיש ערווארטען מיסען, אונד ניכט צו שאנדען ווערדען. ליעבער הערר גאט! לאס עז מיך ערלעבען, מיינע יתומים זעלבזט צו פערזארגען אהנע אונטערשטיטצונג אונד בארמהערציגע מיטהילפע אנדערער, אונד שיקקע באלד איינען טראזט מיינעם הערצען — אמן.

נט. דיעזע תחנה זאגע מאן יעדען טאג גאנץ חדש אלול.

רבונו של עולם! מאן בלאזט פאן ר״ח אלול אן ביז נאך ראש השנה יעדען טאג מיט דעם שופר, דאמיט וויר אונז צור תשובה ערמונטערן, אונד אונזער הערץ צור בוסע ערוועקקען זאללען; דארום ציטטערן אללע גליעדער אן אונז, ווען וויר דען שופר הערען; דער אונז אן אונזערע חטאים עראיננערט, אונד איך קאממע נון, הערר דער גאנצען וועלט! מיט זייפצען

אונד וויינען פֿאָר דיך, אום דיך אום מחילה, סליחה וכפרה צו ביטטען אויף מיינע גראָסע עבירות. אללמאכטיגער גאָטט! דער דוא קאָניג ביזט איבער מיך אונד איבער דיא גאנצע וועלט, דוא ביזט יא איין אל רחום וחנון, האסט עס גערן, ווען מאן זיינע באָזע מעשים פֿערלאָסט אונד מיט צערבראָכענעם הערצען צו דיר צוריקקעהרט. — אוי לי! ווי לי! וואס האבע איך פֿיר מעשים רעיק געטהאן! וויא האבע איך מיינע זעעלע בעפלעקקט דורך מיינע זינדען! דיא זעעלע, דיא דוא מיר געגעבען האסט, אום זיא ריין צו האלטען, דיא האבע איך פֿערונרייניגט! וואס זאָלל איך נון טהון, איך בין קיינען אויגענבליקק זיכער, דאס איך ניכט גערופֿען ווערדע צום יום הדין פֿאָר דיינען כסא הכבוד. וואס ווערדע איך דא אנטוואָרטען קאָננען? —

ס. דיעזע תחנה זאָלל מאן פֿאָן ראש חדש אלול אן ביז נאך יום כפור טאָגליך זאגען.

ליעבער הערר גאָטט! עס איזט יעטצט דיא צייט, אין דער דיא שערי שמים אָפפֿען זינד, אונד אין דער דוא לייכט צו בעזאָנפֿטיגען ביזט; עס איזט יעטצט געקאָממען דיא צייט, אין דער דוא דיא גאנצע וועלט ריכטעזט. — ליעבער גאָטט! טרייבע מיך מיט מיינעם מאן אונד מיינען קינדערן אם קאָממענדען ראש השנה אן צום לעבען אונד צור געזונדהייט, אונד זאָללטע וואס באָזעס שאָן בעשלאָססען וואָרדען זיין אויף מיך, מיינען מאן אונד מיינע קינדער, זאָ מאכע עס, רבונו של עולם, ווידער בטל ומבוטל, אונד טרייבע אונס אללע איין צום קאָממענדען נייען יאהר אין דאס: בוך דעס לעבענס אונד דער געזונדהייט, אונד שענקע מיר מיט מיינעם מאן לויטער ברכה והצלחה אין אללען אונזערן וועגען אונד שטעגען. גיב אונס, ליעבער גאָטט! איין שנה טובה, אונד לאס אונס ערלעבען, אונזערע קינדער צו ערציעהען לתורה לחופה ולמעשים טובים, אונד זיא דאן צו פֿערזאָרגען אין עושר וכבוד — אמן.

סא. דיעזע וידוי זאגע מאן אן ראש השנה אונד יום כפור.

אנא. איך ביטטע דיך גאָטט ישראל'ס! גאָטט מיינער עלטערן! דער דוא מיך ערשאַפֿפֿען אונד אויך ערנאֶהרט האסט ביז אויף דען הייטיגען טאג! ערבאַרמע דיך הייטע איבער מיך. עס איזט וואהר איך האבע באָזעס געטהאן, איך האבע דיך מיט מיינען באָזען מעשים ערצירנט, אינדעם איך פֿיעל געזינדיגט האבע; נון אבער ליעבער הערר גאָטט! בערייע איך אללעס. איך וויל מיינע באָזען ווערקע פֿערלאָססען, אונד נעהמע עס מיר נון פֿעסט פֿאָר, ניא דערגלייכען וויעדער צו טהון, אונד מיך פֿאָן דען שלעכטען וועגען פֿיר אימער צו ענטפֿערנען. איך ביטטע דיך נון מיט צערבראָכענעם הערצען, מיט זייפֿצערן אונד וויינען, אום דיינע גנאדע אונד באַרמהערציגקייט, וויא איין אַרמער אן דער טהיר דעס רייכען וויינענד אום הילפֿע ביטטעט. ערבאַרמע דיך מיינער, פֿאטער אונד קאָניג! טהוע עס דיינעס הייליגען נאמענס וועגען, ווען ניכט מיינעטוועגען; דוא בעגעהרסט עס יא, דאס מאן צו דיר זיך ווענדען זאָלל. ערהאֶרע מיך, ווען איך דיך מיט גאנצעם הערצען אנרופֿע, אונד פֿערגיב מיר מיינע זינדען אם הייטיגען טאגע. — עס מאֶגען דיר געפֿאללען דיא וואָרטע מיינעס מונדעס אונד דיא געדאַנקען מיינעס הערצענס דיר, מיינעם שאֶפּפֿער אונד ערלאֶזער! — אמן סלה.

סב. דיעזע דרייא יהי רצון זאַגע מאַן ביי'ם שופֿערבלאַזען, נאַכדעם דער חזן יעדעזמאַל שב געזאַגט האַט.

נאַך דעם ערזטען שב.

יהי רצון. עז זאָלל זיין דער ווילע פֿאָר דיר, גאָטט מיין גאָטט! אונד גאָטט מיינער עלטערן! דאַז בלאַזען פֿאָן תקיעה שברים תרועה תקיעה, וועלכע וויר יעטצט געבלאַזען האַבען, גיטיג אַנצונעהמען, וויא דוא פֿאָרמאַלז אַנגענאָממען האַזט דאַז געבעט פֿאָן אליהו הנביא, אונד אונז דיינע בארמהערציגקייט פֿאָללקאָממען צו שענקען. — געלאָבט זייזט דוא גאָטט! בעל הרחמים!

נאַך דעם צווייטען שב.

יהי רצון. עז זאָלל זיין דער ווילע פֿאָר דיר, גאָטט מיין גאָטט! אונד גאָטט מיינער עלטערן! דאַז בלאַזען פֿאָן תקיעה שברים תקיעה, וועלכע וויר יעטצט געבלאַזען האַבען, גיטיג אויפֿצונעהמען, וויא דוא פֿאָרמאַלז אַנגענאָממען האַזט דאַז געבעט פֿאָן אליהו הנביא, אונד אונז דיינע בארמהערציגקייט פֿאָללקאָממען צו שענקען. — געלאָבט זייזט דוא גאָטט! בעל הרחמים!

נאַך דעם דריטטען שב.

יהי רצון. עז זאָלל זיין דער ווילע פֿאָר דיר, גאָטט מיין גאָטט! אונד גאָטט מיינער עלטערן! דאַז בלאַזען פֿאָן תקיעה תרועה תקיעה, וועלכע וויר יעטצט געבלאַזען האַבען, גיטיג אויפֿצונעהמען, וויא דוא פֿאָרמאַלז אַנגענאָממען האַזט דאַז געבעט פֿאָן אליהו הנביא, אונד אונז דיינע בארמהערציגקייט פֿאָללקאָממען צו שענקען. — געלאָבט זייזט דוא גאָטט! בעל הרחמים!

סג. דיעזע תחנה זאַגע מאַן וועהרענד דיא כהנים שלום זינגען.

יהי רצון. עז זייא דער ווילע פֿאָר דיר, גאָטט מיין גאָטט, אונד גאָטט מיינער עלטערן! מיינע תפֿלות צו ערהאָרען, וועגען דיינער גנאַדע, וועגען דיינער גראָסען בארמהערציגקייט, אונד וועגען דיינעז הייליגען נאַמענז, וועלכער ענטהאַלטען איזט אין דען פסוקים פֿאָן ברכת כהנים, וואָמיט דיא קינדער אהרן'ז דיין הייליגעז פֿאָלק זעגנען. — זייא מיר נאַהע, ווען איך דיך אַנרופֿע, ערהאָרע מיין געבעט, וויא דוא ערהאָרט האַזט דאַז געבעט אונזערז פֿאַטערז יעקב, דער גענאַננט וואָרדען איזט איש תם; גיב מיר אונד מיינעם גאַנצען הויזגעזינד אונזערע פרנסה, ברוח אונד ניכט בצמצום, בנחת אונד מיט רוה, בהיתר אונד ניכט באיסור, וויא דוא געגעבען האַזט בראָד צום עסען אונד געוואַנד צום אַנקליידען אונזערם פֿאַטער יעקב. גיב אונז חן וחסד אין דיינען אויגען אונד אין דען אויגען אַללער, דיא אונז זעהען, וויא דוא האַזט חן וחסד געגעבען דעם יוסף הצדיק. לאַס איך גליקקליך זיין אין אַללען מיינען וועגען, אונד פֿערלאַנגערע מיינע טאַגע אונד דיא טאַגע מיינעז מאַננעז אונד מיינער קינדער צו איינעם גוטען אונד פֿראָהליכען לעבען — אמן סלה.

סד. ערב יום כפור אַבענדז פֿאָר כל נדרי זאַגע מאַן דיעזע תחנה מיט כונה.

רבש"ע. אַללע נדרים אונד אַללע שבועות, דיא איך אים פֿערגאַנגענען יאַהר געטהאַן האַבע, זאָללען אַללע ווערדען בטלים ומבוטלים; עז זאָלל מיר ניכטז פֿאָן איהנען געדאַכט ווערדען צום נייען יאַהר, וועלכעז יעטצט

הערנאָכקאָממט. ליעבער גאָטט! וועלך איין פֿורכטבאַרער טאָג איזט עס. דער יעטצט קאָממט! טהוע מיר פֿיעל חסד אַן דיעזעם טאָג, זייא לייכט צו בעזאַנפֿטיגען, ווען איך דיך אַנבעטע, אונד נימם מיינע תפֿלות אַללע גיטיג אויף. רייניגע מיך פֿאָן מיינען זינדען, דאַס איך וויעדער ווערדע וויא איין נייגעבאָרענעז קינד, ווענדע אַב אַללע בעזע גזירות אונד אַללע בעזע צרות פֿאָן מיר, מיינעם מאַן אונד מיינען קינדערן; בעדענקע, דאַס וויר אונזערע זינדען אַללע בערייען; בעדענקע, דאַס וויר נור בלוט אונד פֿלייש זינד, אונד דיא ליידענשאַפֿט (יצר הרע) ניכט לייכט בעזיעגען קאָננען; בעדענקע, דאַס וויר מיט צערבראָכענעם הערצען פֿאָר דיך קאָממען אונד דיך אום פֿערצייהונג ביטטען; דאַרום טהוע מיט אונז נאַך דיינער גראָסען גנאַדע אונד באַרמהערציגקייט, אונד שטראַפֿע אונז ניכט נאַך אונזערן זינדען. ליעבער הערר גאָטט! נימם מיינע טהראָנען וועלכע איך פֿאָר דיר וועגען מיינער זינדען פֿערגיעסע, גנאָדיג אויף, אונד לאַס מיך גערעכט ערשיינען אַם יום הדין פֿאָר דיינעם משפט. ערלייגע מיר גנאַדע, וויא איין פֿאַטער זיינעם קינדע. ערפֿיללע אַללע מיינע פֿראָממע בקשות אַן דיעזעם הייליגען טאַגע. אונד לאַס מיך געדאַכט ווערדען מיט מיינעם מאַן אונד מיינען קינדערן צו אַללעם גוטען — אמן.

סה. דיעזע תחנה זאָלל מאַן אַם יום כפור זאַגען:

רבונו של עולם! הייטע איזט דער טאַג, אַן דעם דוא דיא גאַנצע וועלט מיט דיינער גערעכטיגקייט ריכטעסט. — ליעבער גאָטט! דענקע עס מיר אַם הייליגען טאַגע ניכט, דאַס איך ווידערשפּענסטיג געגען דיך וואַר, לאַס דיא וואַגשאַלע צום גוטען העראַב זינקען, אונד שפּרעכע מיר איין אורטהייל צום גוטען אויס; לאַס אָ ליעבער גאָטט! מיין ליכט ניכט פֿערלאָשען ווערדען פֿאָר מיינער צייט, דוא האַסט יאַ פֿערשפּראָכען, אונזער בעטען אונד אונזער פֿאַסטען אין דען עשרת ימי תשובה גיטיג אויפֿצונעהמען, אונד מיט דיינער גראָסען באַרמהערציגקייט אונזערע זינדען דאַן צו פֿערגעבען; דאַרום דענקע מיר אַם הייליגען טאַגע ניכט דיא זינדען, דיא איך אין מיינער ווילדען יוגענד בעגאַנגען האַבע, אונד אונטערדריקקע דיינען אונוויללען, ווען דוא מיך ריכטעסט. — רבונו של עולם? אַם הייליגען טאַגע פֿאַסטע איך, אום דיינע באַרמהערציגקייט צו ערלאַנגען, נימם דאַס בלוט, דאַס זיך אַן מיינעם לייבע הייטע פֿערמינדערט, שטאַטט דעס בלוטס, דאַס מאַן זאָנסט אויף דעם מזבח געשפּרענגט אונד לייגע דיך גנאָדיג געגען מיך אַן דיעזעם טאַגע, אַן דעם דוא אַללע מענשען ריכטעסט; ווענדע דיינען אונוויללען אַב פֿאָן מיר, אונד עמפּפֿאַנגע מיינע תפֿלות. לאַס מיך הייטע גנאַדע אין דיינען אויגען פֿינדען, אינדעם איך דיך מיט ביטטערן טהראָנען אונד געבראָכענעם הערצען אום פֿערצייהונג מיינער זינדען ביטטע, אונד שרייבע מיך, מיינען מאַן אונד מיינע קינדער הייטע איין אין ספר החיים. ווענדע אַב יעדעס בעזע גזר דין פֿאָן אונז, אונד לאַס מיינע תפֿלה ניכט אונערהערט בלייבען. ליעבער גאָטט! פֿאָר צייטען האַט דער כהן גדול פֿיר אונז געבעטען, דאַס אַם הייליגען טאַגע אונזערע זינדען פֿערגעבען ווערדען מעכטען; יעטצט האַבען וויר ליידער קיינען כהן גדול מעהר; נימם דאַהער דיא וואָרטע אונזערער ליפּפּען שטאַטט דער אָפּפֿער; בעדענקע, דאַס וויר נור פֿלייש אונד בלוט זינד, אונד דיא בעזע לוסט (יצר הרע) ניכט זאָ לייכט בעזיעגען

קאָננטען — ליעבער הערר גאָטט! ריכֿטע מיך ניכֿט מיט שטרענגע; וואַס ניצט דיר מיין בלוט, ווען איך אינס גראַב קאָממע? ענטרייסע מיך ניכֿט דער וועלט פֿאַר מיינער צייט, לאַס מיך לאַנגע לעבען, דאַמיט איך דיינע מצות אַללע האַלטען קאָננע. שענקע מיר דאַס גאַנצע יאַהר לויטער פֿריידע שטאַטט מיינער הייטיגען טרויער, אונד ערצייגע מיר הייטע דיינע גראָססע הילפֿע — אמן.

סו. דיעזע תחנה זאַגע מאַן בעפֿאָר מאַן דאַס לולב שיטטעלט.

גאָטט מיין גאָטט! אונד גאָטט מיינער עלטערן! איך וויל נון האַלטען דיא מצוה, וועלכֿע דו אונס הייטע אַנבעפֿאָהלען האַסט; נעמליך איינען לולב, דער אויס פֿאַלמצווייגען (כפות תמרים) בעשטעהט, איינען הדס, באַכֿווידען (ערבי נחל), אונד דאַן איינען אתרוג צו נעהמען. וועגען דיעזער מצוה, דיא איך יעצט ערפֿיללען ווערדע מיט דיעזען ארבע מינים, ווענדע פֿאָן מיר אַב אַללע בעזע פֿיינדע, שענקע מיר זעגען אונד ווייזהייט, אונד לאַס דיינע שכינה באַלד ווידער רוהען אין דיינעם בית המקדש.

באַרמהערציגער גאָטט! איך ביטטע דיך, לאַס מיינע בעפֿאָלגונג דיעזער מצוה דיינעם הייליגען נאַמען זאָ אַנגענעהם זיין, אַלס העטטע איך פֿערשטאַנדען, וואַס זיא בעדייטעט, אונד אַלס העטטען זיא דיא צדיקים דיינעס פֿאָלקעס ישראל פֿאָללצאָגען. לאַס מיין אוך גלייך דענען ערבטהייל זיין, וועלכֿעס דיא צדיקים אים גן עדן בעזיטצען — אמן.

סז. דיעזע תחנה זאַגע מאַן הושענא רבא נאַך דעם אַבשלאַגען דער הושענות.

גאָטט מיין גאָטט! אונד גאָטט מיינער עלטערן! דער דו אויזערוועהלט האַסט דיינע הייליגען נביאים אונד איהרע מנהגים, אונד אונס בעפֿאָהלען האַסט דיינע מצות זאָ צו טהון, וויא וויר זיא פֿאָן אונזערן עלטערן האַבען טהון זעהען! עס זייא דער וויללע פֿאָר דיר אַן דיעזען הייליגען טאַגע אונזער געבעט מיט באַרמהערציגקייט צו עמפּפֿאַנגען, לאַס דען אומגאַנג אום דען שולחן, דען וויר דיעזער טאַגע פֿערריכֿטעט האַבען, איינע עראיננערונג אַן דען אומגאַנג אום דען מזבח זיין; אונד ווייל וויר הייטע זיעבען מאָל דען שולחן אומגעהען, זאָ געדענקע דער פֿראָממיגקייט פֿאָן אונזערן זיעבען אבות (אברהם יצחק ויעקב, משה ואהרן, דוד ושלמה) אונד וועגען איהרער פֿערדיענסטע שלאַגע אַב דיא אייזערנע וואַנד (נעמליך דיא ליידענשאַפֿטען) דיא אונס שאָן זאָ לאַנגע פֿאָן דיינעם הייליגען נאַמען טרעננט, אונד ערהאָרע ענדליך אונזערע תפלות. שרייבע אונס הייטע אַללע אין דאַס בוך דעס לאַנגען לעבענס, פֿיר דיעזע אונד יענע וועלט. נון, ווען וויר שטערבען ווערדען, אונזערע נשמות זאָ גיטיג אויף, וויא דו אויפֿגענאָממען האַסט דיא נשמות פֿאָן אונזערן אבות הקדושים, אונד לאַס דיינע גנאַדע אונאויפֿהאָרליך איבער אונס שטראָמען, וויא דו האַסט שטראָמען לאַססען איבער אונזערע פֿאָרעלטערן צור צייט, אַלס זיא דיינע הייליגע תורה עמפּפֿאַנגען. פֿאָן דיעזער שוועללע גיב מיר (פלונית בת פלונית), דיא איך יעצט פֿאָר דיר ציטטערנד שטעהע אונד אום פֿערגעבונג מיינער זינדען ביטטע; שטערקע דיינע האַנד געגען מיך מיט באַרמהערציגקייט אויס, אונד עמפּפֿאַנגע מיינע תשובה. עפֿפֿנע מיר דיינען אוצר פֿאָן גן

עדן אונד גיב מיר, מיינעם מאַן אונד מיינען קינדערן איינע חתימה פֿאָן לאַנגעס לעבען אונד פֿאָן געזונדהייט. שיקקע מיר מזל וברכה אין אַלל מיינעם טהון אונד לאַסען — אמן.

סח. דיעזע תחנה זאַגע יעדע פֿרויא וועהרענד איהרער שוואַנגערשאַפֿט.

רבונו של עולם! ווייל עז דיין הייליגער ווילע וואַר, מיינע תפלות צו ערהאָרען, אונד האַסט מיך שוואַנגער ווערדען לאַסען; זאָ ביטטע איך דיך ליעבער גאָטט! פֿערזאַגע מיר ווייטער דיינע גנאַדע ניכט, אונד לאַס מיינע שוואַנגערשאַפֿט ניכט מיט פֿיעלען שמערצען פֿערבונדען זיין; דען דוא ליעבער גאָטט! ביזט יאַ איין מאָכטיגער בעשיטצער אונד קאַננזט דען מענשען פֿאָר אַללעם באֶזען בעוואַהרען. היטע מיך אויך, ליעבער הערר גאָטט! דאַס איך איין קינד ניכט צו פֿריה צור וועלט ברינגע. פֿערלייהע מיר קראַפֿט אונד שטאַרקע אין אַללע מיינע גליעדער. דאַז איך געזונד בלייבע ביז צו מיינער ניעדערקונפֿט אונד לאַס איך ניכט געליזטען עטוואַז צו עסען, דאַז אסור איזט. — מיין גאָטט! אונד מיין הערר! איך ביטטע דיך, ווען דיא צייט קאָממען ווירד, מיין קינד צור וועלט צו ברינגען, זאָ לאַס מיך ניכט נאֶטהיג האַבען, לאַנגע אויף דעם קרייזשטוהל צו זיצען, אונד לאַס מיך ניכט לאַנגע צו דיר שרייען; זאָנדערן לאַס מיך מיין קינד געבאֶהרען אָהנע שמערצע וועהען אונד לאַס מיין קינד צור וועלט קאָממען אָהנע אַל-לען שאַדען אונד אָהנע געברעכען. גיב מיר צור זעלבען צייט פֿיעל קראֶפֿטע אין אַללע מיינען גליעדער, דאַמיט איך מיר זעלבזט בייא דער געבורט העל-פֿען קאֶננע. דענקע צור זעלבען צייט ניכט אַן מיינע זינדען אונד ער-האֶרע אַללע, דיא פֿיר איך בעטען ווערדען. האַבע דאָך גראָסע באַרמהער-ציגקייט מיט מיר, אונד פֿערלייהע מיר פֿיעל כח וגבורה, דאַס מיר באַלד געהאָלפֿען ווערדע. — ליעבער גאָטט! איך ביטטע דיך נאָך איינמאַל, לאַס בייא מיינער ניעדערקונפֿט ניכטז אַן מיינעם גוף געשעהען, אויך ניכט אַן דעם גוף מיינעז קינדעז; לאַס איך מיין קינד מיט וועניג שמערצען צור וועלט ברינגען, אונד ערהאַלטע איך בייא מיינער קראַפֿט אונד געזונדהייט — אמן.

סט. דיעזע תחנה זאָלל יעדע שוואַנגערע פֿרויא, נאַכדעם זיא אין דען זיעבענטען מאָנאַט געקאָממען איזט, אַבענדז אונד מאָרגענז אין שמונה עשרה בייא אל תשיבנו ריקם מלפניך (אַן שבת פֿאָר עשה שלום) זאָגען.

אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי רַחֵם עַל כָּל יוֹלְדוֹת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִכְלָלָם אֲמָתֶךָ (פלונית בת פלונית). הִנְנִי מַפִּיל תְּחִנָּתִי לְפָנֶיךָ רַחוּם וְחַנּוּן כִּי רַחוּם אַתָּה וּבְיָדְךָ חַיִּים וָחֶסֶד זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ הֶחָפֵץ בַּחַיִּים וּפָקְדֵנִי בְּרַחֲמִים וָאֵלֵד זֶרַע כָּשֵׁר וְקַיָּמָא. וְקַיֵּם בִּי מִקְרָא שֶׁנֶּאֱמַר עַל יְדֵי דָוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשָּׁלוֹם: מִן הַמֵּצַר קָרָאתִי יָהּ עָנָנִי בַּמֶּרְחַב יָהּ: יְיָ לִי לֹא אִירָא. מִי שֶׁשָּׁמַע תְּפִלַּת דָוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הוּא יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי וּבִזְכוּת אִמּוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשׁוֹת שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל לֵאָה וְכָל צִדְקָנִיּוֹת וַחֲסִידוֹת הַהֲגוּנוֹת תַּעֲנֵנִי אָמֵן.

אַללמאַכטיגער גאָטט! דער דוא מיט גערעכטיגקייט אונד וואַהרהייט דיא וועלט ריכטעסט! דוא האַסט אונז ווייבער דאַמיט בעשטראַפט, דאַס וויר אונזערע קינדער מיט שמערצען צור וועלט בריינגען מיססען. — אַללעס איזט אין דיינער האַנד; ווען דוא שטראַפסט, דער מוס דיא שטראַפע גע-דולדיג ליידען, אונד איבער ווען דוא דיך ערבאַרמסט, דער איזט זעליג; דען ניעמאַנד קאַן דיר וועהרען. ווער וואַגט עז צו דיר צו שפרעכען: וואַז טהוזט דוא? — ערבאַרמע דיך נון איבער מיך, ליעבער גאָטט! לאַס מיך גניעסען דאַז פערדיענסט אַללער פראָממען ווייבער, איבער דיא דוא דיך ער-באַרמסט, אונד דערען תפלות דוא אַנגענאָממען האַסט; דענקע ניכט אַן מיינע זינדען; ווען דיא שטונדע מיינער ניעדערקונפט קאָממען ווירד, לאַס זיא בייא מיר פאָראיבער געהען אָהנע אַללע וועהען אונד שמערצען, אונד לאַס מיין קינד צור וועלט קאָממען אָהנע שאַדען, אָהנע געברעכען אונד אָהנע דיא מינדעסטע שוואַכע; אונד לאַס קיינען יצר הרע יעמאַלז איבער דאַזזעלבע הערשען. — אַללמאַכטיגער גאָטט! נים מיין געבעט אונד מיינע טהרענען גנאַדיג אויף, גלייכוויא דוא אויפגענאָממען האַסט דאַז געבעט אונד דיא טהרענען פאָן חנה, דאַ דוא איהר האַסט דורך דען כהן זאַגען לאַססען: געהע אין פריעדען, דער גאָטט ישראל'ז ווירד דיר ערפיללען דיין בעגעהרען, דאַז דוא פאָן איהם בעגעהרט האַסט. — דוא ביזט עז יאַ, דער גיטיג עמפפאַנגט דיא תפלות אַללער דעריעניגען, דיא מיט גאַנצעם הערצען צו דיר בעטען. — עז מאָגען דיר געפאַללען דיא וואָרטע מיינעז מונדעז אונד דיא געדאַנקען מיינעז הערצענז, אָ מיין שעפפער אונד ערלאָזער — אמן סלה.

ע. איינע אַנדערע תחנה, דיא איינע שוואַנגערע פרויא אָפטערז זאַגען זאָלל.

יהי רצון. עז זייא דיין וויללע, גאָטט מיין גאָטט, אונד גאָטט מיינער עלטערן! מיר דיא שמערצען מיינער שוואַנגערשאַפט צו פערמינדערן, אונד מיינע קראַפטע דאַבייא צו פערמעהרען, דאַמיט מיר אונד מיינעם קינדע קיין נאַכטהייל געשעהע. בעשיטצע מיך פאָר דעם פלוך, וואָמיט דוא דער חוה געפלוכט האַסט! „איך וויל דיא שמערצען דיינער שוואַנגערשאַפט פיעל זיין לאַססען, אונד מיט וועהען זאָללסט דוא קינדער געבאָהרען.“ פער-מינדערע מיינע וועהען, ווען דיא שטונדע מיינער ניעדערקונפט זיך נאָהערן ווירד, אונד לאַס דאַז קינד באַלד צור וועלט קאָממען אָהנע שאַדען אונד אָהנע געברעכען. לאַס עז געבאָרען ווערדען צו איינער גליקליכען שטונדע, בעשטיממע עז צו איינעם לאַנגען לעבען, צו אונאונטערבראָכענער געזונד-הייט, צו עושר וכבוד! דאַס אַן מיר ערפיללט ווערדע יענער פסוק: „עז ווירד קיינע פריהצייטיגע געבאָהרערין אונד קיינע אונפרוכטבאַרע אין דיינעם לאַנדע זיין, דיא צאַהל דיינער טאַגע ווערדע איך פאָלל מאַכען.“ לאַס מיך אונד מיינען מאַן עז ערלעבען צו דיינעם דיענסטע; אונד לאַס עז ניא בעשאָדיגט ווערדען אַן אירגענד איינעם טהיילע זיינעז קאָרפערז. צו דיר, אָ מיין גאָטט, האָפפע איך, ערהאָרע מיך; דיינער הילפע פרייע איך מיך, דען דוא ביזט איין וואַהרער בעשיטצער אונד העלפער. ערהאָרע מיינע שטיממע אונד בעגנאַדיגע מיך, טהוע עז וועגען אונזערער עלטערן; לאַס מיך איהרען פראָממען וואַנדעל גניעסען אונד דיא פערדיענסטע אַללער צדיקים, זאָוואָהל דעריעניגען, וועלכע אין דער ערדע שלומערן, אַלז

זאָלכער, וועלכע נאָך לעבען. דאס מיינע נאָכקאָממען לאַנגע לעבען, בעשיטצע זיא פֿאָר אַללען קראַנקהייטען אונד ליידען, אונד זעגנע איך מיט דער צוזיכערונג, דיא דוא דיינעם דיענער משה אין דיינער תורה געגעבען האַסט: „ער ווירד דיך זעגנען, דיא פֿרוכט דיינער ערדע, אונד דיא פֿרוכט דיינעס לייבעס, דוא ווירסט מעהר געזעגנעט זיין, אַלס אַללע פֿעלקער דער ערדע, עס ווירד קיין אונפֿרוכטבאַרער, אונד קיינע אונפֿרוכטבאַרע אונטער דיר זיין." — מיט דיעזעם זעגען זעגנע מיך, אונד פֿערלאַנגערע מיינע טאַגע אין גליקק, וויא יענער פסוק זאַגט: איך וויל איהנען לאַנגעס לעבען שענקען, אונד איהנען מיינע הילפֿע צייגען — אמן.

ליעבער גאָטט! מאַכע, דאַס איך לויטער שאָנע אונד וואָהלגעשטאַלטעטע קינדער בעקאָממע, דיא אַן האַבען בייא גאָטט אונד בייא דער וועלט, אונד דאס מיינע תפֿלה יעטצט דיר זאָ אַנגענעהם זיין, אַלס עס זאָנסט דיא קרבנות אים בית המקדש וואַרען, אָדער דער דופֿט דעס קטורת, דאַס מיין זאָהן איין תלמיד חכם ווערדע, דער דאַ פֿערשטעהע אלות אונד מעשים טובים אויסצואיבען, וויא עס פֿאָרמאַלס געוואָהרט וואורדע דער פֿרויא דעס אלישע כהן הגדול, איינען תלמיד חכם צו געבאָהרען; זאָ געשטעהע אויך מיר אַרמען פֿרויא, אונד דאַס איך באַלד פֿערנעהמע בשורות טובות — אמן.

עא. דיעזע תחנה זאַגען דיא ווייבער, ווען זיא אינ׳ס קינדבעטט געהען.

מן המצר. אין מיינער אַנגסט רופֿע איך גאָטט אַן, אונד ער ערהאָרט מיך אונד שאַפֿפֿט מיר רוהע. גאָטט איזט מיט מיר, איך פֿירכטע ניכטס, וואַס קאַן איין מענש מיר טהון? גאָטט איזט מיין העלפֿער, איך פֿעראַכטע אַללע מיינע פֿיינדע. עס איזט בעססער אויף גאָטט פֿערטרויען, אַלס אויף מענשען זיך פֿערלאַססען; עס איזט בעססער אויף גאָטט פֿערטרויען, אַלס אויף פֿירשטען זיך פֿערלאַססען. ווען אַללע פֿעלקער אויך מיך פֿיינדליך אומגעבען, זאָ פֿערשפּאָטטע איך אים נאַמען גאָטטעס זיא; ווען זיא מיך אומגעבען וויא ביענענשוואַרם אום מיך הער וויטהען וויא פֿייערפֿלאַממען, זאָ פֿערשפּאָטטע איך דאָך אים נאַמען גאָטטעס זיא; דען ווען אַללעס איבער מיך הערפֿאַללט, מיך ניעדער צו שטירצען, זאָ איזט גאָטט מיין העלפֿער. דאַרום איזט גאָטט אויך איממערוואָהרענד מיין געזאַנג, ער, דער מיר הילפֿע ערצייגט. איך זינגע דען פֿריידענגעזאַנג, דען מאַן האָרט אין דען צעלטען דער פֿראָממען: „דיא רעכטע גאָטטעס טהוט וואונדער, דיא רעכטע גאָטטעס איזט ערהאַבען, דיא רעכטע גאָטטעס טהוט וואונדער." — ניין! נאָך ווערדע איך ניכט שטערבען, איך ווערדע לעבען אונד ערצעהלען דיא וואונדער גאָטטעס. ציכטיגען וויל מיך נור גאָטט, אַבער דעם טאָדע איבערגיבט ער מיך ניכט. אָפֿפֿנעט מיר דיא טהאָרע דער טוגענד, דען איך וויל הינגעהען אונד גאָטט דאַנקען, איך וויל הינגעהען צו יענען טהאָרען אָ גאָטט! וואָ דיא פֿראָממען הינגעהען אונד וויל דיר דאַנקען, דאַס דוא מיך געציכטיגט, מיר אַבער וויעדער געהאָלפֿען האַסט. — אָ זעהט! דער שטיין, דען דיא בויענדע פֿעראַכטעט האַבען, דער איזט יעטצט צום הויפּטשטיין וואָרדען; דאַס איזט פֿאָן גאָטט געשעהען! דען עס איזט זאָ וואונדערבאַר אין אונזערן אויגען. יאַ! דיעזען טאַג האַט אונס גאָטט געגעבען; לאַסט אונס דאַהער פֿראָהליך אַן איהם זיין. —

עב. דיעזע תחנה זאַגע דיא מוטטער, ווען מאַן איהר קינד אין בית הכנסת צור בעשניידונג טראָגט.

עס זייא דיין ווילּע, מיין גאָטט! דאַס מיין זאָהן, וועלכער יעצט בעשניטטען ווערדען וויורד, עוויג אָהנע זינדען בלייבע, זאָ וויא ער יעצט גאַנץ פאָן זינדען פרייא איזט; ברינג' איהן ניעמאַלז צו איינער פערזוכונג, אויך צו קיינעם בזיון, לאַס איהן עוויג גענייגט בלייבען דיינעם דיענזט, אונד גאָטטעזפורכט זאָלל איממער פאָר זיינעם אַנגעזיכט זיין. ווענדע זיינען ווילּען איממער צום לערנען דיינער תורה אונד צור בעאָבאַכטונג דיינער מצות, אונד לאַס איהן זאָ בלייבען ביז אַן זיין ענדע. גיב איהם זיינע פרנסה מיט דיינער מילדען האַנד זעלבזט, אונד ניכט דורך דיא מילדטהאֶטיגע האַנד איינעז מענשען. שיקקע קיינע יסורים אויף איהן אין זיינעם אַלטער, אונד בעהיטע איהן, זאָ לאַנגע ער לעבען ווירד, פאָר באֶזען קראַנקהייטען אונד פאָר אַללען באֶזען ערייגניסען, דאַמיט ער איממער בערייט זייא דיינע תורה צו לערנען, אונד דיינע מצות צו האַלטען. לאַס איהן איין גליקקליכעז אַלטער עררייכען, אונד פריידע אַן זיינען קינדערן ערלעבען. אמן.

עג. דיעזע תחנה זאַגע יעדע פרויא, ווען זיא אויז דעם קינדבעטט געהט.

הערר אַללער וועלט! דער דוא דיא געבעטע אַללער דעריעניגען ערהאֶרזט, דיא דיך מיט גאַנצעם הערצען אַנרופען. — איך דאַנקע דיר, דאַס דוא אויך מיין געבעט ערהאֶרט, אונד מיך פאָן דען געפאַהרען דער געבורט ערעטטעט האַזט, אונד מיר נון אויך מילך גיבזט, דאַז קינד צו ערנאֶהרען, אונד קראֶפטע, הייטע וויעדער אויז דעם בעטטע געהען צו קאֶננען, אום דיינעם הייליגען נאַמען צו דיענען. ליעבער גאָטט! צור צייט, דאַ דאַז בית המקדש נאָך שטאַנד, דאַ וואַר יעדעז ווייב שולדיג איין אָפפער צו ברינגען נאַך איהרער ריינינונג פאָן דער געבורט; יעצט אַבער, דאַ דאַז בית המקדש וועגען דער זינדען אונזערער עלטערן אונד וועגען אונזערער זינדען ליידער צערשטאָהרט איזט, האַבען וויר קיינען כהן אונד קאֶננען קיינע אָפפער מעהר ברינגען. נימ דאַהער, ליעבער גאָטט! מיין איננינעז געבעט שטאַטט דעז אָפפערז אַן, בעהיטע מיך אונד אַלל דיין פאָלק ישראל פיר איממער פאָר אַללעם באֶזען. גיב מיר ווייטער קראָפטע, אום דאַז קינד געהאָריג ערציעהען צו קאֶננען. גיב אויך, דאַס דאַז קינד צו יעדער צייט דיינעם הייליגען נאַמען דיענען קאֶננע מיט וואַהרהייט אונד ליעבע. דיעס זייא וואַהר אין גאָטטעז נאַמען — אמן.

עד. דיעזע תחנה זאַגע יעדע פרויא, דיא אונגליקקליך מיט קינדערן איזט.

הערר דער גאַנצען וועלט! איך אַרמעז ווייב קאָממע פאָר דיך, מיינע ליידען צו קלאַגען, אונד מיך דעז שמערצעז, דען איך וועגען דעז אונגליקקעז מיט מיינען קינדערן אויף מיינעם הערצען טראַגע צו ענטלעדיגען. ליעבער גאָטט! זאָללטע איך וואַז אונרעכטעז גערעדעט אָדער גאַר געטהאַן האַבען; זאָ ביטטע איך דיך אום פערצייהונג, איך אַרמעז געשעפף בעקעננע עז יאַ זעלבזט, דאַס איך דיינע שטראַפע פערדיענע; דען ווער וויללּ עז וואַגען צו רעכטען מיט איינעם זאָלכען גאָטט? — געלאָבט זייא דיין נאַמע איממער אונד עוויג! — אַללעז, וואַז דוא דעם מענשען טהוזט, טהוזט

דוח ניכט, ער האַבע עז דען פֿאָרהער פֿערדיענט; דאָך ליעבער גאָטט! וועןך איין טטערן חיזט עז פֿיר איין ווייב, קינדער לו ערלייגען, חונד זיח וויעדער לו פֿערליערען, גליקקליכער זינד דיחיעניגען, וועלכע גאַר קיינע בעקאָממען! ווענדע דאַהער דיינען חונוויללען פֿערנער פֿאָן מיר אַב, מאַכטע חויך מיינע טהראָנען חונד מיין חינברינזטיגעז פֿלעהען, חונד לאַס מיין געבעט ניכט לעער חויזגעהען. לאַס מיר קיין חונגליקק מעהר לוקאָממען חונד ערהאַלטע מיר דיח קינדער, דיח חיך נאָך האַבע, חונד דיח חיך נאָך האַבען זאָללטע. לאַס איך פֿעהנער חין פֿריידען מיט מיינער פֿאַמיליע בייחזאַממען לעבען, חונד איך מיינע קינדער מאָללע ערליעהען לתורה לחופה ולמעשים טובים, חונד זיח וויע־דער ערלעבען קינדער חונד קינדעזקינדער חין עושר וכבוד לו פֿערזאָרגען — חמן.

עה. דיעזע תחנה זאַגע יעדע פֿרויח, דיח פֿאָן חיינער קראַנקהייט בעפֿאַללען ווירד.

ליעבער גאָטט! חיך ביטטע דיך, סיקקע מיר חונד אַללען קראַנקען פֿאָן כל ישראל חיינע רפֿוחה טלמה, סענקע מיר מיינע יוגענדיאַהרע חונד מאַכע מיך באַלד וויעדער געזונד, דאַס חיך נאָך לאַנגע פֿערבלייבע בייח מיינעם מאַננע חונד מיינען קינדערן. ליעבער גאָטט! ערבאַרמע דיך חיבער מיך, וויח זיך חיין פֿאַטער חיבער זיינע קינדער ערבאַרמט; לאַס מיך וויעדער לו מיינען קראָפֿטען קאָממען וויח פֿאָרהער: דען דוח ביזט יאַ דער גאָטט, דער העלפֿען קאַן. ליעבער גאָטט! בעניס מיר אַללע מיינע יסורים, חונד ווענדע אַללע בעזע גזירות פֿאָן מיר אַב — חמן.

עו. דיעזע תחנה זאַגע יעדע פֿרויח, ווען גאָטט ח"ו חיהרע קינדער מיט בלאַטטערן אָדער זאָנזטיגען קראַנקהייטען טטראַפֿט; חונד בעפֿאָר זיח דאַז זאַגט, געבע זיח עטוואַז חין דיח לדקה.

ליעבער גאָטט! דוח האַזט פֿערטפראָכען דעניעניגען באַלד לו ערהאָרען, דער פֿיר חיינען אַנדערן מיט כונה בעטעט. — רבונו טל עולם! וויח בעוועגט חיזט מיין גאַנלעז חיננערעז וועגען דעז טמערלעז, דען חיך דיח קליינען קינדער דולדען זעהע חין דער קראַנקהייט, (היער נעננע זיח דיח קראַנקהייט מיט נאַמען) מיט דער דוח זיח היימזוכזט.

רבונו טל עולם! וואַז האַבען דיח קליינען קינדער פֿערטולדען קאָננען, דיח נאָך גאַר ניכט געזינדיגט האַבען? לאַס זיח דאָך לעבען, דאַמיט זיח דיינע ליעבע תורה לערנען; עררעטטע זיח פֿאָן דיעזער קראַנקהייט, חונד לאַס חיהנען ניח וויעדער עטוואַז בעזעז וויעדערפֿאַהרען. זיעהע! וויח בעטריבט חונזער הערל חיזט וועגען דער ליידען דער אַרמען קינדער, חונד פֿער־ניכטע באַלד אַללע בעזע גזירות, דיח חיבער זיח ערגאַנגען זיין מאָכטען.

אל צדיק. לאַס דיח קראַנקען קינדער גענעסען דאַז גוטע חונד דיח פֿראָממיג־קייט דעריעניגען קינדער, וועלכע דיינע ליעבע תורה לערנען; לאַס זיח געניעסען דען פֿראָממען וואַנדעל חיהרעז חורפֿאַטערז חברהם, דער דיר זיינען חיינליגען זאָהן יצחק האַט אָפֿפֿערן וואָללען, דעם דוח חבער דאַן חיינען חוחך פֿאָם היממעל לוגעטיקקט האַזט, זיינען זאָהן יצחק לו רעטטען; זאָ סיקקע ליעבער גאָטט! חויך יעטלט גוטע מלחכים, דיח דיח קליינען קראַנקען קינדער רעטטען זאָללען.

ליעבער גאָטט! טהוע באַלד מיט דען קראַנקען קינדערן נאָך דיינער גראָסען באַרמהערליגקייט, חונד רעטטע דיח אַרמען טאָפֿליין פֿאָן אַללעם בעזען,

אייטע אונד יעדע צייט, גיב איהנען איהרע פֿאָריגע שטאַרקע ווידער, דאַמיט זיא ערלאַנגען ווערדען קאָננען צו דיינעם היילינגען דיענסטע אונד צום ערלערנען דיינער תורה. לאַס זיא לאַנגע לעבען, דאַמיט זיא פֿיעל גוטעז אויסאיבען קאָננען — אמן.

עז. דיעזע תחנה זאַגען דיא פֿרויען ראש השנה אונד יום כפור, וואָהרענד דער חזן עלינו לשבח זינגט.

עלינו לשבח לאדון הכל. עז איזט מיינע שולדיגקייט דיינען היילינגען נאַמען צו לאָבען בחיבה, אונד דיך אום דיינע באַרמהערציגקייט אַנצובעטען; אָבוואָהל איך פֿעראונרייניגט בין מיט עבירות, בעל הרחמים נקראת ודרך תשובה הורית, דוא ביזט יאַ באַרמהערציג גענאַננט אונד האַזט אונז זעלבזט געצייגט דען וועג דער תשובה; דאַרום קאָממע איך (פב"פ) יעטצט פֿאָר דיינען האָכגעעהרטען נאַמען להתפלל על נפשי ועל עמי, צו ביטטען פֿיר מיך, מיינען מאַן אונד מיינע קינדער בכריעה והשתחויה. איך פֿאַללע אויף מיין אַנגעזיכט מיט אַנגזט אונד פֿורכט, אום דיינעם היילינגען נאַמען מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא! צו דאַנקען פֿיר דיא גנאַדע, דיא דוא מיר, מיינעם מאַננע אונד מיינען קינדערן ביז אויף דען הייטיגען טאַג ערצייגט האַזט. — אל מלך רחמים; לאַס מיך ווייטער דיינע גנאַדע אונד באַרמהערציגקייט געניעסען, עמפפֿאַנגע אונזערע תפלות מיט וואָהלגעפֿאַללען, וויל יעטצט איין עת רצון איזט לפני כסא כבודך; פֿערלייהע אונזערע זינדען, וויא דוא משה רבינו ע"ה אין דיעזער היילינגען צייט פֿערזיכערטעזט, אינדעם דוא צו איהם זאַגטעזט: סלחתי כדברך. עמפפֿאַנגע אונזערע געבעטע וויא דוא עמפפֿאַנגען האַזט דיא געבעטע דער חנה, וועלכע זאַגטע; אשה קשת רוח אנכי. ואל תבוא במשפט עמנו, ריכטע אונז ניכט מיט שטרענגע; כי לא יצדק לפניך כל חי, דען קיין מענש קאַן ריין פֿאָר דיר ערשיינען. — ליעבער גאָטט! ווענדע מיר דיינע באַרמהערציגקייט צו, אונד זאָ אויך מיינעם מאַן אונד מיינען קינדערן, אונד טילגע אונזערע עבירות ברחמיך הרבים, אבל לא על ידי יסורים וחלאים רעים.

רבונו של עולם! וויא צערפֿלייסט איזט מיין הערץ! ווען איך דער צייט געדענקע, דאַ דאַז בית המקדש שטאַנד, אונד דער כהן גדול דיא עבודה פֿערריכטעטע אים קדש הקדשים, דאַ ווורדע דער ראָטהע פֿאַדען אַם טהאָרע דעז בית המקדש וויס, אונד דיין פֿאָלק ישראל וואוסטע, דאַס דוא איהרע זינדען אַללע פֿערגעבען האַטטעזט. יעטצט אַבער האַבען וויר בעוונותינו הרבים קיין בית המקדש דיר דאַרצוברינגען, אַלז אונזערע תפלות; פֿערנים דאַהער מיינע תפלות מיט באַרמהערציגקייט. גיב מיר אונד מיינעם מאַן איין רייכליכעז אויסקאָממען, דאַמיט וויר אונטערשטיטצען קאָננען לומדי תורה, אונד צדקה געבען קאָננען לעניים ואביונים נצריכים. פתח את ידך, עפֿפֿנע דיינע האַנד אונד ערנעהרע מיך אונד אַללע דיא מייניגען. אב הרחמים! יהיו לרצון אמרי פי. באַרמהערציגער פֿאַטער! מיינע וואָרטע מאָגען דיר געפֿאַללען, אונד זאָללטע איך וואַז אונרעכטעז פֿאָר דיר גערעדעט האַבען, בינה הגיגי, זאָ מערקע אויף מיינע וועהמיטהיגען געדאַנקען! דוא ביזט יאַ עושה חסד לאלפים, דער גנאַדע ערצייגט פֿיעלען טויזענדען. לאַס מיינע טהראַנען ניכט אומזאָנזט געפֿלאָססען זיין, בויע דיין בית המקדש במהרה בימינו, דאַס וויר ווידער ערלעבען צו זעהען דען כהן גדול דיא עבודה פֿערריכטען אים קדש הקדשים — אמן.

רעגיזטער.